

**Belgisch Instituut voor postdiensten
en telecommunicatie**

16 december 2003

**Besluit van de Raad van het BIPT
met betrekking tot het voorstel voor referentie-interconnectieaanbod van
Belgacom voor het jaar 2004**

blanco pagina

A REFERENCE INTERCONNECT OFFER	2
0 INLEIDING EN ALGEMENE PRINCIPES.....	2
01. Principes die het BIPT bij zijn analyse heeft toegepast.....	3
1 INLEIDING.....	5
1.1 Scope of the Reference Interconnect Offer.....	5
1.2 Limits of the Reference Interconnect Offer.....	11
1.3 Definitions.....	11
2 INTERCONNECT ARCHITECTURE	12
3 TERMINATING ACCESS SERVICES.....	14
4 COLLECTING ACCESS SERVICES.....	16
5 ACCESS SERVICE TO PARTICULAR VALUE ADDED SERVICES OF THE OPERATOR.....	26
6 ACCESS SERVICE FOR INTERNET CALLS TO THE OPERATORS.....	28
7 TRANSIT SERVICES.....	28
8 TELECOMMUNICATION SERVICES SUPPORTED BY BELGACOM'S INTERCONNECT SERVICES.....	31
9 TECHNICAL CONDITIONS FOR BELGACOM INTERCONNECT SERVICES.....	32
10 INTERCONNECT LINK SERVICE.....	33
10.1 Responsibilities for the dimensioning and payment of the IC-links.....	33
10.2. Implementation of IC-links.....	35
10.2.1 Customer-sited Interconnect.....	35
10.2.2 In-Span Interconnect	35
10.2.3 Belgacom-sited Interconnect	36
10.2.4 Mid-Span Interconnect	36
11 QUALITY OF SERVICE	36
12 EVOLUTION OF THE INTERCONNECT OFFER.....	37
13 ORGANIZED PLANNING FOR INTERCONNECT SERVICES.....	38
14 TRANSPORT INTERCONNECT SERVICE	38
15 FINANCIAL GUARANTEES.....	39
16 SUSPENSION OF INTERCONNECTION.....	43
17 LIABILITY OF THE PARTIES.....	44
18 PRICING FOR BELGACOM INTERCONNECT SERVICES.....	45
18.1 Access to an Access Point.....	45
18.2 Terminating Access Services and Collecting Access Services.....	48
18.3 Carrier Pre-Select.....	53
18.4 Value Added Services Numbers.....	53
18.5 Transit Services.....	55
18.6 Local Access Gateway Exchange Adaptation.....	56
18.7 Interconnect Link Service.....	56
18.7.1 Customer-sited Interconnect Link.....	56
18.7.2 In-Span Interconnect Link.....	57
18.7.3 Belgacom-sited Interconnect Link	57
18.7.4 Mid span interconnect link.....	58
18.8 Fees related to the introduction of non geographic numbers of the Operator in Belgacom switching equipment.....	58
18.9 Fees for Belgacom Half links.....	58
18.10. Stand alone STP	66
18.10.1 SA-STP access	66
18.10.2. Annual fee resulting from the interconnection to Belgacom local access points.....	67
19 LIST OF AREA ACCESS POINTS AND TELEPHONE ZONES.....	67
20 PRACTICAL INFORMATION.....	67
B PLANNING AND OPERATIONS	68
5 EXCHANGE OF INFORMATION.....	68
6 TRANSMISSION FACILITIES.....	68
9 FORECASTING AND ORDERING.....	69
13 LEAD TIMES FOR PROVISIONING.....	69
14 ROUTING PRINCIPLES.....	71
ANNEX 3: INFORMATION REGARDING BELGACOM-SITED INTERCONNECTION.....	72

A REFERENCE INTERCONNECT OFFER

Woord vooraf

Dit besluit richt zich tot de onderneming Belgacom NV als organisatie met een sterke marktpositie waarop bijgevolg specifieke verplichtingen rusten in verband met interconnectie. Dit besluit slaat niet op de onderneming Belgacom Mobile NV, noch op andere operatoren die als een organisatie met een sterke marktpositie zijn aangemeld. Besluiten met betrekking tot die andere operatoren met een sterke marktpositie kunnen door het BIPT worden genomen buiten het bestek van dit document.

De tekstgedeelten die betrekking hebben op de opmerkingen die afkomstig zijn van de openbare raadpleging enerzijds, en die anderzijds door Belgacom zijn gemaakt, zijn door het Instituut samengevat en hebben niet tot doel de standpunten van de verschillende partijen volledig en tot in detail weer te geven. Die samenvatting is noodzakelijk zowel door de omvang van de commentaren als door het feit dat sommige passages van die commentaren vertrouwelijk kunnen zijn.

De aanpassing van het aanbod aan de eisen van het besluit (vermeld in de gedeelten "Besluit van het BIPT en motivering") moet in principe plaatsvinden binnen een maand na de publicatie van dit besluit op de site van het BIPT, behalve in de gevallen waarin een andere termijn wordt vermeld.

0 INLEIDING EN ALGEMENE PRINCIPES

Op 20 juni 2003 heeft Belgacom zijn ontwerp van referentie-interconnectieaanbod voor de operatoren van openbare netwerken en voor leveranciers van spraaktelefoondiensten, geldig voor het jaar 2004, inclusief het aanvullende document, getiteld "Planning and Operations" aan het BIPT toegezonden. Dit ontwerp van "BRIO 2004" is op 26 juni voor openbare raadpleging verstuurd naar de operatoren die over een vergunning beschikken.

De tariefvoorstellen van Belgacom voor 2004 zijn op 14 augustus 2003 naar het BIPT verzonden en op 21 augustus aan de alternatieve operatoren meegedeeld.

In de loop van die openbare raadpleging heeft het BIPT commentaar ontvangen van de volgende ondernemingen en organisaties : Belgacom, Belgacom Mobile, BT, Codenet, Colt, MCI, Mobistar, Platform van de operatoren en leveranciers van telecommunicatiediensten, Scarlet, Tele2, Telenet, Tiscali en Versatel. Rekening houdende met het feit dat het BRIO in 2004 aan zijn 7^e editie toe is, is het Instituut van mening dat het referentieaanbod in principe een zeker niveau van maturiteit en stabiliteit heeft bereikt. Daarom spitst het onderzoek van het BRIO zich toe op de wijzigingen die zijn aangebracht ten opzichte van BRIO 2003, de moeilijkheden die de OLO's hebben ondervonden en de kwesties die in 2003 nog niet opgelost waren.

Dit besluit is voor de kwalitatieve aspecten op het onderzoek van het BIPT gebaseerd en voor de kwantitatieve aspecten op de analyses die het Instituut samen met het consultancybedrijf Bureau van Dijk heeft verricht, alsook op de commentaar die ontvangen is van de operatoren die houder zijn van een vergunning en op de uitleg die door Belgacom verstrekt is.

01. PRINCIPES DIE HET BIPT BIJ ZIJN ANALYSE HEEFT TOEGEPAST

Het BIPT heeft zijn besluit gebaseerd op dezelfde principes als diegene die het gevolgd heeft bij het onderzoek van de referentieaanbiedingen van Belgacom van de voorgaande jaren, namelijk :

1. Belgacom dient overeenkomstig artikel 109ter, § 4 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven een aanbod te publiceren dat de technische en financiële voorwaarden vastlegt voor interconnectie in een referentiesituatie waarin een operator om interconnectie verzoekt. De referentiesituatie kan worden omschreven door middel van het juridisch statuut van de operator die om interconnectie verzoekt, zijn aanwezigheid in verschillende landsgedeelten, zijn technische capaciteiten, enz. Het Instituut is van mening dat de door Belgacom in het aanbod beschreven referentiesituatie pas redelijk is wanneer het gaat om een situatie waarin de overgrote meerderheid van de operatoren die om interconnectie verzoeken, zich kan herkennen. Een referentiesituatie die, in vergelijking met situaties waarin de meerderheid van de nieuwe operatoren zich bevindt, een extreem geval zou vormen, zou volgens het Instituut niet als redelijk kunnen worden beschouwd.
2. Een operator die zich in de referentiesituatie bevindt die in het aanbod beschreven is, kan de erin vermelde technische en financiële voorwaarden genieten. Gelet op de bepaling van het tweede lid van artikel 109ter, § 4, kunnen de operatoren ook interconnectieonderhandelingen vragen waarin dit aanbod niet voorziet. Die operatoren bevinden zich dan in een situatie die afwijkt van de beschreven referentiesituatie, en zij kunnen dan ook te maken krijgen met technische en financiële voorwaarden die verschillen van diegene in het aanbod. Die voorwaarden kunnen enkel verschillen van diegene in het aanbod voorzover hun situatie verschilt van die referentiesituatie.
3. Bij de analyse van de commentaar die ontvangen werd naar aanleiding van de marktconsultaties, heeft het Instituut herhaaldelijk te maken gehad met verzoeken om aanpassing of uitbreiding van het aanbod. De vraag rijst of de gevraagde aanpassing of uitbreiding redelijk is of niet. Om op die vraag te antwoorden spelen verschillende factoren een rol : de positie van Belgacom op de markt, de markt vraag, de internationale situatie, de aanwijzingen van de Europese Commissie of van het ONP-Comité of van het nieuwe COCOM-comité, de technische mogelijkheden of problemen, de kosten die die verzoeken met zich mee kunnen brengen, enz. Bovendien blijft het aanbod een referentie en het moet niet noodzakelijk anticiperen op alle mogelijke verzoeken om interconnectie. Krachtens artikel 109ter, § 3 van de wet weigert het Instituut elke formulering van het aanbod die erop gericht is de mogelijkheid uit te sluiten of te beperken om interconnectieverzoeken in te dienen die afwijken van het referentieaanbod. Als het aanbod immers a priori bepaalde verzoeken uitsluit, dan spreekt het zich al uit over de redelijkheid van die verzoeken. Het Instituut wil vermijden dat het aanbod dat het heeft goedgekeurd, aan de operatoren de indruk geeft dat de mogelijkheid uitgesloten wordt om de redelijkheid van bepaalde verzoeken bij het BIPT te bespreken.
4. Volgens artikel 109ter, § 4 van de wet van 21 maart 1991 moet het door Belgacom gepubliceerde aanbod worden opgesplitst zodat de verzoeker om interconnectie niet verplicht is om zich op diensten te abonneren die hij niet wenst of niet nodig heeft.
5. Wat de in het aanbod vastgestelde financiële voorwaarden betreft, spreekt het voor zich dat het principe van de kostenbasering de voornaamste factor vormt in de analyse van het Instituut.
6. Enkel de kosten die door Belgacom opgelopen zijn voor elementen die uitsluitend zullen worden gebruikt door de om interconnectie verzoekende partij, kunnen volledig aan die partij worden doorberekend. Als het gaat om elementen die Belgacom uitsluitend zal gebruiken, moeten zij volledig door Belgacom gedragen worden. Als het gaat om elementen die door

beide partijen gebruikt zullen worden, dringt zich een verdeling van de kosten op, evenredig aan het gebruik dat elke partij ervan maakt.

7. Het Instituut verwerpt de toepassing van het reciprociteitsprincipe in de referentie-interconnectieaanbiedingen van Belgacom. De toepassing van het reciprociteitsprincipe in het aanbod komt er volgens het Instituut op neer dat men een referentiesituatie bepaalt waarin een nieuwe typische operator zich meestal niet kan herkennen. Dat betekent ook dat de meeste nieuwe operatoren geen technische en financiële voorwaarden zouden kunnen genieten die in het referentieaanbod vastgelegd zijn, maar in de meeste gevallen slechts minder gunstige voorwaarden. Bovendien is het duidelijk dat wanneer een operator met een sterke marktpositie een dergelijk principe in zijn aanbod toepast, en daarbij beweert dat de enige interconnectieverzoeken die hij redelijk acht diegene zijn die symmetrisch zijn, dat neerkomt op het opleggen aan andere operatoren (meestal zonder sterke marktpositie) van de bepalingen van de wet die alleen van toepassing zijn op operatoren met een sterke marktpositie (in het bijzonder artikel 109ter, §§ 3 en 4 van de wet). De wetgever heeft enkel aan operatoren met een sterke marktpositie (art. 109ter, § 3) de verplichting opgelegd om op elk redelijk interconnectieverzoek in te gaan. Bovendien is de verplichting om een aanbod te publiceren waarin de interconnectietarieven gebaseerd zijn op de kosten, ook enkel opgelegd aan de operatoren met een sterke marktpositie (art. 109ter, § 4).
8. Overeenkomstig artikel 109ter, § 4 van de wet van 21 maart 1991 moet het referentie-interconnectieaanbod voorwaarden bevatten die verschillen naargelang het gaat om :
 - exploitanten van openbare telecommunicatienetten;
 - exploitanten van andere telecommunicatienetwerken;
 - leveranciers van een spraaktelefoondienst;
 - leveranciers van andere telecommunicatiediensten.

Het BIPT is bevoegd om te beslissen over wat die voorwaarden zijn en de mate waarin zij kunnen veranderen.

Overeenkomstig de motiveringen vermeld in zijn advies betreffende BRIO 2000, aanvaardt het BIPT het principe om de tarieven van BRIO 1 en 2 op elkaar af te stemmen, wat niet tegenstrijdig lijkt met de hierboven uiteengezette principes. Het Instituut aanvaardt uiteraard dat sommige bepalingen van het referentieaanbod enkel van toepassing zijn op de operatoren van openbare netwerken.

In verband met de interpretatie van het BRIO legt artikel 109ter, § 4, van de wet van 21 maart 1991 de verplichting op om een technisch en tarifair interconnectieaanbod te publiceren dat vooraf door het Instituut is goedgekeurd. Het is in overeenstemming met het voormelde artikel dat de goedkeuring van het Instituut niet alleen betrekking heeft op de inhoud van het aanbod maar ook op de interpretatie ervan. Zodra het BIPT het referentieaanbod goedgekeurd heeft, mag Belgacom aan die tekst geen interpretatie geven die zou afwijken van de manier waarop het BIPT de tekst begrijpt. Interpretatiekwesties kunnen op de eerste plaats aan Belgacom worden voorgelegd, maar in elk geval kan een geschil in verband met de interpretatie altijd worden voorgelegd aan het Instituut, dat het aanbod heeft goedgekeurd.

1 INLEIDING

1.1 SCOPE OF THE REFERENCE INTERCONNECT OFFER

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

1.1.a. Belgacom herhaalt het voorstel dat in 2002 naar voren was geschoven en dat erin bestaat onder de gereguleerde diensten een onderscheid te maken tussen interconnectiediensten en diensten voor bijzondere toegang. Volgens Belgacom zijn alleen de terminatingdiensten en de Belgacom-sited half links van ten hoogste 5 km interconnectiediensten. De collectie dienst, de diensten voor toegang tot VAS en tot de 0797-nummers zijn diensten voor bijzondere toegang. Transit, IC-links, collocatie onder andere zijn geen interconnectiediensten, noch diensten voor bijzondere toegang. Belgacom vindt ook dat op de interconnectiediensten en diensten voor bijzondere toegang verschillende kostenmodellen zouden moeten worden toegepast. Zo zou het terminatingtarief het resultaat moeten zijn van de verzoening tussen het top-down en het bottom-up model, terwijl het collectie tarief enkel het resultaat zou mogen zijn van het top-down model. Belgacom is bovendien van mening dat de transitdienst en de Belgacom-sited IC-links niet in het BRIO zouden moeten staan, maar in de Carrier Price List van Belgacom en dat de Customer-sited half links zouden moeten worden vervangen door een wholesaleaanbod voor huurlijnen.

1.1.b. Belgacom stelt voor om de aangerekende duur van de oproep af te ronden op de hogere en niet op de lagere seconde. Elke begonnen seconde zou m.a.w. worden aangerekend. Belgacom geeft als uitleg dat de verschillende types van centrale tot nu toe verschillende principes toepasten in verband met de afronding en dat ervoor gekozen is om die principes te harmoniseren. Die wijziging is al toegepast op de CPL 2003.

Verscheidene operatoren benadrukken dat een dergelijke wijziging naast de financiële weerslag ervan een reeks operationele problemen met zich brengt. Een operator verduidelijkt dat indien die wijziging zou worden aanvaard, de OLO's voldoende tijd zouden moeten krijgen om hun eigen systeem aan te passen.

In zijn ontwerpbesluit was het Instituut van mening dat opdat de wijziging van de « Chargeable call duration » - die de facto een tariefverhoging is - redelijk en rechtvaardig is, tegelijkertijd aan de volgende voorwaarden zou moeten worden voldaan :

- de regels voor de afronding zouden op dezelfde manier moeten worden toegepast door Belgacom en door de OLO's ;
- de kosten voor de noodzakelijke aanpassingen mogen voor de OLO's geen buitensporige last vormen ;
- de OLO's zouden over de nodige tijd moeten beschikken om hun computersysteem aan te passen.

Het BIPT heeft de volgende reacties ontvangen :

- Een operator heeft verklaard bereid te zijn om de nieuwe regel toe te passen ;
- Een andere operator past een andere regel toe (afronding naar beneden voor 0.1, 0.2, 0.3, 0.4 en naar boven voor 0.5, 0.6, 0.7, 0.8, 0.9) en verklaart dat een aanpassing van zijn systeem één jaar in beslag zou nemen ;
- Een 3e operator is niet van plan zijn systeem te veranderen wegens de kosten ;
- Een 4e operator wijst erop dat het verkeer OLO-Belgacom niet in evenwicht is en dat een afronding naar boven enkel ten gunste komt van Belgacom ;

- Sommige operatoren vragen dat de impact van die nieuwe regel zou worden geneutraliseerd door een tariefvermindering.

1.1.c. Verscheidene operatoren vragen om een aanbod in te stellen voor de doorverkoop van abonnementen (Wholesale Line Rental of ook Wholesale Subscription and Services) die de OLO's de mogelijkheid biedt aan hun eindklant één contract en één factuur voor te stellen, ervan uitgaande dat de bevoorrechte relatie van Belgacom met zijn abonnees een commercieel en concurrentieel voordeel inhoudt. Die operatoren hebben ter ondersteuning van hun verzoek een juridische en economische analyse toegevoegd. Een andere operator vindt dat die maatregel enerzijds niet nodig is, gelet op de toename van het aantal CPS-gevallen en anderzijds investeringen zou kunnen ontmoedigen, doordat het access deficit zou leiden tot een doorverkoop onder de kostprijs.

1.1.d. Wat de openstelling van interconnectiediensten betreft, vragen verscheidene operatoren dat de volgende principes worden nageleefd :

- de garantie dat die openstelling er binnen een minimale termijn komt ;
- wijzigingen aan een interconnectiedienst moeten wederzijds worden overeengekomen tussen de OLO en Belgacom en niet eenzijdig door Belgacom worden opgelegd ;
- over elke aanvraag voor een nieuwe interconnectiedienst moet tussen de OLO en Belgacom worden onderhandeld.

1.1.e. Wat betreft de beschikbaarheid van interconnectiediensten voor nieuwe retaildiensten inzake spraaktelefonie, vragen verscheidene operatoren dat er binnen een redelijke termijn een geschikte interconnectiedienst beschikbaar zou zijn wanneer Belgacom een nieuwe retaildienst opstart, in het bijzonder wanneer bij de OLO aanpassingen nodig zijn. Ook wordt gevraagd dat de praktische voorwaarden inzake interoperabiliteit, zoals signaling, met de sector worden overeengekomen.

Als reactie op het ontwerpbesluit van het BIPT wijst een operator erop dat een nieuw nummer niet op een week tijd kan worden geïmplementeerd en vraagt dat de service plans een maand op voorhand worden megedeeld, en zelfs drie maanden indien de implementatie op het niveau van de retailfacturering ingewikkeld is.

1.1.f. Er moet worden vermeden dat Belgacom misbruik maakt van zijn dominante positie door retailproducten te lanceren waartoe de op een OLO aangesloten gebruikers geen toegang kunnen krijgen of waarmee de OLO's niet kunnen concurreren. Tevens moet worden vermeden dat verwarring wordt geschapen over de rol van de OLO, zoals in het geval van Call Completion on Busy Subscriber.

1.1.g. Verscheidene operatoren zijn van oordeel dat sommige bepalingen van het ontwerp-BRIO de gesloten interconnectieovereenkomsten schenden, terwijl het referentieaanbod door Belgacom niet mag worden gebruikt om de OLO's nieuwe contractuele verplichtingen op te leggen. Bedoeld zijn in het bijzonder de bepalingen in verband met de financiële waarborgen, de schorsing van de interconnectie of de aansprakelijkheid van de partijen, die niet unilateraal de relevante bepalingen van de interconnectieovereenkomsten mogen wijzigen. Dergelijke unilaterale wijzigingen mogen niet worden opgelegd door Belgacom, noch door het BIPT.

Als reactie op het ontwerpbesluit van het BIPT zijn verscheidene operatoren van mening dat een interconnectieaanvraag redelijk is indien een operator bereid is de gevraagde prijs te betalen. Een eventueel risico op niet-betaling is een eenvoudige hypothese. Die operatoren betwisten het beroep dat het Instituut beoogt in artikel 109ter, § 5 van de wet, dat tot doel heeft de nieuwkomers te beschermen en niet om hen extra verplichtingen op te leggen. Verder vinden zij dat het BIPT niet bevoegd is om verplichtingen op te leggen aan operatoren die geen aanmerkelijke marktmacht hebben.

Een operator stelt daarentegen voor dat het BIPT het principe aanvaardt van de financiële waarborgen voor elke operator die aangemerkt is als beschikkende over een sterke marktpositie op de betrokken markt en dat het dit besluit formaliseert via een publicatie op zijn website.

1.1.h. Een operator is van mening dat de afschaffing van het verschil tussen BRIO 1 en BRIO 2 de stimulans heeft afgezwakt om in infrastructuur te investeren. Om die stimulans in stand te houden is die operator voorstander van het behoud van een collectingprijs die hoger is dan de terminatingprijs, als compensatie voor het risico om in het aansluitnetwerk te investeren.

In zijn ontwerpbesluit heeft het Instituut zich vragen gesteld bij de rechtvaardiging om een differentiatie tussen terminating en collecting in stand te houden. Alvorens een definitief standpunt in te nemen heeft het BIPT meer commentaar vanwege de markt gevraagd.

Als reactie op het ontwerpbesluit van het BIPT hebben verscheidene operatoren ingestemd met de mening van het Instituut en ondersteunen zij de gelijkheid van de terminating- en collectingtarieven. Een andere operator is daarentegen van oordeel dat een differentiatie gerechtvaardigd is om rekening te houden met een totaal verschillend risicoprofiel: de aanleg van een bidirectioneel aansluitnetwerk leidt tot een investering en een risico die veel hoger zijn dan de aanleg van een backbone die tot bepaalde gebieden beperkt blijft. Zelfs al heeft de historische operator al sommige investeringen afgeschreven, toch is het belangrijk dat voor de alternatieve operatoren een stimulans tot investeren blijft bestaan. Die operator staat gedifferentieerde WACC's voor op basis van het « bèta »-coëfficiënt (risico van een activiteit of van een onderneming).

Opmerkingen van Belgacom

1.1.a. Belgacom blijft bij het standpunt dat in 2002 verdedigd is en verwijst naar de verstrekte bewijsstukken.

1.1.b. Belgacom is van mening dat de verandering van de « chargeable call duration » geen tariefverhoging is en herinnert eraan dat dit principe al wordt toegepast op de diensten van de CPL 2003.

1.1.c. Belgacom vindt dat er een grondige marktanalyse nodig is voordat een maatregel zoals de Wholesale Line Rental beoogd wordt. Tevens vindt die onderneming dat de alternatieve operatoren genoeg middelen beschikbaar hebben, met name ontbundeling, eigen infrastructuur of CPS. Bovendien is er volgens Belgacom al ruime concurrentie op de markt voor toegang, met Telenet en de mobiele operatoren. Daarenboven moet rekening worden gehouden met de operatoren die in een toegangsnetwerk geïnvesteed hebben.

1.1.d. Nihil.

1.1.e. Belgacom benadrukt dat sommige operatoren soms weigeren om Belgacom-nummers in hun netwerk in te voeren. Bijgevolg vraagt Belgacom dat de interoperabiliteit op symmetrische wijze wordt gegarandeerd.

1.1.f. Belgacom verwijst naar de debatten tijdens de vergadering van 25 november 2003.

1.1.g. Belgacom deelt hier het standpunt van het BIPT.

1.1.h. Belgacom is van oordeel dat een differentiatie terminating/collecting gerechtvaardigd is omdat collecting een minder essentiële dienst is, aangezien sommige alternatieve operatoren alternatieven hebben ontwikkeld voor de collectingdienst van Belgacom. Om rekening te houden met de gedane investeringen stelt Belgacom voor om op de collecting een WACC toe te passen dat

representatief is voor de nieuwkomers. Het is dus betrekkelijk eenvoudig om verschillende WACC's vast te leggen voor collecting en voor terminating.

Belgacom vindt bovendien dat rekening moet worden gehouden met de retailkosten, doordat de CSC/CPS-kanten de klantendienst van Belgacom blijven contacteren; meerkosten die in het geval van terminating onbestaande zijn.

Besluit van het BIPT en motivering

1.1.a. Het BIPT kant zich tegen de voorstellen van Belgacom. De reden van dat verzet zijn overwegingen in verband met de definitie van interconnectie, met het huidige regelgevingskader, alsook met het nieuwe regelgevingskader dat is ingesteld, met name door de Richtlijnen 2002/21/EG (« Kaderrichtlijn») en 2002/19/EG (« Toegangsrichtlijn »). De uitvoerige motivering van het standpunt van het Instituut wordt gegeven in zijn advies van 12 december 2002 met betrekking tot het referentieaanbod BRIO 2003. Het BIPT is van oordeel dat de aanpak die door Belgacom wordt voorgesteld, zowel inopportuun is als onverenigbaar met het huidige en toekomstige regelgevingskader. Daarom vraagt het Instituut aan Belgacom om in zijn ontwerp van referentieaanbod de wijzigingen en reserves te schrappen die uit die aanpak voortvloeiden. Dat verzoek geldt voor het hele document en ook voor de bijlagen en voetnoten.

1.1.b. Het BIPT neemt er akte van dat er onder de operatoren blijkbaar geen uniform gebruik bestaat inzake afrondingsregels. Het BIPT stelt ook vast dat de betwiste regel (afronding naar de hogere seconde) in de loop van 2003 reeds op de BRIO-diensten is toegepast zonder betwisting. Rekening houdende met wat voorafgaat ziet het BIPT geen geldige reden om zich ertegen te verzetten dat die regel blijft gelden.

1.1.c. Het BIPT besteedt bijzondere aandacht aan het verzoek om een groothandelsaanbod voor de doorverkoop van abonnementen. Het Instituut is van oordeel dat die corrigerende maatregel, gelet op de op handen zijnde omzetting van het nieuwe regelgevingskader in Belgisch recht, pas na die omzetting zou moeten worden uitgevoerd en nadat de marktanalyses zijn verricht waarin dat regelgevingskader voorziet. De resultaten van die analyses zullen het al of niet opleggen van de doorverkoop van abonnementen rechtvaardigen. Een besluit over het opnemen van een dergelijke dienst in het aanbod BRIO 2004 valt daarom momenteel niet te overwegen. Niets belet evenwel dat het Instituut snel een raadpleging van de verschillende marktspelers in verband met dat onderwerp aanvat.

1.1.d. Wat de aanvragen voor nieuwe interconnectiediensten betreft, herinnert het Instituut eraan dat verzoeken die buiten het BRIO vallen altijd aan Belgacom mogen worden gericht. Wat de termijnen betreft, herinnert het Instituut eraan dat het zich daarover heeft uitgesproken in zijn mededeling van 29 januari 2002.

In verband met de wijzigingen die in een interconnectiedienst worden aangebracht, heeft het BIPT geen concrete inlichtingen ontvangen die dat probleem illustreren en is het dus niet in staat om zich een oordeel te vormen. Omdat het diensten betreft die onder het BRIO vallen kunnen de wijzigingen hoe dan ook niet zonder de goedkeuring van het Instituut doorgaan.

1.1.e. Wat de lancering/wijziging van retaildiensten betreft, blijft het BIPT bij het standpunt dat het geuit heeft in zijn adviezen over BRIO 2002 en BRIO 2003. Dat standpunt biedt de OLO's een aantal waarborgen terwijl het recht van Belgacom gevrijwaard wordt om nieuwe retaildiensten te lanceren.

Rekening houdende met de ervaring die is opgedaan met de lancering van de service plans 304 en 305/305', verduidelijkt het Instituut het volgende :

- de nieuwe service plans van Belgacom moeten zodra zij verschijnen aan de OLO's ter beschikking worden gesteld via Internet, zonder te wachten op de verzending ervan via de post.
- de procedures die voorafgaan aan de werkelijke indienststelling van nummers nemen 7 kalenderdagen in beslag. Rekening houdende met dat feit past het dat Belgacom de service plans 7 kalenderdagen voor de indienststelling van de desbetreffende nummers ter beschikking stelt.

De naleving van die regels moet ervoor zorgen dat een concurrent daadwerkelijk met Belgacom kan concurreren op het ogenblik dat de dienst wordt opengesteld, waardoor de interoperabiliteit van de eind-tot-einddiensten voor de gebruikers gegarandeerd wordt.

Wat de praktische voorwaarden inzake interoperabiliteit betreft, zoals signaling, is het Instituut van oordeel dat dit soort problemen op de eerste plaats door de operatoren moet worden behandeld in een werkgroep.

Het BIPT is ten slotte van mening dat het BRIO het referentieaanbod van Belgacom is, en daarom niet het relevante kader vormt om de noodzaak tot een symmetrische interoperabiliteit te overwegen, zoals Belgacom dat voorstelt.

1.1.f. Wat de diensten betreft die door Belgacom worden aangeboden en die niet beschikbaar zouden zijn voor de gebruikers van de alternatieve operatoren, is het Instituut van mening dat die situaties een invloed kunnen hebben op de concurrentie, aangezien de gebruiker afgeraden kan worden te opteren voor een OLO, indien hij geen aanvullende diensten kan krijgen, terwijl dat wel het geval zou zijn als hij klant bleef van Belgacom.

Het Instituut vindt dat het aan Belgacom is om aan te tonen dat het niet-functioneren van sommige diensten met CSC/CPS gerechtvaardigd wordt door technische onverenigbaarheden en niet door overwegingen van administratieve of commerciële aard. Daarom heeft het BIPT een specifieke werkgroep opgericht waarin Belgacom en de OLO's betrokken zijn, om te onderzoeken of er redelijke oplossingen voorhanden zijn om die technische onverenigbaarheden uit de weg te ruimen. Die werkgroep is voor de eerste keer bijeengekomen op 25 november 2003 en zal zijn werkzaamheden voortzetten nadat dit besluit is aangenomen.

1.1.g. Het BIPT is er zich van bewust dat de bestaande interconnectieovereenkomsten zelf bepalingen bevatten met betrekking tot de financiële waarborgen of de voorwaarden inzake schorsing van de interconnectiediensten, met name wegens niet-betaling. Die bepalingen kunnen verschillen van diegene die in het BRIO opgenomen zijn.

Het BIPT vindt dat de contractbepalingen rekening zouden moeten houden met de bepalingen van het recentste referentieaanbod op het stuk van financiële waarborgen. Een referentieaanbod is immers een middel om een niet-discriminerende behandeling van de operatoren te garanderen. In het bijzonder is BRIO 2003, zoals het BIPT dat vorig jaar heeft goedgekeurd, opgesteld met de bedoeling de bepalingen inzake financiële waarborgen te harmoniseren, zodat eventuele discriminatie tussen de met Belgacom geïnterconnecteerde operatoren uit de weg wordt geruimd. De vroegere contractbepalingen die opgesteld zijn toen de vorige referentieaanbiedingen van kracht waren, zouden moeten worden aangepast, opdat sommige vormen van discriminatie niet blijven bestaan of ontstaan. Bijvoorbeeld :

- sommige interconnectieovereenkomsten zijn al gesloten voordat de financiële waarborgen redelijk zijn verklaard, waardoor er tussen de operatoren discriminatie bestaat op grond van de datum van ondertekening van het interconnectieakkoord, indien men geen rekening hield met het recentste referentieaanbod;
- sommige bepalingen die in 2003 zijn ingevoerd (geen waarborg gevraagd indien de operator in de loop van de jongste 12 maanden regelmatig zijn facturen heeft betaald, beroep mogelijk op

een kredietverzekeraar, bedrag van de waarborg berekend na "netting" van de wederzijdse facturen, enz.) zouden niet automatisch ten goede komen aan alle operatoren.

Contractbepalingen die qua financiële waarborgen niet discriminerend zijn, garanderen dus de gelijkheid van de mededingingsvoorwaarden van de operatoren die verplicht zijn een beroep te doen op het netwerk van Belgacom voor het routeren van het verkeer via de terminatingdienst, de collectiedienst en via de IC-links van Belgacom.

Gelet op het absoluut noodzakelijke karakter van dergelijke bepalingen om de gelijkheid van de mededingingsvoorwaarden te garanderen (zie de hierboven aangehaalde voorbeelden), zal het BIPT na de goedkeuring van het aanbod BRIO 2004, artikel 109ter, § 5, tweede en derde lid, van de wet van 21 maart 1991 toepassen waar dat nodig mocht blijken. In het bijzonder zal het BIPT de betrokken operatoren vragen om de bestaande interconnectieovereenkomsten te wijzigen die nog geen contractbepalingen bevatten die het voorbeeld volgen van hoofdstuk 15 van BRIO 2004. Aangezien dit hoofdstuk een waaier van maatregelen bevat die kunnen worden toegepast en aangezien onderhandelingen daarover ingewikkeld zouden kunnen blijken, zal het BIPT vragen om uiterlijk voor 29 februari 2004 de nodige wijzigingen aan te brengen.

Dat artikel 109ter, §5, 2de en 3de lid enkel tot doel zou hebben om de zwakste partij in de interconnectieonderhandelingen te beschermen vindt geen enkele steun in het regelgevend kader ¹.

1.1.h. In verband met de differentiatie tussen operatoren van openbare netten en operatoren voor spraaktelefonie herinnert het Instituut eraan dat hoewel het heeft ingestemd met het op één lijn brengen van de tarieven van BRIO 1 en BRIO 2, het al jarenlang het bestaan van een differentiatie tussen terminating en collecting heeft erkend. Dat verschil was enerzijds gemotiveerd door de toewijzing aan de collectiedienst van sommige kosten in verband met de invoering van Carrier Pre-Select en anderzijds door de erkenning van een hoger risicoprofiel voor de collectiedienst in vergelijking met de terminating.

De volgende argumenten pleiten echter voor een afstemming van de tarieven :

- op technisch vlak maken de collectie- en de terminatingdienst gebruik van net dezelfde netwerkmiddelen;
- de kosten voor de invoering van CPS zijn inmiddels volledig afgeschreven en Belgacom heeft nagelaten aan te tonen dat het nieuwe investeringen heeft gedaan ;
- het bestaan van een hoger risico voor collecting blijft een relevant argument, maar als daarmee rekening wordt gehouden kan dat leiden tot een te grote recuperatie ten gunste van Belgacom. Het top-down model leidt tot terminatingkosten waarin een WACC vervat is dat de kapitaalkosten weerspiegelt voor alle activiteiten van de onderneming Belgacom. Een verhoging van de collectieprijs om een differentiatie met de terminating in stand te houden komt overeen met het aanvaarden van hogere kapitaalkosten voor de collecting, terwijl al rekening wordt gehouden met de gemiddelde kapitaalkosten. Het Instituut stelt bovendien vast dat het bepalen van een WACC per dienst (en niet voor de volledige onderneming) een bijzonder ingewikkelde oefening is, die ook nog het opstellen van de gescheiden boekhouding ingewikkelder zou maken, welke Belgacom moet voeren. Het BIPT verwerpt overigens het idee om de WACC van een nieuwkomer toe te passen op de collectiedienst, omdat dit zou leiden tot kapitaalkosten die niets meer te maken hebben met de realiteit van Belgacom.

¹ Integendeel : de memorie van toelichting van de wet van 19 december 1997 (*Parl. St.*, Kamer, 1997-1998, Nr. 1265/1) stelt op p.53 dat deze paragraaf tot doel heeft de voorwaarden te regelen inzake de bemiddeling door het Instituut inzake interconnectieakkoorden, los van enige verwijzing naar zwakkere of sterkere partij (of SMP-operator of niet).

Rekening houdende met de verschillende elementen hierboven, is het BIPT van oordeel dat er geen objectieve redenen zijn om de tarieven voor terminating en collecting die door het top-down model zijn bepaald, te laten verschillen.

Daartegenover is het BIPT van mening dat ook rekening moet worden gehouden met de op handen zijnde verzoening van het *top-down* en het *bottom-up* model. Bij die verzoening zal de regulator over een speelruimte beschikken die hem, als hij dat gepast acht, in staat zal stellen om de twee diensten te differentiëren, om de investeringen van de operatoren te stimuleren, zonder dat dit leidt tot een buitensporige recuperatie van de kapitaalkosten.

1.2 LIMITS OF THE REFERENCE INTERCONNECT OFFER

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

1.2.a. De alternatieve operatoren benadrukken de problemen met de "location portability" die Belgacom aan zijn klanten biedt. Zij vragen bijgevolg om toegang te krijgen tot een databank van de nummers die het voorwerp hebben uitgemaakt van een "location portability" in het netwerk van Belgacom. Volgens hen zou Belgacom altijd in staat moeten zijn om oproepen naar die nummers af te wikkelen.

Opmerkingen van Belgacom

1.2.a. Zie opmerkingen in hoofdstuk 3.

Besluit van het BIPT en motivering

1.2.a. Dit punt wordt behandeld in hoofdstuk 3 "Terminating Services".

1.3 DEFINITIONS

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

1.3.a. Verscheidene operatoren zijn van mening dat de definitie van interconnect link niet beperkt zou mogen worden tot meervouden van 2 Mbits, maar de mogelijkheid tot een STM-1- interconnectie zou moeten omvatten, zoals in het geval van in-span en mid-span.

1.3.b. Verscheidene operatoren vragen dat de definitie van het interconnectiepunt zou worden verduidelijkt. Volgens die operatoren moet het interconnectiepunt gelegen zijn op het DDF tussen de OLO en Belgacom.

Opmerkingen van Belgacom

1.3.a-b. Nihil.

Besluit van het BIPT en motivering

1.3.a. Het BIPT stelt vast dat de definitie van een interconnectieverbinding overeenstemt met het huidige aanbod van die dienst door Belgacom. Het Instituut herinnert aan zijn advies van 14 november 2001: "[...] Het BIPT moet de opportuniteit beoordelen van de invoering van dergelijke verbindingen met hoge capaciteit, meer bepaald rekening houdende met de impact op de verbindingen van 2 Mbit/s". Het BIPT is van mening dat de huidige definitie kan worden aangehouden zolang er geen besluit is genomen over de IC-links met een andere capaciteit.

1.3.b. In verband hiermee verwijst het BIPT naar zijn advies van 14 november 2001. Ter herinnering : het gaat er niet om een definitie te geven van het interconnectiepunt (die definitie bestaat in artikel 68, 25° van de wet van 21 maart 1991), maar om de grens van de verantwoordelijkheid van de partijen duidelijk te maken. In die zin zijn de definitie (sectie 1.3) en de plaats (sectie 9.2.3) van het "demarcation point " zoals bepaald in het ontwerp van BRIO 2004, in overeenstemming met de tekst die al goedgekeurd is in het kader van BRIO 2002 en BRIO 2003.

2 INTERCONNECT ARCHITECTURE

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

2.a. Verscheidene operatoren signaleren dat het BIPT het principe van loadsharing geweigerd heeft voor de Access Areas Kortrijk/Assebroek, Leuven/Hasselt, Mons/Charleroi in het voorstel voor BRIO 2003. Belgacom stelt in BRIO 2004 daarentegen duidelijk voor dat deze doelstelling tegen 01/09/04 bereikt moet zijn

2.b. In de 4e paragraaf van sectie 2 van het BRIO heeft BELGACOM opnieuw het woord "possible" geschrapt. (In elke Access Area biedt BELGACOM twee mogelijke Area Access Points.)

2.c. Verscheidene operatoren zijn van mening dat installaties van IC-links die in een access area worden aangelegd in overeenstemming met de loadsharing, over het algemeen gratis zouden moeten zijn.

2.d. Verscheidene operatoren stellen voor dat, indien de verplichting tot loadsharing voor het Access Area Kortrijk-Assebroek niet kan worden opgeheven, BELGACOM dan een interconnectiepunt creëert in de lokale zone Assebroek dat de interconnectie aangaat met de AGE te Kortrijk. Bijgevolg zou BELGACOM de interconnectiekosten dragen tussen dat tweede punt en Kortrijk.

2.e. Verscheidene operatoren voeren bovendien aan dat de loadsharing zou moeten worden overgelaten aan de vrije keuze van de OLO.

2.f. Een operator vraagt zich af of BELGACOM loadsharing toepast : "wat BELGACOM loadsharing noemt, is in feite overflow". Die operator vraagt dat BELGACOM de loadsharingmechanismen in detail uitlegt. Bovendien vraagt die operator aan BELGACOM om aan de OLO's te bewijzen dat de loadsharing zal werken.

2.g. Verscheidene operatoren vragen kostengebaseerde tarieven voor migraties. De tarieven voor migraties zijn meer bepaald : (1) AGE to LAP, (2) LAP to LAP, (3) Switch X to switch Y (of dezelfde AGE).

2.h. Verscheidene operatoren zouden over een nationale dekking willen beschikken via lokale interconnectie.

2.i. Een operator wijst erop dat Belgacom een tekst van BRIO 2003 dat door het BIPT was opgelegd, weggelaten heeft op bladzijde 20, alsook een voetnoot, nr. 17, en vraagt om de tekst opnieuw in te voegen.

2.j. Een operator bevestigt dat het LAP-verkeer naar de AGE moet worden geherrouteerd in geval van storing van het LAP.

Opmerkingen van Belgacom

2.a. Belgacom stelt dat er naast meerkosten ook kostenbesparingen zijn t.g.v. loadsharing.

2.f. Als antwoord op de vraag van de operator een verklaring te geven betreffende loadsharing legt Belgacom uit dat loadsharing betekent dat systematisch gesprekken vanuit de LEX afwisselend naar de ene en naar de andere AGE gestuurd worden. Het verkeer van elke lokale centrale is steeds gebalanceerd naar de twee AGE/CAE-centrales.

In dezelfde context wenst Belgacom eraan te herinneren dat de jaarlijkse prijs voor een “extended link” verlaagd is van €5603 naar €1992. Belgacom ziet hierin een tegemoetkoming aan de meerkosten t.g.v. loadsharing in de access areas Assebroek/Kortrijk, Charleroi/Mons, Leuven/Hasselt.

2.i. Belgacom stelt dat een decentralisatie van de AGE's naar het LAP voor terminatie naar VAS en 0797-nummers onverantwoorde kosten met zich meebrengt. Verder stelt Belgacom dat operatoren die kiezen voor het netwerk van Belgacom, impliciet kiezen voor de routeringsregels van Belgacom.

2.j. Belgacom stelt dat bijkomende voorzieningen nodig zijn om verkeer van het LAP te herrouteren naar een AGE. Belgacom stelt verder dat het evident is dat Belgacom in een dergelijke herrotering niet kan voorzien. Belgacom stelt ook dat een storing van het LAP de verantwoordelijkheid is van de OLO.

Besluit van het BIPT en motivering

2.a. De OLO's zouden niet de kosten moeten dragen die opgelopen zijn door de vroegere indelingen. De tekst in punt 2.c in het advies aan de minister van 12 december 2002 blijft gelden. Belgacom moet de tekst van het BRIO wijzigen:

- schrappen : “Belgacom will, until 30/09/04 included, not charge installation fees for the extension of Interconnect Links aimed at the restoration of the balance of the number of Interconnect Links over the two Access Points of a same Access Area in the Access Areas Kortrijk-Assebroek, Leuven-Hasselt and Mons-Charleroi.”
- de regels die toegevoegd zijn aan voetnoot 16 schrappen : “As far as the Access Areas Kortrijk-Assebroek, Leuven-Hasselt and Mons-Charleroi are concerned, the equal distribution of the Interconnect Links has to be realised before 01/09/04.”
- de tekst van het BRIO moet duidelijk stellen dat een gelijke verdeling van de oproepen die tot stand worden gebracht op het netwerk van Belgacom, zoals de oproepen met CAC en oproepen naar VAS-nummers van OLO's, alsook naar Area Access Points van een Access Area niet verplicht is voor de Access Areas Kortrijk-Assebroek, Leuven-Hasselt en Mons-Charleroi.

2.b. De tekst in punt 2.b in het advies aan de minister van 12 december 2002 blijft van kracht. Belgacom moet het woord “possible” opnieuw invoegen.

2.c. In BRIO 2003 was bepaald dat de operatoren de interconnectie voor gesprekken die hun oorsprong vinden in het netwerk van Belgacom moesten balanceren, uiterlijk op 01/10/03. Vermits deze datum verstreken is gaan we ervan uit dat de operatoren een gebalanceerde interconnectie hebben waar nodig. Het is niet langer nodig installatiekosten van IC-links in dit verband kosteloos te houden. We merken verder op dat Belgacom gedurende 2003 installatiekosten van IC-links in dit verband niet aanrekende volgens BRIO 2003.

2.d. Aan dat verzoek wordt voldaan dankzij het besluit in punt 2.a.

2.e. De tekst in punt 2.c in het advies aan de minister van 12 december 2002 blijft van kracht. In die tekst verklaart het BIPT dat de loadsharing moet worden aanvaard voor de “interconnect links carrying calls originated in the Belgacom network”.

2.f. Het BIPT bedankt Belgacom voor de toelichting betreffende loadsharing en stelt dat de vraag gesteld door de OLO beantwoord is. Het initiatief om de prijs van een “extended link” aan te passen is zeer goed vermits dit OLO’s op basis van een kosten-batenanalyse kan overhalen hiervan gebruik te maken. Verder blijft het BIPT bij zijn beslissing onder 2.a. dat loadsharing voor de drie betreffende access area’s niet verplicht kan zijn.

2.g. Wat de migraties betreft, verwijst het Instituut naar punt 10.1.b van dit document.

2.h. Het BIPT is van oordeel dat het huidige aanbod aan interconnectiepunten voor de meerderheid van de operatoren toereikend is. Belgacom moet echter ingaan op alle redelijke verzoeken om interconnectie. Een operator heeft dus het recht andere interconnectiepunten te vragen dan diegene waarin het BRIO voorziet.

2.i. Belgacom moet de tekst die het BIPT had opgelegd in zijn advies van 14/11/01 opnieuw invoegen. Daarnaast is het BIPT bereid een grondige analyse te maken van de situatie in het lokaal termineren van gesprekken naar VAS en 0797-nummers.

2.j. Het BIPT beslist dat, indien Belgacom het verkeer kan herrouteren, het dit ook moet doen. Het BIPT stelt dat het niet evident is dat Belgacom dit niet zou kunnen doen, temeer daar operatoren aan het BIPT melden dat Belgacom wel degelijk verkeer tussen het LAP en de AGE kan herrouteren. Het BIPT wenst een grondige analyse te maken van de situatie.

Het is onaanvaardbaar te stellen dat een storing in het LAP de verantwoordelijkheid is van de OLO. Deze verantwoordelijkheid moet toegewezen worden aan de veroorzaker van de falng.

3 TERMINATING ACCESS SERVICES

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

3.a. Voor lokale oproepen van een Belgacom-eindgebruiker verbonden met LEX1, naar een Belgacom-eindgebruiker met een geografisch nummer gerelateerd met LEX1, maar door lokatieoverdraagbaarheid nu verbonden met LEX2 rijst volgens verschillende operatoren een probleem. Volgens voetnoot 16 kunnen deze oproepen niet doorgaan indien zij door een OLO aan een Local Access Point afgegeven zijn, en worden deze afgebroken in LEX1 met een release code 14. Indien deze lokale oproepen niet worden afgebroken bij een on-net oproep van Belgacom, dan discrimineert Belgacom de andere operatoren. Lokatieoverdraagbaarheid is een dienst die Belgacom aanbiedt aan zijn eindgebruikers. Een gevolg hiervan is dat, wanneer een operator interconnecteert met Local Access Points, niet alle Belgacom-eindgebruikers bereikbaar zijn.

Terminatie op het Belgacom-netwerk is een basistelefoondienst, waarvoor het “any-to-any”-principe geldt. Dit principe wordt hier geschonden. Belgacom heeft de verplichting alle oproepen te termineren op AGE- of LAP-niveau zonder release code 14. Indien het BIPT toch Belgacom zou toestaan om release code 14 te gebruiken, dan wensen verschillende operatoren dat alle informatie wordt bijgehouden in de CRDC voor nummeroverdraagbaarheid. In afwachting hiervan zou Belgacom deze informatie on-line moeten verspreiden.

3.b. Een operator vraagt zich af waarom de laatste zin in 3.2.1 nl. “ Belgacom will apply the Royal Decree of 7th November 2002.....January 2003” werd geschrapt.

Opmerkingen van Belgacom

3.a. Belgacom stelt zoals bepaald in BRIO 2003 alle informatie omtrent nummerblokken, puntcodes en adressen via e-mail ter beschikking van de operatoren die lokale interconnectie hebben. Er is in dit verband geen sprake van discriminatie in de behandeling van operatoren met betrekking tot location portability: Belgacom breekt de oproepen af in geval van on-net oproepen of oproepen die komen vanuit een A-AGE. In deze gevallen kan Belgacom zelf de correcte routing opzoeken. Nog volgens Belgacom wegen de kosten om een investering te doen in verdere automatisering van deze informatie in de CRDC niet op tegen de baten. Belgacom verschaft aan de hand van een berekening het Instituut informatie over hoeveel oproepen per dag gemiddeld worden gemist als een operator de verkregen informatie niet kan aanwenden om deze oproepen via de A-AGE te routeren. Belgacom kan voor deze oproepen geen ‘onward routing’ toepassen omdat de lokale vereiste capaciteit niet groot genoeg is.

3.b. Nihil.

Besluit van het BIPT en motivering

3.a. Het BIPT ziet niet in waarom aan Belgacom het verbod zou worden opgelegd om de oproep af te breken via een release code 14. Dit is een internationaal aanvaarde standaard én een eveneens in aanmerking genomen methode om de operatormnummeroverdraagbaarheid te implementeren. Bovendien zijn er wel een aantal OLO's die de nodige investeringen hebben gedaan om deze standaard te ondersteunen.

Het BIPT stelt vast dat Belgacom reeds in 2001 tijdens de onderhandelingen in het kader van de operatormnummeroverdraagbaarheid heeft voorgesteld om deze routeringsinformatie in de CRDC te migreren. Vermits men toen in een fase van specificatie zat werd verwacht dat de meerkosten van deze functionaliteit eerder beperkt zouden zijn. Dit voorstel van Belgacom werd door de OLO's afgewezen.

Het BIPT heeft geen probleem met het voorstel om deze informatie te integreren in de CRDC voor nummeroverdraagbaarheid, maar denkt dat de meerprijs hiervoor niet in verhouding staat met de mogelijke opbrengst. Gelet op het beperkte volume verkeer dat momenteel wordt afgewikkeld op de lokale interconnectie en het geringe aantal operatoren dat hiervan gebruikmaakt, wenst het BIPT de huidige regeling, waarbij Belgacom per LAP op een regelmatige basis (dus dagelijks) een lijst van “in- en uitgeporteerde” nummers aan de lokaal geïnterconnecteerde operatoren bezorgt, te behouden. In elk geval eist het BIPT dat dit recht om op regelmatige basis een dergelijke lijst te verkrijgen expliciet in BRIO 2004 is ingeschreven.

Overeenkomstig artikel 109ter, § 4, van de wet van 21 maart 1991 vormt de bekendmaking van een aanbod geen belemmering voor verzoeken om interconnectieonderhandelingen waarin dit aanbod niet voorzien heeft. Bijgevolg heeft een operator het recht om aan Belgacom een andere

oplossing te vragen dan diegene die in het BRIO vermeld is. Indien die andere oplossing echter complexer blijkt te zijn dan de dienst die gratis wordt aangeboden in het kader van het BRIO, is het Instituut van mening dat de kosten hiervan (o.a. om in de CRDC deze informatie ter beschikking te stellen) moeten worden gedragen door de aanvrager.

Krachtens artikel 109ter, § 5, van de wet maakt de interconnectie het voorwerp uit van een overeenkomst tussen de betrokken partijen. Daarin worden de technische en financiële voorwaarden van de interconnectie vastgelegd. Het is in de eerste plaats aan Belgacom en de OLO om te onderhandelen over de voorwaarden waaronder de door de OLO gevraagde dienst verstrekt moet worden. In geval van onenigheid tussen de partijen, kunnen zij de tussenkost vragen van het BIPT, meer bepaald om na te gaan of de tarieven wel degelijk op de kosten gebaseerd zijn.

3.b. De kwestie van de oproepen naar nooddiensten zullen door het BIPT worden behandeld buiten het kader van het BRIO.

4 COLLECTING ACCESS SERVICES

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

4.a. Een operator vestigt er de aandacht op dat sommige oproepen niet door de ge(pre)selecteerde operator worden overgebracht, in tegenstelling tot wat de gebruiker verwacht :

- wanneer de gebruiker naar verkorte nummers belt (1207, 1307, 1204, 1304, 1919) wordt die oproep hem aangerekend door Belgacom en niet door de OLO;
- na een nummer te hebben gekregen van de dienst inlichtingen van Belgacom of via 1919 (last call query), kan de gebruiker onmiddellijk de verbinding die hij wenst tot stand brengen. Hij wordt echter niet op de hoogte gebracht van het feit dat dit gesprek door Belgacom zal worden aangerekend.

De betreffende operator is van mening dat de consument op een dwaalspoor wordt gebracht door die praktijken, die bovendien de OLO's beletten om hun klanten een algemene dienstverlening aan te bieden. Die praktijken zijn in tegenspraak met de doelstelling van de voorkeuze, namelijk dat alle oproepen worden omgeleid naar een alternatieve operator. Het probleem doet zich ook voor bij de selectie van oproep tot oproep, aangezien de verkorte nummers niet via een CSC bereikbaar zijn.

4.b. Een operator vindt dat het Belgacom niet toegestaan zou mogen zijn om de aankoop van de collectiedienst en de aankoop van de interconnectieverbindingen aan elkaar te koppelen. Volgens artikel 109ter, § 4 van de wet moet het referentieaanbod immers voldoende ontbundeld zijn. Die operator doet het volgende voorstel :

- een operator die over een Carrier Select Code beschikt, zou een transitdienst moeten kunnen kopen van een operator die over een lokale interconnectie beschikt. Gelet op het grotere volume kan de lokale interconnectie op die manier economisch haalbaar worden. Op analoge wijze zou het voor een operator mogelijk moeten zijn om zijn verkeer door een andere te laten ophalen in de Area Access Points waar hij niet aanwezig is;
- als Belgacom geen EAA-collectiedienst wenst aan te bieden, zou een OLO de toestemming moeten krijgen om andere OLO's nationale collectie aan te bieden, door gebruik te maken van de lokale of IAA-collectie van Belgacom;

- een « switchless reseller » zou van het BIPT een Carrier Select Code moeten kunnen krijgen, waardoor hij in staat zou zijn om dan een operator te kiezen om het verkeer met die code op te halen.

4.c. Operatoren merken op dat Belgacom een uitstel vraagt om de functionaliteit “reactivering” van een CPS in geval van conversie van een PSTN- naar een ISDN-lijn of omgekeerd in te voeren. De nieuwe door Belgacom voorgestelde datum van 30/06/2004 is voor hen onaanvaardbaar.

4.d. De vereiste om op de LoA het Belgacom-klantnummer te vermelden vinden de alternatieve operatoren een belemmering op het vlak van effectieve concurrentie. Het risico voor het maken van fouten is al zeer laag vermits men de naam combineert met het oproepnummer. Klanten kennen hun klantnummer niet bij Belgacom en dit nummer wordt evenmin gevraagd door Belgacom, zelfs als ISP's ADSL-verbindingen van Belgacom verkopen.

4.e. Verschillende operatoren vinden dat de huidige tekst van de LoA geen toegevoegde waarde biedt aan de eindgebruikers. De tekst is gebruiksonvriendelijk, moeilijk begrijpbaar en schrikt potentiële klanten af. De verdedigers van deze stelling wensen daarom de LoA af te schaffen én de verantwoordelijkheid op het vlak van de te geven informatie over CPS én het bewijs van de onbetwistbare wil van de klant te leggen in de handen van de CPS-operator (vb. via het opnemen in bestelformulier). Dit heeft als consequentie dat dit door de verschillende OLO's op verschillende wijze kan worden ingevuld afhankelijk van hun specifieke marketingstrategie.

Een operator onderschrijft volledig de stelling van andere operatoren en vermeldt in het bijzonder dat op basis van de wet van 14 juli 1991 op de eerlijke handelspraktijken en de bescherming van de eindgebruiker het de vrijheid is van de verkoper van de dienst om de wijze te bepalen waarop een klant wordt geïnformeerd over de geleverde dienst (in een aantal landen zoals Oostenrijk, Nederland en Zwitserland werkt men met een systeem waarbij het mondelinge akkoord van de klant wordt opgenomen). Bovendien mag elke verkoper zijn promotiemateriaal zelf organiseren en de LoA vormt – volgens deze operator - hierop een inbreuk. Dezelfde operator wenst dat alle middelen van recht (vb. via Internet, mondeling, ...) (zie eveneens artikel 9 van de Richtlijn Elektronische handel) worden toegelaten om het akkoord van de klant om een CPS-dienst af te nemen bij een leverancier te aanvaarden. Deze operator stelt dan ook voor om slamming te straffen met boetes. Hiervoor is een regeling in de wetgeving de meest aangewezen weg.

Een andere operator wijst op de kostprijs van het beheer van de LoA's, wat de drempel verhoogt voor concurrentie. Die drempel wordt hoger naarmate deze kosten worden verdeeld over een kleiner verkeersvolume. De LoA die Belgacom gebruikt bij terugwinacties blijkt minder hoge drempels te bevatten, zodat van symmetrie geen sprake is.

4.f. Operatoren vragen dat zij zelf eveneens een annulering mogen sturen naar Belgacom via de klassieke interface. Dit mechanisme kan door de OLO's worden gebruikt om slechte betalers te deactiveren.

4.g. Operatoren vragen dat partiële CPS-activeringen mogelijk zouden worden gemaakt voor toepassingen zoals testen, apparatuur gedeeld door meerdere abonnees, ...

4.h. Verschillende operatoren kunnen niet aanvaarden dat een additioneel tarief wordt aangerekend voor oproepen via CPS voor klanten met speciale Belgacom-kleinhandelsprijzen.

4.i. Volgens verschillende operatoren is het niet toegestaan dat Belgacom data uit zijn billing-systeem gebruikt gedurende een periode van drie maanden na activering van een CPS naast het algemene principe van de ‘Chinese walls’ dat Belgacom te respecteren heeft. Indien deze regel niet wordt gerespecteerd stellen operatoren dat Belgacom de activeringskostprijs aan de OLO moet terugbetalen wanneer een klant naar Belgacom terugkeert.

4.j. Verschillende operatoren vinden dat alle beperkingen op alle diensten aangeboden via een 17XX moeten worden opgeheven. Het is niet aan Belgacom om op te treden als regulator van deze diensten. Ook ziet deze operator niet in dat de bestemming van de oproep een determinerende factor is voor het type van dienst aangeboden door Belgacom. Het is de Belgacom-vervoersdienst die ofwel een data- of spraakdienst is. Pakketgeschakelde technologie kan een andere kostenbasis hebben dan circuitgeschakelde technologie maar er is geen bewijs dat Belgacom voor 17XX-oproepen pakketschakeling gebruikt. De operator vraagt bewijs dat datadiensten worden aangeboden door Belgacom met de 17XX-code. In voorkomend geval zouden lagere interconnectieprijsen moeten worden aangeboden. Dezelfde redenering is van toepassing op diensten na de 18XX-code.

Opmerkingen van Belgacom

4.a. Belgacom verwijst naar de debatten tijdens de vergadering van 25 november 2003.

4.b. Belgacom heeft de volgende opmerkingen geformuleerd :

- Wat de EAA-collecting betreft, is Belgacom van mening dat er geen behoefte is aan een dergelijke dienst, omdat alle operatoren op z'n minst interconnectie aangaan op IAA-niveau. Belgacom verzet er zich bovendien tegen dat een operator vanop zijn netwerk EAA-collecting aanbiedt. Enerzijds zou dat bijdragen tot de devalorisering van de investeringen die gedaan zijn om zich in alle zones aan te sluiten en om over het hele land verkeer te kunnen ophalen. Anderzijds bestaat er een haalbaar alternatief, omdat de operatoren gebruik kunnen maken van de EAA Customer-sited IC-links om te vermijden dat zij overal fysiek interconnectie moeten aangaan.
- Om dezelfde redenen is Belgacom gekant tegen de mogelijkheid om een transitdienst aan te bieden via een lokale interconnectie :
 - daardoor zou een operator verkeer kunnen ophalen zonder in elke zone te moeten investeren ;
 - de invoering van EAA-collecting vanuit een lokale interconnectie zou een significante wijziging met zich brengen in de dimensionering van het Belgacomnetwerk : overdimensionering op AGE-niveau (vroegere investeringen nutteloos) en onderdimensionering op lokaal niveau (nieuwe investeringen nodig).
- Belgacom antwoordt dat de mogelijke allocatie van CSC's aan wederverkopers bijkomende verduidelijkingen vraagt. Het wil hierover slechts een definitief standpunt innemen in het kader van een consultatie om de explicatieve nota inzake toegangscommunicatiecodes aan te passen.

4.c Belgacom vermeldt dat het onmogelijk de initiële planning kan halen om op 31 december 2003 het automatische herstel van de CPS mogelijk te maken, gelet op de vertragingen bij de implementatie van het nieuwe OMS/NPS-systeem. Als nieuwe datum wordt midden 2004 naar voren geschoven.

4.d De customer id is vereist om de echtheid van de LoA na te gaan en zeker te zijn dat de klant zelf heeft getekend. De enige verificatie die momenteel plaatsvindt is de controle op de combinatie van oproepnummer en customer id.

4.e De LoA heeft als doel om een driehoeksrelatie tussen klant, CPS-operator en Belgacom te organiseren met zo weinig mogelijk administratieve beperkingen voor de klant. Belgacom zou eveneens het recht moeten hebben om de limieten voor te stellen die als gevolg daarvan aan zijn dienst worden opgelegd. Daarenboven moet Belgacom in staat zijn om zijn eigen verantwoordelijkheid te beschermen. De activering van een CPS op vraag van een CPS-operator

heeft een zekere impact op de contractuele relaties tussen Belgacom en de klant. Voor de klant is Belgacom tezelfdertijd de operator die de CPS activeert en de telefoonoperator. Belgacom is dus verantwoordelijk voor het respecteren of niet-respecteren van de wil van de klant. Belgacom wordt momenteel voor een rechtbank gedagvaard door een klant met als verwijt dat Belgacom een CPS heeft geactiveerd zonder te verifiëren of de klant hiervoor zijn toestemming heeft gegeven. De LoA is voor Belgacom het enige bewijs dat de wil van de klant uitdrukt. Belgacom blijft voorstander van het LoA-systeem.

Belgacom wenst in het kader van BRIO 2004 meer duidelijkheid over de sancties indien de LoA niet wordt gerespecteerd. Eveneens wenst Belgacom de mogelijkheid te verkrijgen om een geïnstalleerde CPS te deactiveren indien een operator geen geldige LoA kan voorleggen.

4.f Belgacom kan er niet mee instemmen dat slechte betalende worden teruggestuurd naar Belgacom. Elke operator moet zelf een contractueel en technisch systeem invoeren om de betalingen af te dwingen. Een mogelijkheid bestaat erin dat de operatoren zoals Belgacom een minimumdienst aanbiedt. Operatoren kunnen eenvoudig call barring invoeren op de CPS/CSC-oproepen.

Dergelijke maatregel zou slamming door operatoren bevorderen en aanmoedigen. Operatoren zouden dan immers klanten zonder legaal geldelijk contract noch LoA kunnen activeren, en opnieuw deactiveren als blijkt dat de klant de facturen niet wenst te betalen of als blijkt dat de operatoren de betaling legaal niet kunnen opeisen. De klant stelt slamming namelijk pas vast na het ontvangen van de eerste factuur.

4.g. Belgacom heeft op de multilaterale vergadering van 10/10/02 de redenen uiteengezet waarom partiële activatie bij DDI-reeksen niet mogelijk is. Afgezien van de gevaren verbonden aan de lokale uitbating van de PABX wat het gebruik van de CLI betreft, maken de operationele IT-systemen van Belgacom het enkel mogelijk om een PABX als één netwerkaansluiting te behandelen. Ook is het niet mogelijk om andere features zoals AoC, Call Forwarding, enz. partieel te activeren. Vermits geen enkele database informatie geeft over een partiële DDI-reeks, is het voor Belgacom ook niet mogelijk om repair en factuurklachten te behandelen op dit niveau. De kosten om hierin verandering te brengen zijn niet te verantwoorden gezien het feit dat vandaag alternatieven bestaan om aan de vraag van de OLO's te voldoen zoals de programmatiemogelijkheden in de PABX, call by call Carrier Select, hot key.

4.h. Nihil.

4.i. Nihil.

4.j. Nihil.

Besluit van het BIPT en motivering

4.a. In verband hiermee is het standpunt van het Instituut gelijk aan datgene dat uitgedrukt is in punt 1.1.f. hierboven. Het is aan Belgacom om aan te tonen dat het niet-functioneren van CSC/CPS bij sommige diensten/nummers gerechtvaardigd wordt door technische onverenigbaarheden. Een specifieke werkgroep met Belgacom, de OLO's en het Instituut zal nagaan of er redelijke oplossingen voorhanden zijn om die technische onverenigbaarheden uit de weg te ruimen.

4.b.

1. Wat betreft het ophalen van verkeer via de lokale interconnectie van een andere operator

Het BIPT stelt ten eerste vast dat de doorverkoop van capaciteit van de Belgacom-sited IC-links wordt toegestaan door het BRIO (cf. sectie 10.2.3 van het BRIO). Anderzijds stelt het Instituut op grond van informatie waarover het beschikt, vast dat een op lokaal niveau geïnterconnecteerde operator aan andere operatoren de mogelijkheid kan bieden om verkeer via die lokale interconnectie af te wikkelen. Gebaseerd op die twee precedentes is het Instituut van mening dat er geen principiële redenen zijn om aan een lokaal geïnterconnecteerde OLO te verbieden om aan andere OLO's de mogelijkheid te bieden om via zijn lokale interconnectie verkeer op te halen. Zo ook ziet het BIPT geen reden om zich ertegen te verzetten dat een operator op het IAA-niveau verkeer ophaalt voor een operator die in een bepaalde access area niet aanwezig is. Dergelijke mogelijkheden zouden alleen maar op grond van technische problemen verworpen mogen worden. Nu heeft Belgacom niet aangetoond dat dergelijke problemen bestaan.

Het Instituut vindt dat de argumenten in verband met het wegvallen van de aansporing tot investering ongegrond zijn om de volgende redenen :

- Er is geen verplichting om een infrastructuur aan te leggen om een spraaktelefoniedienst aan te bieden, wat betekent dat er geen verplichting bestaat om in een eigen infrastructuur te investeren om op de markt actief te zijn. De mogelijkheid om voor een andere operator transit op te halen verandert die situatie niet fundamenteel.
- Sommige operatoren met een eigen infrastructuur zouden misschien vanaf nu ervoor kunnen opteren om hun verkeer via de lokale interconnectie van een ander op te halen, liever dan bij Belgacom IAA-collecting te kopen. De investering op het niveau van de lokale toegangspunten zou echter kunnen worden gestimuleerd, omdat dit gemakkelijker te rentabiliseren is, wegens de mogelijkheid om het verkeer van andere operatoren aan te trekken. Doordat meer verkeer (zowel collecting als terminating) kan worden overgebracht, wordt de drempel verlaagd die wordt gevormd door de investeringen die nodig zijn voor een lokale interconnectie.
- Om voordeel te trekken van de transit via de interconnectie van een andere operator, moeten de alternatieve operatoren onderling rechtstreeks geïnterconnecteerd zijn. Interconnectie tussen nieuwkomers zou extra investeringen kunnen betekenen en zou daarbij de OLO's in staat stellen om minder afhankelijk te zijn van de historische operator om hun verkeer op te halen.

In verband met het argument van Belgacom dat de transit via de lokale interconnectie van een OLO Belgacom ertoe noopt zijn netwerk anders te dimensioneren, wijst het BIPT erop dat dit hetzelfde zou zijn indien meer operatoren zouden beslissen om zelf op lokaal niveau interconnectie aan te gaan. De mogelijkheid om transit op te halen voor een andere operator voegt niets toe aan de kwestie van de dimensionering van het netwerk. Aangezien de mogelijkheid tot een lokale interconnectie al bestaat sedert 1998, kan het Belgacom niet verbazen dat een toenemend deel van het verkeer lokaal wordt opgehaald, eerder dan op het IAA-niveau. Het gaat hierbij integendeel om een logische evolutie.

Het Instituut voegt eraan toe dat dankzij de mogelijkheid voor een nieuwkomer om verkeer op te halen via een alternatieve operator die al actief is op de markt, de toegangsdrempel kan worden verlaagd die wordt gevormd door de investeringen die nodig zijn om nationale dekking aan te bieden (noodzaak om in alle zones met Belgacom te interconnecteren of de langste en dus duurste IC-links te kopen).

Rekening houdende met de hierboven aangehaalde elementen is het Instituut van mening dat de transit via de lokale of IAA-interconnectie van een derde operator moet worden toegestaan. Het gaat immers om een maatregel die zich leent tot de bevordering van concurrentie in de

levering van elektronische-communicatienetwerken en -diensten, overeenkomstig artikel 9 van « interconnectierichtlijn » 97/33/EG en artikel 8 van « kaderrichtlijn » 2002/21/EG.

Het BIPT verzoekt Belgacom daarom :

- in zijn referentieaanbod en service plans alle bepalingen te schrappen die deze mogelijkheden in de weg zouden staan, in het bijzonder de verplichting om van Belgacom zowel de collecting als de interconnectieverbindingen te kopen. De opheffing van die verplichting is gerechtvaardigd op grond van artikel 109ter, § 4, van de wet, dat stelt dat een referentieaanbod gesplitst moet zijn zodat diegene die om interconnectie verzoekt niet verplicht is zich op diensten te abonneren die hij niet wenst.
 - voor 1 maart 2004 een voorstel voor te leggen in verband met de praktische uitvoeringsbepalingen.
2. Het Instituut verwijst naar zijn advies in verband met BRIO 2003 voor de motivering van zijn besluit om aan Belgacom niet de levering van een EAA-collecting op te leggen. Rekening houdende met de analyse in punt 1 hierboven, is het Instituut daarentegen van oordeel dat niets er zich tegen verzet dat de alternatieve operatoren een dergelijke dienst aanbieden. Door dat te doen kunnen zij enerzijds de investeringen die zij hebben gedaan beter doen renderen, en anderzijds voegen zij waarde toe, door een dienst te creëren die tot op heden nog niet bestond.
3. Wat de mogelijkheid betreft om aan een reseller een Carrier Select Code toe te kennen :

Het BIPT heeft voor de reservering/toewijzing van carrier select codes en als onmiddellijke consequentie hiervan, het verkrijgen van rechten om CPS-diensten aan te bieden totnogtoe een aantal beperkingen gehanteerd. Zo is het momenteel niet mogelijk dat wederverkopers, die over geen enkele netwerkfaciliteit beschikken, een eigen CSC kunnen reserveren. Ook wordt de reservatie van meerdere CSC's door dezelfde operator enkel en alleen toegestaan uit technische overwegingen. Het BIPT stelt voor om deze beperkingen op termijn af te schaffen. Het spreekt vanzelf indien aan de wederverkopers eveneens de mogelijkheid wordt gegeven om direct carrier-preselectdiensten aan te bieden, ze onderworpen zullen worden aan onder andere alle verplichtingen (vb. SLA, ...) ingeschreven in BRIO 2003 met betrekking tot carrier preselect. Het zou duidelijk moeten zijn dat de directe toewijzing van CSC-codes aan 'resellers' geen rechten doet ontstaan in hoofde van deze ondernemingen om op basis van BRIO interconnectiediensten af te nemen van Belgacom.

Voor het afschaffen van de totnogtoe opgelegde beperkingen kunnen verschillende argumenten worden gegeven. Ze werden vooral ingebouwd om het totaal beschikbare aantal CSC-codes zo efficiënt mogelijk te beheren. Echter is de laatste twee jaar, natuurlijk eigen aan de evolutie in de telecommunicatiesector, een daling vast te stellen van het aantal CSC-codes die in gebruik zijn. Daarom speelt het argument van mogelijke schaarste om beperkingen in te bouwen veel minder een rol. Daarnaast is het nu reeds zo dat operatoren technische argumenten gebruiken om meerdere CSC-codes te verkrijgen, die echter wel soms volledig samenvallen met zuiver commerciële redenen, zodat deze beperkingen de facto worden omzeild. Indien men wederverkopers de toegang tot CSC-codes zou ontfangen, dan zijn ze verplicht om per operator waarvan ze 'wholesale'-verkeer afnemen met een andere CSC te werken. Dit zou aanleiding geven tot een inefficiënt gebruik van CSC-codes. Ook moet een wederverkoper die in de huidige regeling van operator wenst te veranderen - voor bijvoorbeeld bepaalde klanten - de volledige CPS-procedure opnieuw doorlopen. Dit is niet efficiënt en creëert een barrière voor de normale evenwichtige ontwikkeling van de markt.

Het afschaffen van de bovenvermelde beperkingen anticipeert eveneens op artikel 10 van de Kaderrichtlijn, die verplicht dat alle nummerplannen en -procedures zo moeten worden toegepast dat alle aanbieders van openbare elektronische-communicatiediensten gelijk worden

behandeld. In het bijzonder moeten de lidstaten erop toezien dat een onderneming waaraan een nummerreeks is toegewezen, andere aanbieders van elektronische-communicatiediensten niet discrimineert wat de nummersequenties betreft die worden gebruikt om toegang te geven tot hun diensten.

Dit ontwerp van besluit zal worden voorgelegd aan de sector in het kader van een consultatie om de regels in de explicatieve nota inzake nummering te wijzigen. Tezelfdertijd zal onderzocht worden welke mogelijke aanpassingen dienen te worden gemaakt in het BRIO.

4.c. Het Instituut is van mening dat de oorspronkelijk in BRIO 2003 ingeschreven datum, namelijk eind 2003 voor de implementatie van de bovenvermelde functionaliteit moet worden nagekomen.

4.d. Het BIPT begrijpt het standpunt van de CPS-operatoren die stellen dat het vereisen van het Belgacom-klantnummer op de LoA een barrière vormt om klanten te winnen, maar is anderzijds erg bevreesd dat het wegvallen van deze enige controle aanleiding zal geven tot zowel ongewilde vergissingen met kwalijke gevolgen als oneerlijke praktijken (zoals hardselling). Door het vergelijken van het oproepnummer met het klantnummer is het voor Belgacom mogelijk om te vermijden dat er een CPS-activatie wordt uitgevoerd op een verkeerde abonneelijn. Dit laatste heeft immers zware gevolgen: het verkeer van de betrokken klant wordt dan buiten de wil van de klant naar de OLO geleid. Indien de CLI niet door de OLO herkend wordt, dan worden alle oproepen verworpen en kan de betrokken klant niet meer telefoneren (weinig klanten kennen immers de override-mogelijkheid via 1551). Indien de CLI toch door de OLO aanvaard wordt, dan zal de klant na een zekere tijd een factuur ontvangen van een operator waarmee hij nooit een overeenkomst heeft afgesloten.

Rekening houdende met de mogelijke reële risico's van het afschaffen van het klantnummer op de LoA en het aangeleverde cijfermateriaal van Belgacom, waarbij op basis van een extrapolatie zich ongeveer 3.000 gevallen zouden voordoen waarbij een foutief oproepnummer wordt geactiveerd, beslist het BIPT dat het noodzakelijk is om het klantnummer te behouden op de LoA. Teneinde tegemoet te komen aan het bezwaar van de OLO's dat de klant zijn klantnummer niet altijd bij de hand heeft, wordt Belgacom verplicht om uiterlijk 1 maart 2004 een oproepnummer ter beschikking te stellen waarop de klant zijn klantnummer kan krijgen.

Dit nummer geeft toegang tot een IVR-systeem dat in de taal gekozen door de gebruiker, de klant zal uitnodigen om zijn abonneenummer in te voeren. Indien de klant vanop zijn eigen lijn belt (CLI komt overeen met het ingevoerde DN), dan krijgt de klant onmiddellijk zijn klantnummer te horen. Indien hij het nummer oproept vanop een andere lijn, dan wordt hij uitgenodigd om zijn geboortedatum in te voeren. Indien de ingevoerde datum overeenkomt met hetgeen in de customer database van Belgacom vermeld is, wordt het klantnummer gegeven. Op deze wijze wordt het voor de klant te allen tijde mogelijk om op een eenvoudige wijze zijn klantnummer op te vragen, en kan het klantnummer niet meer beschouwd worden als een rem op de ontplooiing van de CPS-dienst.

Daarom dient de volgende tekst in BRIO 2004 ingelast te worden (op het einde van de 6de alinea van §4.2.1, die start met "When Belgacom receives a request..."):

"Belgacom will make a telephone number (078 or geographical number) available which can be called by a Belgacom customer in order to obtain its customer id. This telephone number will be in service before 01/03/04, or sooner if possible."

4.e. Het Instituut merkt op dat inzake het gebruik van de LoA er tussen de operatoren verschillende opinies bestaan. Sommigen wensen dit document volledig af te schaffen, anderen wensen het document in een afgeslankte vorm te integreren in het bestelformulier. Nog anderen wensen dat de klant op andere wijzen zijn wil kan uitdrukken om een CPS te activeren.

Klantnummer

hoofdtelefoonnummer* -----

* nummers gerelateerd aan het hoofdtelefoonnummer / MSN-nummers :

-----',-----',-----',-----',-----'
(...)

Ondergetekende, contractant van de hierboven bepaalde telefoonnummers, vraagt dat zijn uitgaande telefoonverkeer automatisch door <carrier> behandeld wordt en geeft daartoe aan <carrier> de opdracht om hiervoor de nodige configuraties uit te voeren.

Deze opdracht vervalt wanneer de klant zijn telefoonverkeer automatisch door een andere operator laat behandelen.

De toegangsoperator (zie hierboven) blijft verantwoordelijk voor het aanbieden van de telefoonaansluiting en deze blijft ook het abonnement van de aansluiting en eventuele opties factureren.

De toegangsoperator zal de automatische behandeling van het telefoonverkeer door <carrier> ambtshalve opheffen, indien één of meerdere van de hierna vermelde omstandigheden zich voordoen:

- ? Het nummer of de nummers (eventueel de reeks) van de betrokken telefoonaansluiting wordt gewijzigd;
- ? De overeenkomst omtrent de telefoonaansluiting bij de toegangsoperator wordt opgezegd, overgedragen naar een andere klant of nietig verklaard om welke reden dan ook.
- ? De klant vraagt zijn telefoonverkeer automatisch door een andere operator te laten behandelen.

<carrier> en de toegangsoperator hebben het recht om de behandeling van het telefoonverkeer door <carrier> ongedaan te maken wanneer aan de interconnectie tussen beide een einde zou gesteld worden om welke reden dan ook.

Handtekening:

Datum:

(...)

<Einde LoA>

<carrier> is de gebruikte operator.

Deze tekst moet duidelijk, letterlijk én leesbaar, zonder enige wijziging op een samenhangende wijze in het aanvraagformulier of op een apart document weergegeven worden.

Het BIPT zal via steekproeven de LoA's opvragen van de OLO's volgens de onderstaande procedure:

1. Dag 1: het BIPT deelt aan Belgacom de naam van de OLO('s) mee van wie de activatieaanvragen die tijdens de daaropvolgende dag (Dag 2) ingediend zullen worden, door het BIPT zullen onderzocht worden. Belgacom dient deze informatie vertrouwelijk te houden.
2. Dag 3: Belgacom zendt aan het BIPT de lijst over van de betrokken activatieorders.
3. Dag 4: het BIPT vraagt bij de betrokken OLO('s) de LoA's op voor de activatieorders, waarvan de lijst door Belgacom werd overgezonden. Hiertoe moeten de OLO's hun gevolmachtigde contactpersoon met gegevens waarop die kan worden bereikt (gsm, tel, fax, e-mail) doorsturen naar het BIPT (per e-mail naar numbering@bipt.be).
4. Dag 7: de OLO bezorgt de gevraagde LoA's aan het BIPT per fax en daarna per schrijven.
5. Dag 8: het BIPT kijkt de LoA's na en geeft indien ze niet kunnen worden voorgelegd binnen de vastgelegde termijn of indien ze onvolledig of onjuist zijn, de toestemming aan Belgacom om een schrijven naar de eindgebruiker te richten om te melden dat de CPS-operator de

vastgestelde procedure niet heeft gevolgd én dat daarom de lijn gedeactiveerd zal worden. Belgacom zal hiervoor een standaardbrief opstellen die door het Instituut moet worden goedgekeurd.

6. Dag 9: Belgacom introduceert de deactivatieorders in het systeem en verstuurt de brief.

7. Dag 12: de CPS-activatie is van de betrokken lijnen verwijderd.

Teneinde de administratieve kosten van Belgacom te dekken wordt het aan Belgacom toegestaan om de volgende vergoeding per deactivering als gevolg van de bovenstaande procedure te eisen:

- simple installation: €100
- complex installation: €150

Het BIPT beslist om de volgende nieuwe tekst in BRIO 2004 in te lassen (op het einde van de 4de alinea van §4.2.1, die start met “Before transmitting to Belgacom...” waarbij de laatste zin “The letter of authority can alsovia Belgacom” wordt geschrapd) :

“The letter of authority (copy and/or original) can also be requested by BIPT, either directly from the Operator concerned, or indirectly via Belgacom on its own initiative, either at the request of Belgacom or an Operator. In that case the requested Operator sends the LoA concerned to BIPT within the time frames mentioned above. In case the BIPT judges that no valid LoA could be sent by the requested Operator, it will allow Belgacom to deactivate the CPS activation concerned. In that case Belgacom is entitled to request from the Operator a compensation for the deactivation of 100 euro for a simple installation and of 150 euro for a Complex Installation. This compensation is without prejudice to the above-mentioned right of Belgacom to take any regulatory and/or judicial action against the Operator. “

Bovendien beslist het BIPT dat een CPS-activering moet worden behouden als een Belgacom-eindgebruiker verhuist met behoud van nummer zonder van toegangsoperator te veranderen.

Verder wenst het Instituut op te merken dat er nog steeds klachten komen van eindgebruikers waaruit blijkt dat ze onvoldoende zijn voorgelicht over de precieze karakteristieken van de CPS-dienst. Daarom vindt het Instituut dat de CPS-operatoren bijzondere inspanningen moeten doen om hun eindklanten correct en volledig in te lichten over de CPS-dienst.

4.f. Het BIPT is hiermee akkoord op voorwaarde dat er voldoende waarborgen door de OLO's moeten worden ingebouwd om misbruiken ten opzichte van hun CPS-klanten uit te sluiten. Het Platform heeft in het kader van de tweede ronde in de consultatie geantwoord hiervoor een werkgroep op te richten. In afwachting hiervan beslist het BIPT om de huidige regeling te behouden.

4.g. Het Instituut wenst voor een verdere analyse van het probleem van de partiële activering van DDI-reeksen te beschikken over de volgende informatie:

- Hoe groot is de reële markt vraag?
- Waarom kan hierop geen antwoord worden gegeven door de ‘override’-mogelijkheid met een CSC van een andere operator voor een specifieke deelreeks die behoort aan een eindgebruiker die geen gebruik wenst te maken van de ingestelde carrier preselect?
- Waarom is voor Belgacom vanuit technisch oogpunt de partiële activering van CPS niet mogelijk?

Vermits geen antwoord werd gegeven op de voorgaande vragen is het BIPT niet in staat om een kosten-batenanalyse door te voeren. Daarom besluit het BIPT om de regeling in BRIO 2003 te behouden.

4.h. Wat de toepassing betreft van een gebruiksvergoeding op CSC/CPS-oproepen, verwijst het BIPT naar zijn advies van 12 december 2002, punt 5.a.

4.i. Artikel 105nonies van de wet van 21 maart 1991 stelt dat de verwerking van de billinggegevens mag gebeuren met het oog op de verkoop van diensten.

De CPS-activeringskosten zijn de kosten die Belgacom carrier services (netwerk) oploopt om een CPS-lijn te activeren. Die kosten bestaan ongeacht of de lijn op een later tijdstip al dan niet opnieuw wordt gedeactiveerd. Het BIPT ziet niet in waarom, in geval van win-back van Belgacom Retail die kosten door de CPS-operator zouden kunnen worden gerecupereerd. Wel is het zo dat de kosten die Belgacom carrier services (netwerk) oploopt voor de deactivering van een CPS-lijn in geval van win-back van Belgacom retail services, door deze laatste aan Belgacom carrier services moeten worden vergoed.

4.j. Het gebruik van 17XX-codes voor de toegang tot datadiensten en 18XX-codes voor toegang tot VPN-diensten volgen uit de bepalingen opgenomen in de explicatieve nota's inzake nummering. Als dusdanig wordt een dergelijke regeling opgelegd door het Instituut.

5 ACCESS SERVICE TO PARTICULAR VALUE ADDED SERVICES OF THE OPERATOR

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

5.a. Verscheidene operatoren zijn van mening dat de BRIO-bepalingen niet mogen worden onderworpen aan voorwaarden die buiten het bestek van het BRIO vallen, zoals dat het geval is met de differentiatie van de VAS-tarieven die afhankelijk is van het feit of de Ethische code van Belgacom al dan niet wordt aanvaard. Er zou maar één enkel tarief per nummerreeks mogen overblijven.

Bovendien hebben de alternatieve operatoren vragen bij de gegrondheid van de eis van een ethische code voor de 070- en 078-nummers. Het Instituut ziet ook niet in waarom de 070- en 078-nummers onder het toepassingsgebied van de ethische code zouden moeten vallen, aangezien in die gevallen, net als in het geval van oproepen naar de nummers 1207, 1307 en 1407, er geen sprake is van een betaling aan een leverancier van inhoud. Bovendien is er daarbij in het debat dat geleid heeft tot de hervorming van het nummerplan voor de infokiosknummers, nooit sprake van geweest dat die kengetallen deel zouden uitmaken van de hervorming van het nummerplan.

5.b. Verschillende operatoren merken op dat sommige diensten met toegevoegde waarde die door Belgacom worden aangeboden, niet in het referentieaanbod opgenomen zijn. Het gaat niet alleen om de diensten met toegevoegde waarde die worden aangeboden via het kengetal 0905, zoals in het ontwerpbesluit vermeld, maar ook om alle diensten die worden aangeboden via de nummers van het type "Flexible Charging".

5.c. Verscheidene operatoren betwisten voetnoot nr. 25. Het feit dat Belgacom zelf geen gebruik maakt van de 0901-reeks is geen geldige reden om die uit het BRIO uit te sluiten.

Het Instituut wenste over de volgende punten op de hoogte te worden gebracht :

- Hoeveel operatoren maken gebruik van de nummerreeks 0901 ?
- Zijn er verzoeken om interconnectie en onderhandelingen geweest in verband met 0901 ?
- Zijn er technische of andere redenen geweest die Belgacom beletten om te zorgen voor de interconnectie met de 0901-nummers van de alternatieve operatoren?

Geen enkele alternatieve operator heeft evenwel geantwoord op de vragen die het Instituut in zijn ontwerpbesluit heeft gesteld.

Opmerkingen van Belgacom

5.a. Belgacom wijst erop dat de differentiatie van de SAR-tarieven nooit is kunnen worden toegepast (de risicopremie wordt toegepast op alle operatoren, ook op Belgacom). Belgacom betreurt het feit dat de operatoren die de ethische code naleven, betalen voor diegene die ze niet naleven.

Belgacom voegt eraan toe dat de kengetallen 070 en 078 niet opgenomen zijn in de laatste versie van de gedragscode.

5.b. Belgacom preciseert dat de 0905-dienst op commerciële basis wordt aangeboden via de Carrier Price List en dat die helemaal niet wordt betwist. Belgacom ziet dus geen reden om die in het BRIO op te nemen.

5.c. Belgacom verduidelijkt dat de 0901-nummerreeks tot nu toe niet het voorwerp heeft uitgemaakt van een verzoek om interconnectie, noch voor de eigen diensten, noch voor andere operatoren. Dat gebrek aan verzoeken rechtvaardigt de schrapping ervan in het BRIO.

Besluit van het BIPT en motivering

5.a. Het BIPT herinnert eraan dat de differentiatie van de VAS-tarieven in 2003 is ingevoerd om rekening te houden met een risicopremie van 1,36 % die bestemd was om de kosten te dekken in verband met betwistingen als gevolg van de niet-ondertekening of de niet-naleving van de ethische code door de alternatieve operatoren. Het Instituut benadrukt dat als gevolg van onderhandelingen tussen Belgacom en het Platform over een nieuwe contractuele ethische code, er tot 3 november een consultatie gehouden is over de krachtlijnen voor de hervorming van het nummerplan voor infokiosknnummers, waaronder voorstellen voor de creatie van nieuwe kengetallen voor de erotische diensten en voorstellen voor maatregelen ter verbetering van de bescherming van de eindgebruiker (met inbegrip van de oprichting van een instantie die bevoegd is om de naleving van een vorm van zelfregulering na te gaan).

Wat de tariefdifferentiatie betreft, verwijst het Instituut naar punt 18.4.a.

5.b. Het Instituut erkent dat de nummers van het type Flexible Charging een hoger risico kunnen inhouden voor de operator die voor de facturering zorgt. Het BIPT is daarentegen van oordeel dat het ontbreken van een ethische code geen beletsel vormt om die nummers in het BRIO op te nemen. Het Instituut herhaalt zijn verzoek aan Belgacom in zijn advies van 12 december 2002 om hem een voorstel voor te leggen in verband met de 0909-nummers, en dit tegen 1 februari 2004. Het BIPT formuleert hetzelfde verzoek voor de 0905-nummerreeks.

5.c. Voor het Instituut is het feit dat Belgacom zelf geen gebruik maakt van de 0901-reeks geen voldoende reden om geen gepaste interconnectie aan te bieden. Rekening houdende met het gebrek aan concrete verzoeken voor 0901-nummers, is het evenwel logisch dat die nummers niet opgenomen zijn in het BRIO, dat geacht wordt betrekking te hebben op een referentiesituatie waarin een meerderheid van operatoren zich kan terugvinden. De operatoren die van die nummerreeks gebruik zouden willen maken, hebben in elk geval het recht met Belgacom te onderhandelen over een dergelijke interconnectie.

6 ACCESS SERVICE FOR INTERNET CALLS TO THE OPERATORS

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

6.a. In paragraaf 2 staat een zin waarin staat dat Belgacom zich het recht voorbehoudt om een gebruiksvergoeding (usage fee) toe te passen op de eindgebruikers die 079 7-nummers bellen en die speciale tarieven genieten. Verschillende operatoren zijn ongerust over die praktijk, omdat de betrekking met de klant een zaak van de OLO moet zijn in het kader van een model van het type "collecting".

Opmerkingen van Belgacom

6.a. Nihil.

Besluit van het BIPT en motivering

6.a. Wat de toepassing betreft van een gebruiksvergoeding op 0797-oproepen, verwijst het BIPT naar zijn advies van 12 december 2002, en in het bijzonder naar punt 5.a.

7 TRANSIT SERVICES

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

7.a. Verscheidene operatoren hebben kritiek op het feit dat de transit alleen « ter discussie » in het ontwerp-BRIO opgenomen is en vragen om die ambiguïteit op te heffen. Een OLO mag niet worden verplicht om zich met alle andere OLO's te interconnecteren.

7.b. Belgacom heeft een alinea toegevoegd die specificeert dat de transitdienst betaald wordt door de operator die de oproep naar Belgacom doorstuurt. Verscheidene operatoren wijzen erop dat in geval van oproepen naar een 0800-nummer het billijker is dat het de operator is die de oproep afwikkelt, die de transitdienst betaalt. In het geval van 0800 verloopt de facturering immers in omgekeerde richting in vergelijking met de klassieke situatie.

Als reactie op het ontwerpbesluit van het BIPT, is een operator van mening dat een wijziging van het voormelde koninklijk besluit niet nodig is en dat het efficiënter is op de 0800-diensten dezelfde principes toe te passen als op de overige diensten met toegevoegde waarde en dat ongeacht of de nummers overgedragen zijn of niet. Een andere operator heeft een tegenovergestelde mening omdat volgens hem de huidige situatie de operator die de oproepen termineert, er niet toe aanzet om op efficiënte wijze interconnectie aan te gaan. Een andere operator is van oordeel dat een niet-SMP-operator de vrijheid zou moeten hebben om twee 0800-collectingtarieven vast te stellen (voor de overgedragen en de niet-overgedragen nummers).

7.c. Een operator wenst dat de inkomende internationale transit eveneens in het BRIO wordt opgenomen. Dit wordt gemotiveerd door de honderden bilaterale relaties met internationale operatoren waarover Belgacom beschikt, gecombineerd met een dominante positie op de eindgebruikersmarkt, waardoor het moeilijk is voor een alternatieve operator om op deze markt te concurreren.

7.d. Een operator argumenteert dat gezien de terminating rates op de drie mobiele netwerken verschillend zijn, een transit operator de SAR's voor 0800-oproepen ook moet differentiëren op

basis van het mobiele netwerk waarop de 0800-oproep ontstaat. Deze operator vraagt dat het BIPT de mobiele operatoren zou verplichten om hun interconnectietarieven voor oproepen naar 0800-nummers in overeenstemming te brengen met hun terminatingtarieven en eveneens de differentiatie van het transittarief aan Belgacom zou opleggen.

Opmerkingen van Belgacom

7.a. Belgacom verzet zich ertegen om de transit in BRIO 2004 op te nemen. Het BIPT heeft geen marktanalyse uitgevoerd om de concurrentiesituatie te evalueren en om eventuele remedies voor die situatie op te leggen. Belgacom is van mening dat zijn transitdienst niet langer een flessenhals vormt. De operatoren als alternatieven een directe interconnectie met de overige vaste of mobiele operatoren, interconnectie tussen collocatieruimten of transit via lokale interconnectie (voor het terminatingverkeer).

7.b. Belgacom is van oordeel dat het op concurrentieel en operationeel vlak inefficiënt zou zijn om twee verschillende principes toe te passen (om te bepalen wie de transit betaalt) op de « commerciële » transit en op de transit in het kader van de overdraagbaarheid, waaronder ook voor de transit van de 0800-nummers. Belgacom vindt dat de operator die de oproep termineert, geen invloed heeft op de routing die gekozen wordt door de operator op wiens netwerk de oproep tot stand wordt gebracht en dat die dus verantwoordelijk is voor de keuze van een optimale routing. Belgacom vindt dat de regel van de betaling door de « originating » operator moet worden toegepast voor 2003 en 2004 in afwachting van een eventuele wijziging in de reglementering.

Belgacom wenst nog dat een gelijksoortige bepaling wordt vastgesteld voor de transit die door andere operatoren wordt aangeboden, om te vermijden dat die aan Belgacom de transitprijzen vragen voor 0800-oproepen die op het Belgacom-netwerk worden afgewikkeld.

7.c. Belgacom kant zich tegen het opnemen van de dienst voor internationale terminating in het BRIO om de volgende redenen :

- internationale terminating wordt aangeboden aan buitenlandse operatoren, die dikwijls niet in België aanwezig zijn en die krachtens internationale overeenkomsten niet aan het Belgisch recht onderworpen zijn. Die operatoren vragen geen interventie van het BIPT. Het BRIO van zijn kant richt zich tot de operatoren die houder zijn van een Belgische vergunning.
- de reglementering van internationale terminating zou een nieuwe verplichting vormen buiten het bestaande regelgevingskader en zou het noodzakelijk maken dat men zich schikt naar de procedures van het nieuwe Europese kader.
- de wholesale markt van internationale terminating is een open en concurrentiële markt. De meerderheid van de internationale operatoren beschikt over alternatieven om hun internationale oproepen te routeren zonder via het Belgacom-netwerk te moeten gaan (behalve nationale terminating, dat geregeld wordt door het BRIO).
- alle operatoren kunnen oproepen van nationale en internationale oorsprong op het netwerk van Belgacom beëindigen via de dienst voor nationale interconnectie in het BRIO. Belgacom vormt dus geen « bottleneck ».
- de meerderheid van de Belgische operatoren hebben volgens Belgacom overeenkomsten met buitenlandse operatoren, direct of indirect via hun moedermaatschappij.
- een verlaging van de groothandelsprijzen en van de rentabiliteit, als gevolg van een eventuele reglementering zou het aanbod van die dienst voor internationale terminating kunnen ontmoedigen.

7.d. Belgacom is van mening dat de 0800-tarieven vanuit mobiele toestellen geregeld worden door handelsakkoorden en niet in het BRIO moeten worden gereguleerd.

Besluit van het BIPT en motivering

7.a. Overeenkomstig het standpunt dat uitgedrukt is in punt 1.1.a en in zijn advies van 12 december 2002, gaat het BIPT ervan uit dat de transitdienst integraal deel uitmaakt van het referentieaanbod BRIO 2004.

7.b. Het BIPT herinnert eraan dat het principe dat in de wereld van de telecommunicatie algemeen wordt aanvaard en toegepast, erin bestaat dat de oproepen worden betaald door de oproeper (Calling Party Pays). Door dat principe uit te breiden tot de betrekkingen tussen operatoren, is het logisch ervan uit te gaan dat de eventuele transit moet worden betaald door de operator die een oproep naar een transitoperator doorstuurt.

Toch rijst het bijzondere probleem van de nummers van de 0800-reeks, die voor de oproeper gratis zijn (cf. artikel 10, § 3 van het koninklijk besluit van 10 december 1997 betreffende het beheer van het nummeringsplan). In dat geval wordt de factureringsrelatie omgekeerd en komt de oproep volledig ten laste van de opgeroepene. Het is dus de opgeroepene die een vergoeding moet betalen aan de telecommunicatieoperator(en) die het versturen van de oproep mogelijk heeft/hebben gemaakt. Zo wordt in het BRIO bijvoorbeeld de prijs vermeld die Belgacom aan de OLO betaalt in geval van een oproep van een van zijn klanten naar een 0900-nummer van een OLO; daarentegen vermeldt het BRIO de prijs die de OLO aan Belgacom moet betalen wanneer een Belgacom-klant belt naar een 0800-nummer van de OLO.

Wanneer het gaat om oproepen naar overgedragen nummers, is in het verslag aan de Koning van het koninklijk besluit van 16 maart 2000 het volgende vastgesteld : *De rol van de operator vanwaar de oproep wordt gemaakt, bestaat erin om voor zijn abonnee de oproep af te wikkelen naar het betreffende nummer, dit tegen een bepaalde gesprekskost. Deze operator zal proberen om alle oproepen via interconnectieovereenkomsten met andere operatoren, zo efficiënt mogelijk af te handelen. Dit beeld wijzigt niet bij oproepen naar een overgedragen nummer. Daarom is het raadzaam dat de operator van waar de oproep wordt gemaakt en die de factuur stuurt naar de abonnee, de donoroperator zal vergoeden voor de door deze laatste opgelopen kosten [...].* Het verslag aan de Koning voegt eraan toe : *de transitoperatoren kunnen dan ook een vergoeding aanrekenen aan de operator. Dat principe wordt geconcretiseerd in artikel 15, § 5 van het besluit : De operator van het netwerk van waaruit de oproep gebeurt, vergoedt de donoroperator voor de relevante verkeersgerelateerde kosten. [...] wordt als het netwerk van waaruit de oproep gebeurt beschouwd : 3° in geval van oproepen naar niet-geografische nummers : het netwerk op hetwelke de klant is aangesloten (in het geval van 0800-nummers) of dienstleveranciers.*

Op grond van die bepalingen is het BIPT van oordeel dat het in geval van oproepen naar een overgedragen 0800-nummer de operator is op wiens netwerk de oproep tot stand wordt gebracht, die de eventuele transit moet betalen.

Inzake oproepen naar niet-overgedragen 0800-nummers acht het Instituut het efficiënter om hetzelfde principe toe te passen, om de operatoren niet te verplichten om op eenzelfde nummerreeks verschillende factureringsregels toe te passen, naargelang de betreffende nummers overgedragen zijn of niet.

Het Instituut is niettemin gevoelig voor het argument dat sommige operatoren hebben aangevoerd, namelijk dat de operator op wiens netwerk de oproep tot stand wordt gebracht, van de oproeper geen inkomsten krijgt, terwijl die operator toch voor de eventuele transit moet betalen. Om die

situatie te verhelpen, met het behoud van eenzelfde principe voor de transit naar alle 0800-nummers, zou een wijziging van het koninklijk besluit van 16 maart 2000 nodig zijn. Het BIPT zal in verband hiermee een advies richten aan de minister van Telecommunicatie.

In verband met de transit via andere operatoren van oproepen die op het Belgacom-netwerk worden afgewikkeld, is het Instituut van oordeel dat hetzelfde principe zou moeten gelden. Omdat het BRIO evenwel een referentieaanbod van Belgacom is, vormt het niet een relevant kader om die kwestie te regelen

7.c. Inzake internationale transit herinnert het BIPT eraan dat die dienst tot op heden niet onderworpen is aan een specifieke regulering. Daarom vindt het BIPT dat het niet past om nu een regulering van die dienst in te voeren, aangezien er een marktanalyse gepland is in verband met de markt voor transit.

7.d. Het BIPT heeft niet genoeg bijdragen ontvangen om zich over dit punt uit te spreken.

8 TELECOMMUNICATION SERVICES SUPPORTED BY BELGACOM'S INTERCONNECT SERVICES

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

8.a. Een operator merkt op dat de CLI “in principle” inbegrepen zal zijn wanneer de oproep wordt doorgestuurd naar het netwerk van de OLO (pagina 34). De operator vraagt om de specificatie “in principle” te laten vallen. Bovendien signaleert die operator dat die vermelding in strijd is met hoofdstuk 4.1 van het BRIO. Bovendien verklaart die operator dat die vermelding in een ruimer kader moet worden beschouwd. Het traceren en afluisteren van oproepen moeten in het algemeen belang gewaarborgd zijn (veiligheid, nooddiensten, geheime diensten). Die diensten worden door de operatoren aan de consumenten aangeboden en zouden dus onder operatoren beschikbaar moeten zijn. De betreffende operator stemt in met het voorstel van tekst van het BIPT dat in het ontwerpbesluit vervat zit.

Opmerkingen van Belgacom

8.a. Belgacom kan niet akkoord gaan met een verplichting de CLI te vermelden voor internationale oproepen aangezien de CLI volgens ITU-T geen verplichte parameter is. Het opvragen van een ontbrekende CLI over een internationale sectie is, nog steeds volgens Belgacom, zelfs onmogelijk. Er is niet voorzien in de procedure om een ontbrekende CLI op te vragen in signalling op internationale circuits. Een ontbrekende CLI kan enkel opgevraagd worden op een internationaal circuit via de malicious call procedure. De realiteit vandaag is dat CLI ontbreekt of incorrect is op de internationale markt.

Belgacom gaat ermee akkoord dat er steeds een CLI aanwezig is voor oproepen die ontstaan op het Belgacom-netwerk, nu al de centrales van Belgacom gedigitaliseerd zijn. Een licht voorbehoud moet wellicht gemaakt worden omtrent de betekenis van de CLI bij speciale oproepsenario's zoals Call completion, Message Delivery, Collect Call Service, ... De argumenten rond “traçage et l'écoute d'appels” hebben volgens Belgacom weinig met het BRIO te maken aangezien de aangehaalde argumenten immers evenzeer gelden voor de OLO's. Bovendien moet hieraan nog worden toegevoegd dat de CLI correct moet zijn qua inhoud en vorm.

Belgacom stelt voor om de volgende aanpassing te doen in het BRIO-voorstel:

“that for national calls generated on the Belgacom network and handed over to a national Operator (in the sense of article 68, 23° of the Law) the generated CLI is transparently passed and that for national calls transiting the Belgacom network and handed over to a national terminating Operator (in the sense of article 68, 23° of the Law) the provided CLI will be transparently passed if the CLI was provided to Belgacom in the first place.”.

Besluit van het BIPT en motivering

8.a. Het Instituut denkt dat Belgacom met de toevoeging “in principle” uitdrukking wil geven aan het feit dat, ingeval een oproep overhandigd wordt aan een buitenlandse operator die niet onderworpen is aan de Belgische wetgeving, er geen bindende internationale wets- of verdragstekst bestaat die het verschaffen van de CLI uitdrukkelijk oplegt. Het gebruik van “in principle” is echter te vaag om deze realiteit uit te drukken en zou kunnen laten uitschijnen dat Belgacom gerechtigd zou zijn om de CLI vanaf het verzenden van de oproep weg te laten, hetgeen voor het verkeer naar operatoren, in de zin van artikel 68, 23°, van de wet van 21 maart 1991, strijdig is met artikel 15, §3, 2°, van het koninklijk besluit van 22 juni 1998 tot vaststelling van het bestek van toepassing op de spraaktelefoniedienst en de procedure inzake de toekenning van individuele vergunningen, nu alle binnenlandse centrales gedigitaliseerd zijn en dus in staat zijn de CLI mee te sturen. Belgacom wordt dan ook gevraagd de betrokken passage aan te passen in die zin dat *“for calls generated on the Belgacom network and handed over to an Operator (in the sense of article 68, 23° of the Law) the CLI is always passed and that for calls transiting the BELGACOM network the CLI must be provided to the Operator’s Network when it was provided to BELGACOM in the first place”*. Het Instituut is van oordeel dat deze tekst voldoet aan de bedoeling achter de oorspronkelijk voorgestelde BRIO-tekst.

9 TECHNICAL CONDITIONS FOR BELGACOM INTERCONNECT SERVICES

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

9.a. Meerdere operatoren hebben gemeld dat de tekst een referentie naar §18.10.2 bevat en dat deze referentie inhoudt dat er een supplementaire jaarlijkse vergoeding per geconnecteerd LAP betaald moet worden. Deze operatoren zijn van mening dat die tekst verwijderd moet worden daar het BIPT in 2002 beslist heeft dat de kosten voor het SA-STP-signaleringssysteem niet mogen worden doorgerekend.

Opmerkingen van Belgacom

9.a. Belgacom stelt dat er efficiënties zijn en kostenbesparingen t.g.v. het SA-STP-systeem waar de OLO’s genot van hebben. Daartegenover zou een participatie in de kosten moeten bestaan.

Besluit van het BIPT en motivering

9.a. De beslissing van het BIPT omschreven in het advies aan de minister van 12 december 2002 blijft geldig. Aangezien de invoering van het SA-STP-systeem een beslissing van Belgacom is, zonder mogelijk alternatief voor de OLO, die gericht is op een grotere efficiëntie bij de uitbating van zijn netwerk, blijft het BIPT van mening dat er geen reden is waarom de kosten ervan zouden

worden doorberekend in de interconnectiekosten. Bovendien zou er in principe geen reden mogen zijn waarom die efficiëntie vertaald zou worden in hogere kosten voor bepaalde OLO's. Het BIPT verwijst naar zijn vorige adviezen over BRIO 2001, 2002, 2003.

10 INTERCONNECT LINK SERVICE

10.1 RESPONSABILITIES FOR THE DIMENSIONING AND PAYMENT OF THE IC-LINKS

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

10.1.a. Verscheidene operatoren herhalen de vraag die in de voorgaande jaren is gesteld in verband met de blokkeringskans en stellen een percentage voor van 1% « end-to-end » tussen de eindgebruiker en het interconnectiepunt.

10.1.b. Verscheidene operatoren vragen dat het BRIO zou voorzien in de voornaamste gevallen van migratie (EAA naar IAA en Customer-sited naar Belgacom-sited), los van de contractuele duur van de IC-links.

10.1.c. Verscheidene operatoren betwisten de wijziging in verband met de betalingsvoorwaarden van de IC-links, d.i. dat de IC-links voortaan zouden moeten worden aangerekend op de eerste dag van de maand van hun gebruik. In de huidige situatie worden de IC-Links (en de Half Links) aangerekend in de loop van de eerste helft of op het einde van de maand die volgt op de maand van gebruik. De betaling moet plaatsvinden binnen 30 kalenderdagen. De volgende opmerkingen zijn gemaakt :

- De automatisering van de facturering zou besparingen moeten opleveren, en dus prijsverlagingen
- het voorgestelde systeem komt erop neer dat de betaling veel vroeger dan nu wordt gevraagd, hetgeen voor Belgacom een niet te verwaarlozen voordeel is.
- de OLO's drukken hun twijfel uit over de transparantie van de nieuwe facturen (vergelijkbaarheid met de voorgaande facturen).

Als reactie op het ontwerpbesluit van het BIPT, vinden bepaalde operatoren dat een termijn van 30 dagen na de maand van gebruik een sterke verslechtering is ten opzichte van de huidige situatie, die zij vragen te behouden.

Die operatoren benadrukken nog dat het nieuwe model van factuur enkel de IC-links vermeldt die worden aangerekend in de loop van de referentiemaand, en niet het geheel van de in dienst zijnde IC-links (voor een Belgacom-sited IC-link bijvoorbeeld, zal de ATAP maar één keer per jaar op de factuur verschijnen). Bovendien worden de datum van installatie en de code van het systeem waarop de IC-link is aangesloten, niet langer vermeld, terwijl die inlichtingen met de manuele facturering wel werden verstrekt.

Opmerkingen van Belgacom

10.1.a. Nihil.

10.1.b. Nihil

10.1.c. De termijnen voor de aanrekening van de IC-links en de Half links moeten worden vergeleken met die van een vergelijkbare dienst, die van de huurlijnen. De vergoeding voor huurlijnen moet altijd op voorhand worden betaald, met een standaardbetalingstermijn van 15

kalenderdagen die ingaat op de dag die volgt op die van de verzending van de factuur. De vergelijking met de betalingstermijnen voor huurlijnen draait dus in het voordeel uit van de overige operatoren.

Besluit van het BIPT en motivering

10.1.a. In verband hiermee verwijst het Instituut naar zijn advies met betrekking tot het referentieaanbod BRIO 2003. Omdat de operatoren geen aanvullende informatie hebben verstrekt, kan het BIPT aanvaarden dat de huidige bepalingen van het BRIO behouden blijven.

10.1.b. Het BIPT herinnert eraan dat de gevallen van migratie van interconnectieverbindingen en van migratie van de toegang tot een toegangspunt aan bod zijn gekomen in een advies van het BIPT van 4 juni 2002 en dat Belgacom een gepast service plan (SP 005) heeft gepubliceerd. Natuurlijk kunnen zich andere migratiegevallen voordoen, maar die kunnen niet allemaal in een referentieaanbod worden geregeld. De twistgevallen kunnen aan het Instituut worden voorgelegd.

10.c. Op operationeel vlak heeft het Instituut aanvaard dat dit nieuwe systeem in werking treedt, daar het nieuwe factureringssysteem van Belgacom klaar is. Het Instituut had geen reden om Belgacom ertoe te verplichten een manueel factureringssysteem te blijven gebruiken terwijl er een geïnformatiseerd systeem beschikbaar is. Het BIPT heeft echter aan Belgacom opgelegd dat de inwerkingtreding van het nieuwe systeem geen gevolg mocht hebben voor de betalingswijze en -termijnen die in het jaar 2003 van toepassing waren.

Qua inhoud verduidelijkt het BIPT het volgende :

- met de besparingen die het nieuwe systeem zou kunnen opleveren, moet rekening worden gehouden in de tarieven 2004.
- wat de betalingswijze betreft, zou het nieuwe factureringssysteem dat Belgacom voor ogen heeft, tot gevolg hebben dat alle betalingen in verband met de IC-links en half links veel vroeger zouden moeten geschieden dan met de huidige manier van aanrekenen. Het Instituut is echter van oordeel dat de capaciteit van Belgacom om vroeger te factureren geen invloed mag hebben op de wijze van betaling. Het is niet de capaciteit om te factureren, maar het verstrekken van de dienst dat bepalend moet zijn voor de betaaltermijn. Het is echter logisch dat het verdwijnen van het manuele systeem zich vertaalt in een hogere efficiëntie van het verzenden van de facturen (wat betrekkelijk traag verliep in het systeem dat tot nu toe van toepassing was). Het Instituut is van oordeel dat een termijn van 30 kalenderdagen na het einde van de maand van gebruik van de IC-links (en van de half links) een redelijke termijn is en dat Belgacom redelijkerwijze geen snellere betalingen kan eisen.
- wat de opmaak van de facturen betreft, heeft het BIPT kunnen vaststellen dat hoewel sommige inlichtingen er niet op voorkomen, in de nieuwe opmaak van element tot element de informatie opgenomen was die absoluut noodzakelijk is voor de transparantie en het begrip van de facturen, met name de identificatie van het product (bijv. ATAP of IC-link), het referentienummer (reeds vermeld op de oude facturen), het adres van elk uiteinde, de periode van de facturering en de aangerekende bedragen. Het Instituut besluit daaruit dat de nieuwe opmaak die door Belgacom wordt gebruikt, gepast is.

10.2. IMPLEMENTATION OF IC-LINKS

10.2.1 Customer-sited Interconnect

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

10.2.1.a. Verscheidene operatoren hebben kritiek op het feit dat de Customer-sited IC-links enkel « ter discussie » in het ontwerp van BRIO zijn opgenomen en vragen om die ambiguïteit op te heffen.

Opmerkingen van Belgacom

10.2.1.a. Belgacom vindt dat het behoud van de Customer-sited interconnectieverbindingen in het BRIO niet gerechtvaardigd is omdat er economisch haalbare alternatieven bestaan om verkeer uit te wisselen tussen Belgacom en een OLO :

- in-span of mid-span IC-links;
- Belgacom-sited IC-links;
- transitdienst van een andere operator of verbindingen van een andere operator ;
- « colocation to colocation »-aanbod van een andere operator.

Besluit van het BIPT en motivering

10.2.1.a. Overeenkomstig het standpunt dat geformuleerd is in punt 1.1.a en in zijn advies van 12 december 2002, gaat het BIPT ervan uit dat de diensten voor Customer-sited interconnectieverbindingen integraal deel uitmaken van het referentieaanbod BRIO 2004.

10.2.2 In-Span Interconnect

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

10.2.2.a. Verscheidene operatoren vragen om in-span (en mid-span) interconnectie beschikbaar te stellen voor andere capaciteiten dan STM-1.

Opmerkingen van Belgacom

Nihil.

Besluit van het BIPT en motivering

10.2.2.a. Hieromtrent verwijst het BIPT naar zijn advies van 14 november 2001: "Er rekening mee houdende, enerzijds, dat de in-spaninterconnectie nog niet in de praktijk is geïmplementeerd en, anderzijds, dat dergelijke verzoeken aan Belgacom mogen worden gericht buiten het referentieaanbod, is het Instituut van oordeel dat het niet nuttig is om die mogelijkheid momenteel in het BRIO in te voegen. Het BIPT vraagt de geïnteresseerde operatoren om een gedetailleerde

beschrijving te bezorgen van de dienst die ze zouden willen krijgen. Dit punt kan eventueel het voorwerp uitmaken van een addendum bij het referentieaanbod."

10.2.3 Belgacom-sited Interconnect

Wat de definitie van het interconnectiepunt betreft, verwijst het BIPT naar punt 1.3.b hierboven.

10.2.4 Mid-Span Interconnect

Over dit deel is geen enkele opmerking gemaakt. Het BIPT heeft hieraan geen commentaar toe te voegen.

11 QUALITY OF SERVICE

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

11.a. De operatoren wijzen erop dat de onderhandelingen in verband met de SLA niet vorderen zoals gevraagd was. De vorderingen zijn onvoldoende en beperken zich momenteel tot de IC-links en TIS. Zij vragen het BIPT om een strikt tijdschema op te leggen. Daarenboven heeft een operator gemeld dat er een voorlopig compromis tot stand gekomen is met als openstaande vraag het invoeren van penalties. Er werd beslist deze SLA te laten proefdraaien zonder penalties.

11.b. De operatoren vragen het BIPT te bevestigen dat de basis-SLA van Belgacom van toepassing is (indien mogelijk zonder straffen), zonder dat wederzijds de SLA door elke OLO hoeft te worden ondertekend. De operatoren beweren dat het daarbij gaat om een gevolg van het niet-discriminatiebeginsel. Meerdere operatoren stellen dat een SLA als 'accessorium' zonder discriminatie moet worden aangeboden. Mogelijks bevat deze SLA wederzijdse verplichtingen hoewel de SLA enkel compensaties kan opleggen aan Belgacom, volgens de mening van deze operatoren. Eén operator heeft een andere mening. Volgens hem is een SLA een wederkerig document. Het uittrekken van verschillende verantwoordelijkheden voor de partijen wordt gezien als bijna onmogelijk. Daarnaast moet naar mening van deze OLO de SLA in het BRIO minstens even goed zijn als de SLA die Belgacom aanbiedt aan corporate klanten wegens non-discriminatie.

11.c. Een operator vraagt de tekst te wijzigen : "Belgacom has developed together with a group of Operators a Service Level Agreement covering in particular the quality aspects of the provision of certain Interconnect Services. This SLA is part of the Interconnect Agreement concluded between Belgacom and the Operator." Die operator vindt dat SLA's bilaterale akkoorden zijn.

11.d. Een operator vraagt de URL van de website waarop BELGACOM de "average network failure rate" publiceert zoals die in BRIO 2004 vermeld wordt.

Opmerkingen van Belgacom

11.a. Belgacom is verrast over de reactie van meerdere operatoren betreffende de vooruitgang van de SLA-onderhandelingen.

11.b. Volgens Belgacom hoort een SLA niet thuis in het BRIO. Verder stelt Belgacom dat een SLA symmetrisch moet zijn en slechts kan worden overeengekomen door wederzijds akkoord.

11.c. Zie 11.b.

11.d. De URL is www.belgacom.be.

Besluit van het BIPT en motivering

11.a. Het Platform en BELGACOM wordt verzocht op tijd bijgewerkte versies van de SLA te bezorgen die toepasselijk zijn, maar die toch punten kunnen bevatten waarover nog moet worden onderhandeld. Het BIPT had in de loop van 2003 vorderingen in de SLA verwacht op andere gebieden dan de IC-links. BELGACOM wordt verzocht tegen 1 februari 2004 een basis-SLA te verstrekken op alle gebieden die noodzakelijk zijn voor de besprekingen met de alternatieve operatoren. Die SLA kan pas in het BRIO worden opgenomen na een consultatie van de markt en de goedkeuring door het BIPT.

11.b. Het BIPT beslist dat het SLA-document overeengekomen in gezamenlijk overleg deel uitmaakt van het BRIO. Aldus verkrijgen alle operatoren hetzelfde niet-verplichte aanbod en wordt discriminatie vermeden.

Wat penalties betreft kan het BIPT enkel een beslissing nemen nadat het Platform en Belgacom hieromtrent een voorstel hebben uitgewerkt.

11.c. In de context van een geregulariseerd interconnectieaanbod zijn de SLA's een gevolg van een consensus op de markt, een proces dat voortspuit uit de marktconsultaties en uit de besluiten die de regulator neemt. In dat opzicht maakt de SLA integraal deel uit van het BRIO en verschilt het niet van de overige hoofdstukken.

De tekst van het BRIO moet door Belgacom worden aangepast, aangezien geen enkele SLA door het BIPT is goedgekeurd en opgenomen in het BRIO.

11.d. Belgacom moet de gepaste URL meedelen en de OLO's op de hoogte brengen van de migraties van de URL, ruime tijd voordat die migraties daadwerkelijk plaatsvinden. Belgacom moet op die website duidelijk aangeven waar en hoe de gevraagde informatie te vinden is.

12 EVOLUTION OF THE INTERCONNECT OFFER

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

12.a. Verscheidene operatoren vinden dat het BIPT over de mogelijkheid zou moeten beschikken om de voorgestelde ontwikkelingen van het Belgacom-netwerk te blokkeren indien een groot deel van de marktspelers zich na consultatie verzet tegen de voorgestelde verandering, op grond van technische, financiële en/of commerciële redenen. Een operator stelt dat hij het recht heeft alle kosten tengevolge van een wijziging in het netwerk van Belgacom, op Belgacom te verhalen.

Opmerkingen van Belgacom

12.a. Belgacom begrijpt dat elke verandering in de infrastructuur van Belgacom die invloed heeft op de interconnectietarieven en -kosten door het Instituut wordt onderzocht.

Besluit van het BIPT en motivering

12.a. Veranderingen in de infrastructuur van Belgacom worden beoordeeld onder leiding van het BIPT, waarbij tezelfdertijd de impact op de tarieven en op de door de OLO's opgelopen kosten

worden onderzocht. Veranderingen in de infrastructuur van Belgacom die invloed hebben op de interconnectietarieven en -kosten moeten door het BIPT worden goedgekeurd.

Het BIPT beslist desgevallend over maatregelen die nodig zijn wegens wijzigingen in de kostenstructuur van de met BRIO gereguleerde diensten. Een operator kan niet buiten deze maatregelen kosten op Belgacom verhalen in het kader van BRIO-gereguleerde diensten.

13 ORGANIZED PLANNING FOR INTERCONNECT SERVICES

Over dit deel is geen enkele opmerking gemaakt. Het BIPT heeft hieraan geen commentaar toe te voegen.

14 TRANSPORT INTERCONNECT SERVICE

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

14.a. Verscheidene operatoren hebben kritiek op het feit dat de Customer-sited half links alleen « ter discussie » in het ontwerp van BRIO opgenomen zijn en vragen om die ambiguïteit op te heffen.

14.b. Verschillende operatoren vragen om een paragraaf toe te voegen in verband met de verbinding tussen een collocatieruimte en het netwerk van Belgacom Mobile. De verbinding mag niet als een half link worden bestempeld. Volgens die operatoren gaat het om een binnekabel. Bovendien zou Belgacom niet het recht mogen hebben om beperkingen op te leggen op het gebruik van een dergelijke verbinding, die een interconnectie vormt, zelfs wanneer die voor data- of IP-toepassingen wordt gebruikt.

14.c. Verscheidene operatoren vragen dat snelle migraties mogelijk zouden zijn tussen huurlijnen en half links, naar aanleiding van het besluit van het BIPT over het gebruik van de half links.

14.d. Verscheidene operatoren vragen dat half links met een capaciteit van meer dan 34 Mbits beschikbaar zouden zijn, in overeenstemming met de aanbiedingen van retailhuurlijnen van Belgacom.

Opmerkingen van Belgacom

14.a. Belgacom vindt dat Customer-sited half links geen deel mogen uitmaken van het BRIO omdat niets ze onderscheidt van retailhuurlijnen. Customer-sited half links zouden moeten worden vervangen door een aanbod van wholesalehuurlijnen.

Besluit van het BIPT en motivering

14.a. Overeenkomstig het standpunt dat geformuleerd is in punt 1.1.a en in zijn advies van 12 december 2002, gaat het BIPT ervan uit dat de diensten voor Customer-sited half links integraal deel uitmaken van het referentieaanbod BRIO 2004.

14.b. In zijn advies van 13 februari 2002 betreffende de toegang tot het netwerk van Belgacom Mobile, was het BIPT van mening dat de dienst die bestaat uit het leggen van een kabel die dient om interconnectie tot stand te brengen tussen een OLO en Belgacom Mobile gelijkwaardig is aan de dienst die gedefinieerd wordt onder de benaming "interne huurlijn" in het advies van het BIPT

van 2 oktober 2001 betreffende de backhaul-huurlijnen. Het leggen van een kabel tussen de apparatuur van Belgacom Mobile en een geïncorporeerde operator moet geschieden onder de voorwaarden die vastgelegd zijn in het advies van 2 oktober 2001 betreffende backhaul-huurlijnen, in het bijzonder in punt 5 betreffende de interne huurlijnen.

Overigens heeft Belgacom een ontwerp van service plan opgesteld met als titel "Intrabuilding TIS", dat specifiek is uitgewerkt om een alternatieve operator de mogelijkheid te bieden om toegang te krijgen tot het netwerk van Belgacom Mobile om daar een huurlijn te beëindigen. Dat ontwerp van service plan is evenwel nog niet door het BIPT goedgekeurd.

14.c. In verband met de migraties tussen huurlijnen en half links, benadrukt het Instituut dat die migratie volgens 2 scenario's kan verlopen :

- onder de voorwaarden van Service Plan 018, dat door het BIPT is goedgekeurd in zijn advies van 4 juni 2002 ;
- onder de voorwaarden vastgesteld in de besluiten van de Raad van het BIPT van 22 augustus 2003 en 2 december 2003.

14.d. Voor dit punt verwijst het BIPT naar zijn advies van 14 november 2001. Het Instituut is van mening dat de verschillende capaciteiten waarin het ontwerp van BRIO voorziet, voldoende zijn om tegemoet te komen aan een referentiesituatie waarin het merendeel van de operatoren zich kan terugvinden. Het Instituut herinnert er evenwel aan dat de operatoren het recht hebben verzoeken om interconnectie in te dienen waarin het referentieaanbod niet voorziet en dat het aanvragen voor half links die betrekking hebben op capaciteiten die overeenstemmen met capaciteiten van door Belgacom aangeboden retailhuurlijnen, als redelijk beschouwt. Belgacom moet daarom op niet-discriminerende wijze ingaan op dergelijke verzoeken, met tarieven die op de kosten gebaseerd zijn.

15 FINANCIAL GUARANTEES

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

15.a. De alternatieve operatoren verzetten zich tegen het principe van financiële garanties, waarvan zij menen dat die een bijkomende barrière vormen voor de intrede op de markt en een verplichting waarin de individuele vergunningen niet voorzien. De alternatieve operatoren zijn inderdaad van mening dat het opleggen van financiële garanties artikel 109ter, §5, van de wet van 21 maart 1991 en het koninklijk besluit van 22 juni 1998 schenden, die op een restrictieve en exhaustieve wijze de onderwerpen opsommen die tussen de partijen aan een interconnectieovereenkomst overeengekomen moeten worden. Nog steeds volgens de alternatieve operatoren bevatten de netwerk- en spraakvergunningen de volledige en uitputtende lijst van alle commerciële, financiële en technische voorwaarden die de operator dient na te leven en deze vergunningen geven de operatoren het recht op een onvoorwaardelijke toegang tot de interconnectiediensten vervat in de Belgacom-referentieaanbieding. Bovendien is het niet aan de operator met een sterke marktpositie om extralegale voorwaarden vast te stellen om actief te zijn op de telecommunicatiemarkt.

15.b. In ieder geval willen verschillende operatoren graag dat de mogelijke vormen van garantie worden uitgebreid in vergelijking met wat Belgacom voorstelt. Zo vraagt een operator in het bijzonder dat een minder belastend voorafbetalingssysteem wordt ingevoerd. Deze operator argumenteert dat het voorgestelde voorafbetalingsschema betekent dat een operator de te presteren diensten 17 tot 49 (gemiddeld 34) dagen vóór het effectieve presteren van de diensten betaalt. Dit is volgens deze operator zonder meer een veel te zware belasting op de liquide middelen van een alternatieve operator die niet in relatie staat met het beoogde doel, namelijk het indekken van de

financiële risico's van Belgacom. De operator in kwestie stelt als alternatief het verhogen van de betalingsfrequentie voor tot bijvoorbeeld wekelijks of dagelijks en het invoeren van een versnelde procedure van ingebrekestelling en evaluatie zodanig dat de voorafbetaling uitgedrukt in dagen voor het effectieve presteren van de diensten gevoelig gereduceerd wordt. Als minimale doelstelling zou men de voorafbetaling moeten kunnen reduceren tot het equivalent van maximaal 7 dagen effectief presteren van de diensten. Een andere operator vindt dat een maandelijkse betalingsfrequentie een maximum vormt, omdat frequentere betalingen op operationeel vlak niet langer beheersbaar zijn.

Een operator is van mening dat de jaarlijkse betaling van de Access to Access Point (ATAP) fee in rekening (lees: in mindering) gebracht moet worden van het vooruit te betalen bedrag. Deze operator herinnert eraan dat de ATAP fee jaarlijks op voorhand aangerekend wordt, zodat er altijd een deel van die fee betaald is waarvoor Belgacom nog geen diensten gepresteerd heeft. Deze operator stelt dat, bij een egale verdeling van de verjaardagen van de ATAP's, een bedrag gelijk aan de helft van de jaarlijkse ATAP fee in mindering moet worden gebracht van het te garanderen bedrag.

Andere operatoren stemmen weliswaar principieel in met dat voorstel, maar zouden een systeem verkiezen van maandelijkse betaling van de ATAP's. Bij de invoering van een maandelijks systeem moet echter rekening gehouden worden met het deel van de reeds betaalde ATAP-vergoedingen waarvoor op 1/01/2004 nog geen dienst gepresteerd is. Het meest evidente en transparante lijkt het crediteren van dit bedrag in januari 2004.

Ten slotte wenst een operator dat een positieve betalingsbalans op het gebied van interconnectie gebruikt kan worden als financiële garantie bij andere diensten die van Belgacom afgenomen worden, zoals BRUO en BROBA.

15.c. Betreffende de nettingprocedure, beschreven in annex 6B, merkt één operator op dat er in het voorstel van Belgacom een onevenwicht bestaat in het tijdsbestek dat gebruikt wordt voor de netting: terwijl de Belgacom-facturen die uiterlijk op de vijftiende dag van de maand zijn uitgevaardigd, betrokken worden in de netting, worden de OLO-facturen die uiterlijk op de vijftiende dag van de maand ontvangen worden, pas in de maand volgend op de facturatieperiode betrokken in de netting.

Opmerkingen van Belgacom

15.a. Belgacom wijst erop dat het geen wijzigingen heeft aangebracht in de hoofdstukken van het BRIO met betrekking tot de financiële garanties (en schorsing van de interconnectiediensten). Het feit dat er geen wijzigingen zijn mag volgens Belgacom in geen geval worden geïnterpreteerd als een verzwakking van de aandacht van Belgacom ten opzichte van kredietrisico's. Volgens Belgacom blijven grote risico's bestaan, met name bij annulatie van de kredietverzekering die Belgacom ten opzichte van een operator heeft. Wanneer een kredietverzekeraar zich immers gebaseerd heeft op concrete informatie die een te groot gevaar voor insolventie rechtvaardigt om nog door zijn maatschappij te worden gedekt, kan die zijn dekking annuleren met een maximum van 8 uren opzeg. In die omstandigheden gaat een periode in van ten minste twee maanden waarin Belgacom geen enkele garantie meer zal hebben om zijn financieel risico te dekken, terwijl dat risico net het grootst is.

Belgacom vindt echter dat de maatregelen zoals die in het kader van BRIO 2003 zijn goedgekeurd, zelfs al zijn die nog niet zonder fouten, als redelijk kunnen worden beschouwd, voorzover de operatoren er geen misbruik van maken of niet op de termijnen speculeren. Belgacom staat er daarom op dat die voorwaarden absoluut onveranderd moeten blijven, gelet op de meer dan

redelijke en gerechtvaardigde aard ervan. Belgacom behoudt zich het recht voor om de voorwaarden te herzien indien dat nodig is en bij een overduidelijke vaststelling van misbruik vanwege alternatieve operatoren, bijvoorbeeld inzake termijnen.

In zijn commentaar op het ontwerpbesluit van het Instituut, acht Belgacom het absoluut noodzakelijk eraan te herinneren dat de verstrekking van een financiële waarborg niet alleen tot doel heeft Belgacom in te dekken tegen een gevaar voor betwistingen of slechte betalings, maar in essentie om Belgacom te dekken tegen een gevaar voor insolventie of faillissement van de operator.

Wat betreft de schrapping van de woorden « notwithstanding anything to the contrary in the Interconnection Agreement », acht Belgacom het terwille van de rechtszekerheid noodzakelijk de voormelde passage te laten staan in het BRIO van dit jaar of op zijn minst totdat alle contracten aangepast zijn, omdat dergelijke wijzigingen een zekere tijd in beslag zullen nemen.

15.b. Belgacom verzet zich tegen de verhoging van de frequentie van de betalingen, omdat dergelijke verkortingen van de frequentie erop zouden uitdraaien dat Belgacom een werklast en kosten moet dragen en aan het Instituut de mogelijkheid zouden ontnemen om doeltreffend in te grijpen.

In verband met de relatie tussen ATAP en financiële garanties, is Belgacom van mening dat de ATAP een totaal te verwaarlozen impact heeft, ongeacht de oplossing die gekozen wordt. Daartegenover zouden qua aanpassing van de interne procedures en qua eventuele herziening van de systemen (factureringsstelsel of stelsel voor de berekening van de financiële garantie), zowel de aftrek van de ATAP's van het voorafbetaalde bedrag, als de maandelijkse betaling van de ATAP's kosten vertegenwoordigen die op een of andere manier op de OLO's zouden moeten worden verhaald, waardoor het financiële voordeel voor de OLO geheel of gedeeltelijk teniet zou worden gedaan. Belgacom acht het daarom verkieslijk om niets te veranderen.

Belgacom is op het stuk van interconnectie gekant tegen het gebruik van een positieve betalingsbalans als financiële waarborg in het kader van andere producten die door Belgacom worden aangeboden (BRUO, BROBA) omdat de compensatie die tot stand zou komen als waarborg tussen de bedragen die uit die verschillende contracten ontstaan, in de veronderstelling van het faillissement van een operator, door de curator ter discussie zou kunnen worden gesteld, wegens het feit dat de schulden ontstaan zijn uit verschillende contracten (gebrek aan verwantschap).

15.c. In verband met het verschil in behandeling tussen de facturen van de OLO's die in aanmerking komen voor netting en die van Belgacom, is Belgacom van mening dat de behandeling niet onbillijk is : netting vindt plaats in de context van de levering van een financiële waarborg die verbonden is aan een potentiële insolventie van de OLO, terwijl Belgacom per definitie niet insolvent is. De bepaling heeft enkel tot doel de operator ertoe aan te zetten om zijn facturen te verzenden binnen 15 dagen na het einde van de beschouwde aangerekende periode, zodat het financiële risico zoveel mogelijk wordt beperkt.

In verband met het onderscheid tussen de producten waarvoor Belgacom een financiële waarborg eist en die waarvoor al een provisie voor « bad debt » wordt geëist en waarop bijgevolg geen waarborg zou kunnen worden geëist, is Belgacom van mening dat de opmerking die het BIPT daarover heeft gemaakt ongegrond is : noch bij de VAS-diensten, noch bij de transitdiensten bestaat er een bad debt provision, en daarom moet het ook voor die diensten mogelijk zijn om een financiële waarborg te vragen.

Besluit van het Instituut en motivering

15.a. Het Instituut herhaalt dat het voor Belgacom, gelet op de actuele context van de markt, waaromtrent het Instituut via verschillende kanalen signalen ontvangt, gerechtvaardigd is zich te beschermen tegen het risico van niet-betaling en/of insolventie of faillissement van operatoren waaraan die onderneming uit hoofde van haar SMP-status verplicht is interconnectiediensten te leveren. Artikel 109ter, §3, van de wet van 21 maart 1991 voorziet immers in de verplichting voor een organisatie met een sterke marktpositie om in te gaan op de verzoeken om interconnectie voorzover die verzoeken redelijk zijn. De levering van een interconnectiedienst aanvragen zonder een garantie te verlenen de prijs daarvoor te betalen, kan in de huidige marktomstandigheden geen redelijk verzoek zijn. Het Instituut ziet dan ook niet in hoe er in die omstandigheden sprake kan zijn van een schending van de koninklijke besluiten van 22 juni 1998. Voor wat betreft de toepasselijkheid van artikel 109ter, §5, wordt verwezen naar punt 1.1.g hieronder. Gelet op hetgeen in dit punt van het besluit gesteld wordt, is het noodzakelijk dat Belgacom de passages « *notwithstanding anything to the contrary in the Interconnection Agreement* » in de eerste en de laatste alinea van Hoofdstuk 15 schrapt. Het referentieaanbod op zich (d.w.z. zonder dat het aanvaard wordt door de OLO) kan immers geen voorrang hebben op de contractuele voorwaarden van de interconnectieovereenkomst, terwijl de actie die het Instituut zal baseren op de leden 2 en 3 van artikel 109ter, §5, deze passages overbodig maakt. De vraag van Belgacom tot het behoud van deze passage in de overgangsfase tussen de goedkeuring van BRIO 2004 en het uiteindelijke besluit van het Instituut op basis van artikel 109ter, §2 en 3, omwille van de rechtszekerheid, is niet pertinent. Er kan niet ingezien worden hoe er rechtszekerheid gecreëerd wordt door middel van het laten bestaan van een bepaling van het referentieaanbod die, indien zij niet aanvaard wordt door de OLO, geen voorrang heeft op de interconnectieovereenkomst.

Tot slot wijst het Instituut erop dat de door Belgacom voorbehouden wijzigingen van het systeem van de financiële garanties de voorwaarden van de Mededeling van het BIPT van 23 mei 2002 inzake wijziging van een referentieaanbod in de loop van het jaar moeten respecteren.

15.b. Aangaande de voorstellen voor verbeteringen van het systeem ten gronde is het Instituut de volgende mening toegedaan :

1. Het BIPT is van oordeel dat onder operatoren over de betaalfrequentie kan worden onderhandeld, maar dat de werklast en de kosten die voor Belgacom uit de verhoogde betaalfrequentie voortvloeien een rechtvaardiging zijn voor het feit dat een stelsel met een hogere frequentie van betalingen niet als referentiesituatie mag worden ingesteld. Het feit dat bijlage 6.B van het BRIO in een maandelijks stelsel voorziet, vormt geen belemmering voor het contractueel invoeren van een andere frequentie. Anderzijds blijft het een uitgemaakte zaak dat zeer korte betaaltermijnen voor het Instituut de mogelijkheden zouden beperken om doeltreffend in te grijpen bij geschillen tussen operatoren.
2. Het BIPT vindt dat er geen toereikende motieven bestaan om te weigeren dat de ATAP's maandelijks worden betaald. De overgang van een jaarlijkse naar een maandelijks betaling lijkt het Instituut een kleine verandering te zijn, die voor Belgacom geen bijzondere problemen mag opleveren, aangezien andere interconnectieproducten (IC-links en half links) al maandelijks worden aangerekend. Er dient ook herinnerd te worden aan het fundamentele principe dat er een consequente scheiding moet worden doorgevoerd tussen de diensten waarvoor Belgacom een financiële garantie eist, en de diensten waarvoor Belgacom een provisie voor dubieuze schuldvorderingen integreert in zijn tarieven. Aangezien er in de berekening van de ATAP een provisie voor dubieuze schuldvorderingen geïntegreerd is, kan de ATAP niet in de berekening van de financiële garanties betrokken worden.

3. Het Instituut aanvaardt de redenering van Belgacom stellende dat het voorzien van het gebruik van een positieve betalingsbalans voor Interconnectiediensten als financiële garantie bij andere diensten die van Belgacom worden afgenomen, zoals BRUO en BROBA, niet zijn plaats heeft in het kader van het BRIO.

15.c. Betreffende het tijdsbestek waarin de wederzijdse facturen in de netting betrokken worden, kan een factuur die door Belgacom uitgevaardigd wordt geen gunstigere behandeling krijgen dan een factuur die door Belgacom ontvangen wordt. Belgacom wordt dan ook gevraagd om deze ongelijke behandeling in de tekst van annex 6B weg te werken. De argumentatie van Belgacom dat er geen sprake is van een onbillijke behandeling (“*un traitement inéquitable*”) is niet voldoende om een discriminerende behandeling van facturen te verantwoorden.

Het BIPT benadrukt dat, in tegenstelling tot wat Belgacom zegt, de transitprijs een provisie voor bad debt inhoudt. Wat de diensten met toegevoegde waarde betreft, voorziet het BRIO in SAR's die Belgacom aan de OLO's moet betalen, hetgeen voor Belgacom geen bad debt vertegenwoordigt.

16 SUSPENSION OF INTERCONNECTION

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

16.a. Ook al begrijpen vele operatoren de bezorgdheid van Belgacom, toch verwerpen ze dit hoofdstuk, waarbij ze meer bepaald aangeven dat de niet-betaling van facturen geregeld moet worden door toepassing van contractuele clausules waarover onderhandeld is, of door toepassing van regels van handelsrecht en niet door een unilaterale beslissing van Belgacom. Volgens hen behoren die bepalingen typisch tot contractuele bepalingen.

De operatoren in kwestie benadrukken dat mogelijke facturatiegeschillen geen reden kunnen vormen om interconnectiediensten te schorsen.

Ten slotte zijn dezelfde operatoren van mening dat de uitvoering van elk besluit van het BIPT zonder inachtneming van het recht op beroep van een OLO artikel 2, §§ 1 en 2, van de wet van 17 januari 2003 naar aanleiding van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector zou schenden. Volgens een operator kan elk besluit of elk advies van het BIPT betreffende de werkelijke opschorting van een interconnectiedienst maar van kracht worden na « de minimumtermijn gedurende dewelke een beroepsprocedure kan aanhangig gemaakt worden voor het Hof van Beroep ».

Opmerkingen van Belgacom

16.a. Net zoals voor Hoofdstuk 15 bevestigt Belgacom dat het in zijn voorstel van BRIO 2004 geen wijzigingen heeft aangebracht ten opzichte van het goedgekeurde hoofdstuk betreffende de schorsing van interconnectiediensten in BRIO 2003. Belgacom voegt dezelfde opmerkingen toe als diegene die hierboven in hoofdstuk 15 zijn vermeld.

Als reactie op het ontwerpbesluit van het BIPT verklaart Belgacom dat de regels in verband met de schorsing van de interconnectie in geval van niet-betaling onlosmakelijk verbonden zijn aan de regels in verband met de financiële waarborgen, omdat met name het financiële risico dat het loopt, berekend wordt op grond van de termijn waarin Belgacom het recht heeft de dienst stop te zetten. Belgacom is het niet eens met het Instituut over het feit dat de regels in verband met de schorsing geen verband zouden houden met technische of tarifaire voorwaarden, op dezelfde wijze als het

hoofdstuk in verband met de verstrekking van financiële waarborgen. Indien dat hoofdstuk uit het BRIO wordt uitgesloten, is Belgacom van oordeel dat de aangehaalde mededeling van 11 juni 2003 formeel en continu behouden zou moeten blijven en op identieke wijze zou moeten worden toegepast op alle operatoren, ongeacht de toepasselijke contractuele verplichtingen.

Besluit van het Instituut en motivering

16.a. Artikel 109ter, §4, van de wet van 21 maart 1991 omschrijft een referentie-aanbod als “*een aanbod [...] van technische aard en met betrekking tot de interconnectietarieven*”. De voorwaarden waaronder de interconnectiedienst geheel of gedeeltelijk kan worden opgeschort, zijn noch technisch, noch van tarifaire aard. Hoofdstuk 16, dat handelt over de juridische voorwaarden waaronder er overgegaan kan worden tot een opschorting in geval van niet-betaling of niet-levering van financiële garanties, dient dan ook geschrapt te worden uit het BRIO, alsmede alle passages van het BRIO die naar dit Hoofdstuk verwijzen (zoals bijvoorbeeld Hoofdstuk 15, in fine en annex 6A, punt 10).

Het voorgaande laat de noodzaak om voorafgaand aan de opschorting de toestemming van het BIPT te vragen onverlet, aangezien het any-to-any-principe een regelgevende vereiste is, waarvan slechts afgeweken kan worden om redenen die de instemming genieten van de regulator (zoals bv. het verlies van het redelijke karakter van het interconnectieverzoek).

Een verzoek tot schorsing van een SMP-operator, zoals Belgacom, zal behandeld worden op een manier die analoog is aan de werkwijze die het Instituut heeft uiteengezet in zijn mededeling van 11 juni 2003 met betrekking tot de schorsing van de interconnectie door een organisatie met een sterke marktpositie ingeval van niet-betaling van de interconnectiefacturen.

17 LIABILITY OF THE PARTIES

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

17.a. Verschillende operatoren wensen dat dit Hoofdstuk uit het BRIO-aanbod verwijderd wordt, omdat over een clause tot beperking van de verantwoordelijkheid individueel zou moeten onderhandeld worden in het kader van interconnectieonderhandelingen.

Betreffende de inhoud zelf van de clause formuleren diezelfde operatoren de volgende opmerkingen :

- Er is alleen sprake van een beperking van de verantwoordelijkheid van Belgacom
- Deze sectie legt verplichtingen op aan de OLO's, hetgeen onaanvaardbaar is in een referentieaanbieding van een SMP-operator.

Opmerkingen van Belgacom

Nihil.

Besluit van het Instituut en motivering

17.a. Ook hier is het Instituut het eens met de opmerkingen van de OLO's. De voorwaarden waaronder de aansprakelijkheid van de partijen wordt geregeld zijn noch van technische, noch van tarifaire aard.

Hoofdstuk 17 hoort niet thuis in een referentieaanbieding, zoals omschreven in artikel 109ter, §4, en dient dus geschrapt te worden uit het BRIO.

18 PRICING FOR BELGACOM INTERCONNECT SERVICES

18.1 ACCESS TO AN ACCESS POINT

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

Access to a Local Access Point

18.1.1.a. Het BIPT merkt op dat in het BRIO2004-voorstel de structuur van de installatievergoeding wordt gewijzigd. Terwijl in BRIO 2003 de installatievergoeding voor ATAP uit 2 delen bestond, nl. een kostprijs voor projectkosten (te betalen per site) enerzijds en installatiekosten per 2Mbps-systeem anderzijds, stelt Belgacom voor BRIO 2004 voor om alleen een kostprijs per 2Mbps-systeem te behouden. Deze is significant hoger dan in BRIO 2003 (82,71 euro in BRIO 2003 vs. 148,21 euro in voorstel BRIO 2004). Belgacom motiveert deze wijziging als volgt:

- automatische facturatie laat afzonderlijke facturatie moeilijk toe;
- vereenvoudiging van de tariefstructuur.

18.1.1.b. De OLO's stellen zich vragen bij de prijsstijging voor de jaarlijkse vergoeding per 2 Mbit/s met bijna 7%.

Met betrekking tot het niveau van de jaarlijkse vergoeding stellen de OLO's dat de kostprijs substantieel zou moeten dalen na de afschrijvingsperiode vermits het jaarlijkse tarief dan enkel nog de maintenance-kosten dient te dekken.

Om deze maintenance-kosten te bepalen moet het BIPT inzicht krijgen in de kosten die vervat zitten in de maintenance-overeenkomst met de externe leverancier alsook in het aantal man-uren die effectief noodzakelijk zijn om de interventies voor interconnectiepoorten met andere OLO's uit te voeren. Interventies voor interne Belgacom-diensten en voor herstelling kunnen niet mee in rekening worden gebracht.

18.1.1.c. Inzake de betaling van de vergoeding voor de toegang tot een toegangspunt verlangen de operatoren dat de jaarlijkse vergoeding zou worden gewijzigd in een maandelijkse betaling daar het niet aanvaardbaar is dat OLO's Belgacom prefinancieren voor een heel jaar. Hoewel dit reeds wordt besproken in bilaterale commerciële vergaderingen zou dit moeten worden vastgelegd in het BRIO om discriminatie te vermijden.

18.1.1.d. De juiste toepassing van de supplementaire vergoedingen per segment van interconnectieverkeer dat meer dan 20% van het totale interconnectieverkeer vertegenwoordigt, is voor de OLO's onduidelijk. Een additionele kostprijs die afhankelijk is van het volume aan trafiek is onbegrijpelijk vermits het trafiekvolume doorheen de lokale switch niet verandert als gevolg van lokale interconnectie door 1 of meer operatoren.

18.1.1.e. De onderliggende motivering van de éénmalige kostprijs per segment van interconnectieverkeer dat meer dan 20% van het totale interconnectieverkeer vertegenwoordigt, verschuldigd voor de aanpassing van de LEX, wordt in vraag gesteld: de operatoren vragen zich af of de uitbreiding van de taxatiecapaciteit wel absoluut noodzakelijk is aangezien de lokale interconnectietrafiek ook via andere mechanismen kan worden gefactureerd. De eventuele noodzakelijkheid van de uitbreiding van de taxatiecapaciteit zou per LEX moeten worden geëvalueerd.

Met betrekking tot de kosten stellen de operatoren dat de eventuele kosten rekening moeten houden met het gebruik door Belgacom van deze capaciteit.

De verdubbeling van deze kosten in vergelijking met het initiële tariefvoorstel van BRIO 2003 is niet duidelijk. Met betrekking tot de kosten voor de interventie van de switching-leverancier is het noodzakelijk deze kosten aan te tonen aan de hand van het contract dat met de switching-leverancier werd afgesloten. Met betrekking tot de kosten van Belgacom die naar aanleiding van de interventie van de switching-leverancier worden veroorzaakt verzoekt het BIPT Belgacom om de duur te specificeren van de activiteiten die onder deze interventie vallen. Ook een motivatie voor de stijging van de loonkosten ten opzichte van 2003 wordt gevraagd.

Tot slot menen de operatoren dat de concurrentie op het vlak van lokale interconnectie sterk wordt belemmerd door het onvoorspelbare karakter van de fee : de fee is namelijk afhankelijk van de totale IC-traffic van alle operatoren en 1 operator kan niet controleren in welke mate de andere operatoren hun lokale interconnectie ontwikkelen.

Access to an Area Access Point

18.1.2.a. De stijging met bijna 7% van de jaarlijkse vergoeding per 2Mbit/s is voor de OLO's onverklaarbaar.

18.1.2.b. Naar analogie met de toegang tot een lokaal toegangspunt wordt er ook voor de toegang tot een gebiedstoegangspunt voorgesteld om de jaarlijkse betaling om te zetten in een maandelijkse betaling.

Opmerkingen van Belgacom

18.1.1.d. De stijging van de jaarlijkse vergoeding van 75,98 euro (BRIO 2003) naar 252,96 euro (voorstel BRIO 2004) wordt veroorzaakt door de stijging van de investeringskosten voor de uitbreiding van de taxatiecapaciteit als gevolg van de vernieuwde switching-contracten voor de periode 2003 t.e.m. 2005.

18.1.1.e. De kosten voor de interventie van de leverancier vloeien voort uit de switching-contracten voor de periode 2003 t.e.m. 2005. Belgacom heeft het BIPT aangetoond dat elke interventie van de leverancier met betrekking tot installatie, engineering, consultancy... aan Belgacom gefactureerd wordt.

De kosten van Belgacom die naar aanleiding van de interventie van de switching-leverancier worden veroorzaakt omvatten de volgende activiteiten die in hun totaliteit 48 uur in beslag nemen :

- bestelling plaatsen bij leverancier
- engineering van de uitbreiding (technische voorbereiding)
- opvolging van de installatieactiviteiten van de leverancier
- verificatie van de installatie

- user acceptance test
- documentatie aanpassen

Besluit van het BIPT en motivering

Access to a Local Access Point

18.1.1.a. Uit een vergelijking van BRIO 2003 met het BRIO2004-voorstel kan het BIPT concluderen dat het BRIO2004-voorstel goedkoper is dan het BRIO2003-voorstel wanneer de uitbreiding per site maximaal zeven 2Mbps-systemen betreft. Op grond hiervan is het voor het BIPT opportuun om deze wijziging te accepteren.

18.1.1.b. De recurrente **maandelijkse** vergoeding voor de toegang tot een toegangspunt in BRIO 2004 bedraagt €125,47 ; vertaald naar een bedrag per jaar vertegenwoordigt dit een daling van 9,15% t.o.v. het tarief in BRIO 2003.

Dat bedrag is uit dezelfde componenten samengesteld als het tarief in BRIO 2003. De daling is hoofdzakelijk het gevolg van de afname van de interconnectiespecifieke kosten.

18.1.1.c. Het BIPT verwijst naar de commentaar in deel 15.b.2.

18.1.1.d. Belgacom heeft in zeer algemene lijnen de voorwaarden van de nieuwe switching-contracten aan het BIPT toegelicht. Deze algemene toelichting, zonder kwantitatieve elementen, wordt door het BIPT als onvoldoende beschouwd als bewijs van de voorgestelde supplementaire vergoedingen wanneer het interconnectieverkeer op een lokale switch meer dan 20% van het totaal zou bedragen.

18.1.1.e. De kosten voor de interventie van de switching-leverancier worden door het BIPT aanvaard indien de tussenkomst van de leverancier nodig is en Belgacom effectief gefactureerd werd. De vergoeding dient echter wel te worden gedifferentieerd teneinde het kostenverschil te reflecteren dat bestaat tussen een interventie binnen en buiten de normalisatieregels.

Access to an Area Access Point

Installatievergoeding: zie 18.1.1.a.

18.1.2.a. De recurrente **maandelijkse** vergoeding voor de toegang tot een toegangspunt in BRIO 2004 bedraagt €125,47; vertaald naar een bedrag per jaar vertegenwoordigt dit een daling van 9,15% t.o.v. het tarief in BRIO 2003.

Dat bedrag is uit dezelfde componenten samengesteld als het tarief in BRIO 2003. De daling is hoofdzakelijk het gevolg van de afname van de interconnectiespecifieke kosten.

18.1.2.b. Zie punt 15.b.2.

18.2 TERMINATING ACCESS SERVICES AND COLLECTING ACCESS SERVICES

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

18.2.a. Op het vlak van de traffic related interconnectietarieven maken de OLO's een aantal opmerkingen bij evoluties die zij waarnemen :

- de lokale terminating- en collectingtarieven stijgen met minstens 10%. De reden hiervoor is onbekend. Dit geldt ook voor het verschil in stijging tussen beide tarieven. Zonder kennisname van de redenen hiervoor kunnen de tarieven niet worden aanvaard en moet het niveau van 2003 worden behouden.

- de daling van het tarief voor transport van oproepen tussen de AGE en de LEX is onaanvaardbaar aangezien dit een strategische poging van Belgacom is om de OLO's die investeerden in connecties met de LAP's te benadelen. Het tarief AGE-LEX moet worden vastgesteld op een niveau dat de OLO's aanmoedigt om verder te investeren in de rollout van hun lokale netwerk.
- de inconsistentie tussen EAA terminating en EAA transit wordt op een arbitraire manier weggewerkt door het transport AGE-AGE in het geval van EAA terminating met 54% te verhogen en in het geval van een EAA transit met 28% te verlagen.
- de differentiatie tussen collecting en terminating vergroot : ondanks de zeer kleine stijging voor IAA terminating gaan de kosten voor IAA collecting met 3% omhoog. De operatoren menen dat een afdoende technische verklaring hiervoor nooit is gegeven.
- de tarieven die door het BIPT worden goedgekeurd dienen rekening te houden met de resultaten van het bottom-up model. Zo niet, dienen de voorgestelde tarieven via best current practice benchmarking te worden beoordeeld. Hieruit blijkt dat de Belgacom-interconnectietarieven niet concurrentieel zijn en maar liefst 50% hoger liggen dan de current best practice in de Europese Unie. Wijzigingen van tarieven die als gevolg van het in rekening nemen van het bottom-up model worden ingevoerd na 1 januari 2004, dienen retroactief te worden toegepast vanaf 1 januari 2004.
- om prize-squeeze-effecten tegen te gaan mogen tariefverhogingen van het BRIO enkel worden toegepast indien ook de retailprijzen van Belgacom in dezelfde mate toenemen.
- de toepassing van een gemiddelde WACC voor terminating en een hogere WACC voor collecting is niet correct aangezien de totale WACC dan hoger is dan de gemiddelde WACC.

Additionele opmerkingen worden gemaakt op grond van een analyse van de beschrijving van het top-down kostenmodel die het BIPT jaarlijks publiceert :

- er wordt op aangedrongen erover te waken dat de tarieven de kosten van een efficiënte "forward looking operator" reflecteren die dezelfde grootte heeft als Belgacom. Dit vereist een evaluatie van de hoeveelheid apparatuur en hun gebruiksfactor in verhouding tot de dekking die in België wordt geboden.

Benchmarks van ratio's (vb. het aantal switchen per km², aantal personen die aan het netwerk werken per trafiekminuut..) voor Belgacom en andere Europese incumbents zouden moeten worden gebruikt voor de vaststelling van de top-down interconnectietarieven.

De maintenance-kosten vragen speciale aandacht vermits in het licht van de ontwikkeling van DSL er gegarandeerd moet worden dat de interventies voor DSL niet worden gealloceerd aan het PSTN/ISDN-netwerk.

- In de context van de TAM-afschrijvingen zou het BIPT, met het oog op een eventuele herziening van de economische levensduur, de evolutie van de effectieve levensduur moeten nagaan door middel van een steekproef. Bovendien zou het huidige kostenmodel moeten kunnen garanderen dat oudere apparatuur, waarvan de reële economische levensduur niet is bereikt, niet systematisch voor of op het einde van de economische levensduur van de TAM-afschrijvingen wordt vervangen, indien dit leidt tot hogere kosten.

De "current first year"-annuïteiten zouden moeten worden vervangen door end-life annuïteiten. First-year-annuïteiten in combinatie met de midlife tot endlife kosten voor onderhoud leiden tot een overrecuperatie van de netwerkkenkosten.

- Het effect van MEA in de berekening van de TAM-annuïteiten is niet transparant. Verduidelijking is noodzakelijk omtrent de wijze waarop in de MEA-prijsverhoging of -verlaging rekening wordt gehouden met het effect dat nieuwe apparatuur karakteristieken heeft die verder reiken dan het PSTN/ISDN-netwerk dat wordt gebruikt voor de interconnectiediensten vb. SMS van en naar vaste lijnen moet een proportioneel deel van de netwerkkosten dragen.
- Het is onduidelijk of de retail- en wholesale-interconnectiediensten met éénzelfde billingsysteem worden gefactureerd of afzonderlijk. Bij de allocatie van deze kosten dient erover gewaakt te worden dat de retail- en wholesalefacturatie wordt verwijderd uit de kosten die in aanmerking worden genomen voor de pure interconnectie.
- De interconnectiespecifieke kosten (RPA en CBU) mogen niet enkel aan BRIO-diensten worden toegewezen. Ze moeten worden verdeeld over alle voice-interconnectiediensten die door Belgacom worden aangeboden. Een motivering van het toegepaste percentage ontbreekt.
- De toewijzing van CPS-systeemkosten aan de collecting-minuten is tegenstrijdig met het principe van kostenoriëntatie. Omdat het carrier-selectieverkeer het CPS-systeem niet nodig heeft kan deze trafiek niet bijdragen tot de recuperatie van de kosten ervan.
- De reden voor het niet herevalueren binnen de “management-groepen” is onbekend.
- Momenteel worden de peak en off-peak interconnectietarieven vastgesteld op grond van het retailprijsbeleid van Belgacom : ze zijn gebaseerd op de inkomsten per minuut in peak en off-peak, in vergelijking met de gemiddelde inkomsten per minuut. Om meer in lijn te zijn met de cost driver van de peak en off-peak interconnectietarieven, met name de trafiek, zou de peak/off-peak gradiënt moeten worden berekend met de ratio gemiddeld aantal minuten per uur in peak en het gemiddeld aantal minuten per uur in off-peak in vergelijking met het gemiddelde aantal minuten per uur.
Daarnaast wordt er ook voorgesteld de tijdsperioden op het IC-niveau op te splitsen in blokken van 4 uur (0-4/5-8/9-12/13-16/17-19/20-23) zodat de interconnectietarieven die een operator betaalt, beter zouden aansluiten bij de netwerkkosten die effectief worden veroorzaakt.

Opmerkingen van Belgacom

18.2.a. Een vergelijking tussen de TAM-afschrijvingen «first year » en « mid-period » is niet relevant aangezien de jaarlijkse kosten van activa berekend m.b.v. TAM niet bepaald worden door de leeftijd van de activa. Dit betekent dat de TAM-formule niet enkel betrekking heeft op het eerste jaar van afschrijvingen, maar ook op alle andere jaren.

Belgacom acht het niet opportuun om in deze fase van het proces een herziening van de methode voor de berekening van de gradiënten peak en off-peak te analyseren. Bovendien stelt Belgacom zich de vraag of de creatie van een verschil in gradiënten tussen retailproducten en interconnectieproducten wel een geschikte benadering is.

Belgacom verdedigt een differentiatie tussen collecting en terminating. Bij deze differentiatie zijn de volgende elementen in rekening te brengen :

- afschrijving van nieuwe CPS-investeringen, met name voor het nieuwe orderingsysteem (OMS) van Belgacom
- nog niet gerecupereerde Opex-kosten voor CPS-activiteiten
- kosten van de klantendienst die Belgacom heeft in het kader van CPS
- een gedifferentieerde WACC

Besluit van het BIPT en motivering

18.2.a. De reactie van het BIPT op de additionele opmerkingen die op grond van de beschrijving van het kostenmodel werden geformuleerd is als volgt :

- Met betrekking tot de suggestie om een evaluatie te maken van de volumes aan apparatuur en de gebruiksfactoren wijst het BIPT erop dat een top-down model tot doel heeft een bestaande kostenbasis te alloceren en dat de herdimensionering van het netwerk niet realistisch is binnen een top-down model. Het BIPT situeert een dergelijke beoordeling bijgevolg als een deel van de reconciliatie met het bottom-up model.
Wat betreft de benchmarking van ratio's is het BIPT overtuigd van het nut ervan, maar gelet op het feit dat het BIPT niet beschikt over efficiëntiestudies met betrekking tot andere Europese incumbents en er voldoende tijd noodzakelijk is om de eventuele verschillen te vertalen in correctiefactoren voor efficiëntie en de oplegging ervan grondig te motiveren, is het niet haalbaar dit in het kader van BRIO 2004 op te starten.
In verband met de maintenance-kosten kan het BIPT tot slot meedelen dat dit een aandachtspunt is voor BRIO 2004 in de vorm van een analyse van de sustenance fee.
- De follow-up van de effectieve levensduur door middel van een steekproef, met als doel de technische realiteit terug te koppelen naar de assumpties over de economische levensduur in het model, is voor het BIPT moeilijk te verdedigen. Het blijft immers reëel mogelijk dat een veralgemening op grond van eventuele specifieke gevallen van de steekproef weerlegd kan worden. De veronderstelling omtrent de vervanging van apparatuur voor of op het moment van het verlopen van de economische levensduur van de TAM-afschrijvingen lijkt het BIPT onrealistisch gelet op de trend tot afnemende investeringen in PSTN/ISDN equipment.
- De mogelijke inconsistentie tussen het in rekening nemen van de TAM-afschrijvingen van jaar 1 en de opex-kosten zoals deze voortvloeien uit het budget 2003 (voor BRIO 2004) werd reeds in het kader van BRIO 2003 als aandachtspunt geïdentificeerd. Gelet echter op het feit dat er geen enkele informatie beschikbaar is over de manier waarop de opex-kosten evolueren in de loop van de afschrijvingsperiode is het zeer moeilijk een eventuele correctiefactor te kwantificeren. Een alternatieve oplossing bestaat erin de TAM-afschrijvingen te nemen in het midden van de periode. Om de impact van de keuze van het jaar van afschrijving goed te kunnen beoordelen zal het Instituut een vergelijking maken van de TAM-afschrijving "first year" met de TAM-afschrijving "mid-period.
- De impact van bijkomende functionaliteiten in recentere assets wordt nog niet expliciet in kaart gebracht bij de uitwerking van de TAM-methodologie. Naar aanleiding van de opmerking over de SMS-dienst vanaf een vast toestel zullen de kosten die hieraan verbonden zijn, worden geïdentificeerd in het model.
- De kostenallocatie van de IT-systemen is een belangrijk aandachtspunt voor het Instituut. In het kader van de gescheiden boekhouding 2002 werd reeds met Belgacom afgesproken dit in detail te onderzoeken.
- Voor BRIO 2004 worden de set-upkosten van het CPS-systeem als volledig afgeschreven beschouwd. Deze kosten vallen bijgevolg volledig weg.
- In het top-down model werd de CCA-waardering van het netwerk tot op heden als prioritair behandeld. Een herwaardering van de non-network assets zal door het BIPT worden overwogen voor BRIO 2005.

De onderstaande tabellen vatten de tarieven samen zoals die door het BIPT werden vastgesteld op basis van zijn top-down model voor interconnectie. Aanvullend op dit advies zal het BIPT een geactualiseerde beschrijving van dit top-down model op zijn website publiceren.

In de eerste paragrafen wordt allereerst het gemiddelde tarief per minuut gegeven en gepositioneerd ten opzichte van de tarieven in BRIO 2003. Daarna wordt de opdeling van deze gemiddelde tarieven gegeven in een peak en off-peak tarief en een set-up- en duration-tarief. Deze opdeling is op dezelfde manier als de vorige jaren gebeurd; d.w.z. rekening houdende met dezelfde gradiënt peak/off-peak en rekening houdende met een set-upkostprijs die gelijk is aan 16% van de totale kosten van een gesprek van 3,2 minuten.

Gemiddelde tarieven per minuut (in cEUR):

Voor de tarieven op Intra Access Area en Extra Access Area level:

Vergelijking resultaten BIPT-model met de tarieven BRIO 2003			
Soort verbinding	BRIO 2003	Resultaat van het BIPT-model (BRIO 2004)	Delta
TERMINATING			
Intra Access Area	0,905	0,817	-9,7%
Extra Access Area	1,052	1,020	-3,0%
COLLECTING			
Intra Access Area	0,918	0,817	-11%

De beperktere daling van het EAA-tarief in vergelijking met de IAA-tarieven is het gevolg van een rechtzetting in de theoretische routeringsfactoren. De door Belgacom voorgestelde aanpassing van de betreffende routeringsfactor is door het BIPT als correct bevonden en in rekening genomen bij het vaststellen van het tarief voor BRIO 2004.

Voor de tarieven op local level:

Vergelijking resultaten BIPT-model met de tarieven BRIO 2003			
Soort verbinding	BRIO 2003	Resultaat van het BIPT-model (BRIO 2004)	Delta
TERMINATING			
Local	0,644	0,567	-12,0%
COLLECTING			
Local	0,663	0,567	-14,56%

Gelieve op te merken dat de bovenstaande tarieven voorlopig zijn en dat die na de finalisering van het bottom-up model en de reconciliatie ervan met de resultaten van het top-down model (overeenkomstig de principes die aangehaald zijn tijdens de consultatie over de reconciliatie), vervangen zullen worden door de finale resultaten voor BRIO 2004.

Opdeling van de gemiddelde tarieven per minuut in een peak-/off-peak component en in een set-up-/duration-component (in cent):

Voor de tarieven op Intra Access Area en Extra Access Area level:

In cEUR				
Soort verbinding	Set-up charge		Duration charge (per min)	
	Peak	Off-Peak	Peak	Off-Peak
TERMINATING				
Intra Access Area	0,511	0,268	0,838	0,439
Extra Access Area	0,637	0,334	1,046	0,549
COLLECTING				
Intra Access Area	0,511	0,268	0,838	0,439

Voor de tarieven op local level:

In cEUR				
Verdeling van het eenheidstarief				
Soort verbinding	Set-up charge		Duration charge (per min)	
	Peak	Off-Peak	Peak	Off-Peak
TERMINATING				
Local	0,354	0,186	0,581	0,305
COLLECTING				
Local	0,354	0,186	0,581	0,305

18.3 CARRIER PRE-SELECT

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

18.3.a. Een operator verzoekt het BIPT de éénmalige vergoeding voor activatie van CPS (4,50 euro) te verminderen aangezien de corresponderende kosten voor de aanpassing van de informaticasystemen op heden volledig zijn afgeschreven (zie 1.1.h van dit document).

Opmerkingen van Belgacom

Nihil.

Besluit van het BIPT

18.3.a. Punt 1.1.h heeft betrekking op de set-upkosten voor CPS die via de collectingtarieven werden verrekend van 2000 tot en met 2003 en niet op de kosten voor de éénmalige vergoeding voor activatie van CPS. De redenering van de operator vormt bijgevolg geen geldige reden tot vermindering van die laatste kosten.

18.4 VALUE ADDED SERVICES NUMBERS

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

18.4.a. De geïntroduceerde tariefdifferentiatie, verbonden aan de al of niet aanvaarding van de ethische code van Belgacom, wordt door de OLO's verworpen. Een BRIO-tarief kan niet

afhankelijk zijn van externe voorwaarden die opgenomen zijn in documenten die geen deel uitmaken van het BRIO en die niet door het BIPT werden goedgekeurd. Er kan bijgevolg slechts 1 tarief per nummerreeks worden behouden. Dit tarief dient de reële kosten van Belgacom voor het transport van de VAS-oproepen te reflecteren.

18.4.b. De vergoeding die Belgacom betaalt aan de operatoren voor het afleveren van oproepen naar VAS-nummers (uitgezonderd 0800-nummers) wordt teruggeschroefd met een 27 à 38% voor peak en een 7 à 10% voor off peak. Wat is de reden voor deze prijsreductie ?

Het BIPT stelt vast dat Belgacom de vermindering van de SAR's verklaart door de prijsverhoging van de collecting en door een verhoging van de kosten van een IN-navraag (resultaat van de combinatie van een kostenverhoging en een afname van het verkeer). De overige elementen die een rol spelen in de berekening van de SAR's zijn stabiel gebleven.

In zijn ontwerpbesluit heeft het BIPT meer inlichtingen gevraagd :

- vanwege Belgacom over de elementen die ten grondslag liggen aan de kostenverhoging voor een IN-navraag;
- vanwege Belgacom en de overige operatoren over de evolutie van het VAS-verkeer (aantal geslaagde oproepen).

Opmerkingen van Belgacom

18.4.a. Belgacom zegt niet akkoord te kunnen gaan met het standpunt van de operatoren om de additionele risicopremie te laten vallen. Belgacom loopt naar eigen zeggen nog steeds een risico bijkomende bad-debtkosten te moeten dekken. Belgacom stelt zelfs vast dat het billing- en bad-debtpercentage is toegenomen voor het referentiejaar 2002 (basisjaar gebruikt voor de berekeningen die de additionele risk-premie van BRIO 2004 justifiëren).

Belgacom wenst daartegenover een billing- and bad-debtdifferentiatie in te voeren op basis van de nummerreeksen (078, 070, 077 en 090X). Dit zou als voordeel hebben dat de kosten van bad debt beter zouden overeenkomen met de nummers die de bad debt veroorzaken. Met deze aanpak zou de additionele risicopremie zich beperken tot de 090X-reeks.

Belgacom kan akkoord gaan om de gedifferentieerde SAR te laten vallen wegens de technische implicaties; maar Belgacom is enkel bereid om de additionele risicopremie op de 090X te laten vallen zodra aan alle volgende voorwaarden voldaan is :

- het BIPT kent transparante prefixen toe voor erotische toepassingen en voor zakelijke/media-toepassingen die bindend zijn voor de hele markt (transitieperiode is voorbij);
- de operatoren gaan akkoord met een ethische code (opname in contracten/service plans) en leven ze na;
- er bestaat een autoriteit die beslist in geval van conflicten;
- er worden sancties opgelegd in geval van overtreding van de code.

Alhoewel Belgacom zegt dit te kunnen rechtvaardigen op basis van de nodige maatregelen die het neemt om bepaalde diensten af te sluiten, stelt het op dit moment intern geen gebruik te maken van de gedifferentieerde hogere SAR.

18.4.b. De stijging van de totale kosten voor de IN set up query is voor een deel het gevolg van de stijging van de CAPEX-kosten. Deze stijging zelf is het resultaat van de correctie van een fout die voorkwam in de berekening van de jaarlijkse kapitaalkosten voor 2001.

Het overige deel van de stijging kan worden verklaard door een daling van het aantal gesprekken voor VAS-oproepen. Deze daling doet zich voor bij alle 4 types van VAS-oproepen.

Besluit van het BIPT en motivering

18.4.a-b. Het Instituut is van oordeel dat die kwesties aanvullend onderzoek vergen, dat zal plaatsvinden in de maand januari 2004. In afwachting van de resultaten van dat onderzoek moeten de SAR's die tijdens het jaar 2003 golden, van toepassing blijven.

18.5 TRANSIT SERVICES

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

18.5.a. Een OLO preciseert dat de kosten voor de BIT ATAP op het netwerk van OLO 2 verschillend is per OLO vermits Belgacom de terminerende operator betaalt in verhouding tot de BIT-trafiek die reëel wordt verstuurd. Bijgevolg kan enkel de werkelijk betaalde ATAP deel uitmaken van de tarieven van BRIO 2004.

18.5.b. Voor de kosten van de IC-link naar OLO 2 is het onduidelijk of Belgacom de tarieven van een 4-jarig contract gebruikt of hogere tarieven.

Verder wordt er gesteld dat een OLO niet zou mogen betalen voor de beslissing van Belgacom om het transitverkeer via afzonderlijke IC-links te transporteren in plaats van ze te kopen van de operator indien blijkt dat dit een inefficiënte oplossing is.

18.5.c. De stijging van de IAA-transit met 15% moet worden verklaard. Het IAA-transittarief kan niet hoger zijn dan het tarief voor het transport AGE-AGE bij het termineren van oproepen aangezien het om hetzelfde type van interconnectie gaat en de transmissiecapaciteit van de IAA-transitdienst binnen dezelfde access area ligt, terwijl het in het geval van EAA-terminating inter access area is.

Opmerkingen van Belgacom

18.5.a. De redenering van de operator is fout. De ATAP-kosten worden immers geminutariseerd op basis van een filling ratio van 2.130.000 minuten per jaar. Als Belgacom de operator enkel betaalt in functie van het reële verkeer en dus de betaalde ATAP-kosten deelt door het reële verkeer, dan komt dit overeen met de geminutariseerde ATAP-kosten zoals opgenomen in de kosten voor de transitdienst.

18.5.b. Belgacom gebruikt de tarieven voor IC-links met een contractduur van 4 jaar in de berekening van de transitkosten.

Wat betreft de IC-links die worden gebruikt om het transitverkeer te transporteren vindt Belgacom het logisch dat de eigen infrastructuur wordt gebruikt voor het aanbieden van hun transitdienst. Bovendien kan Belgacom voor transitverkeer geen andere regels toepassen dan voor het verkeer dat afkomstig is van Belgacom. Het gebruik van BIT- en OIT-truncken is niet afhankelijk van de origine van de oproep maar wel van het type oproep.

18.5.c. Een nieuw voorstel voor de transittarieven zal worden geformuleerd na de finalisatie van het top-down model.

Besluit van het BIPT en motivering

18.5.a. Uit de commentaar van Belgacom begrijpt het BIPT dat Belgacom de ATAP-kosten van het BRIO uitbetaalt aan de terminerende operator. Het Instituut ziet bijgevolg geen noodzaak tot ingrijpen.

18.5.b. Het BIPT kan bevestigen dat voor de kosten van een IC-link die deel uitmaken van het transittarief de tarieven van een contract van 4 jaar in rekening worden genomen.

18.5.c. Het transittarief is in het kader van BRIO 2004, net zoals voor BRIO 2003, volledig uit het top-down model voor interconnectie afgeleid. De volgende resultaten werden verkregen :

Gemiddelde tarieven per minuut (in cEUR):

TOTAAL transittarief	BRIO 2003	Resultaat top-down model (BRIO 2004)	Delta
IAA transit	0,555	0,477	-14,18%
EAA transit	0,869	0,680	-21,76%

Het transittarief in BRIO 2004 is uit dezelfde elementen samengesteld als het transit tarief in BRIO 2003.

Opdeling van de gemiddelde tarieven per minuut in een peak/off-peak component en in een set-up/duration-component (in cEUR):

in cEUR			
		IAA Transit	EAA Transit
		Set-up	Set-up
Gradient peak	1,22	0,298	0,425
Gradient off-peak	0,64	0,156	0,223
		Duration	Duration
Gradient peak	1,22	0,489	0,697
Gradient off-peak	0,64	0,256	0,365

De opdeling van het gemiddelde tarief per minuut voor de transitdiensten is gebeurd op basis van dezelfde hypothesen als bij de opdeling van de terminating- en collectingtarieven.

18.6 LOCAL ACCESS GATEWAY EXCHANGE ADAPTATION

Nihil.

18.7 INTERCONNECT LINKSERVICE

18.7.1 Customer-sited Interconnect Link

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

18.7.a. De prijsstructuur voor customer-sited IC-links die verbonden zijn met een lokaal toegangspunt voert een prijsonderscheid in tussen de eerste 8 links en de volgende links. Het

hogere tarief voor de eerste 8 links (tot 26% maximaal) maakt het voor Belgacom mogelijk te discrimineren tussen de kleinere toegangspunten met minder concurrentie en de grotere toegangspunten met sterkere concurrentie (waarvoor prijsdalingen tot 41% kunnen worden waargenomen).

Een terugkeer naar de prijsstructuur van BRIO 2003, waarbij er geen differentiatie is die verband houdt met het aantal IC-links die aangesloten zijn op het POI, is wenselijk.

18.7.b. De prijs voor customer-sited IC-links zou het onderliggende verschil in transmissietechnologie moeten weerspiegelen tussen een IC-link geleverd op PDH en een IC-link geleverd op SDH. Dit onderscheid is noodzakelijk om te garanderen dat de operatoren die investeren in BCS (Belgacom Cosmopolitan Solutions, SDH-infrastructuur van Belgacom) om hun POP's te verbinden met het Belgacom-netwerk een return halen uit hun investering.

Opmerkingen van Belgacom

18.7.a-b. Geen commentaar.

Besluit van het BIPT en motivering

18.7.a. Het BIPT heeft kunnen constateren dat de differentiatie met betrekking tot het aantal 2M-verbindingen tussen het toegangspunt van de OLO en het toegangspunt van Belgacom gebaseerd is op het in rekening brengen van schaalvoordelen naarmate het aantal 2M-verbindingen toeneemt. Deze schaalvoordelen doen zich voor bij de 2 mogelijkheden waarmee een customer-sited IC-link kan worden gerealiseerd : de ADM (add-drop-multiplexer) en de VC-TS (virtual container transport system). De motivatie om de maandelijkse vergoedingen te differentiëren bij 8 2M-verbindingen bestaat uit het feit dat de eenheidskosten voor de ADM-realiseratie van een customer-sited IC-link dan lager zijn dan voor de VC-TS-realiseratie.

Het BIPT heeft een aantal incoherenties vastgesteld op basis van de verdeelsleutels die Belgacom voorgesteld heeft. Daarom vallen de tarieven voor de IC-links buiten het bestek van dit besluit. Het Instituut is van mening dat in afwachting van de oplossing van de incoherentieproblemen de tarieven van BRIO 2003 van toepassing moeten blijven. Die verificatie zal plaatsvinden vóór 1 april 2004.

18.7.b. Het BIPT herinnert eraan dat de huidige prijs van de IC-links een gemiddelde prijs is, rekening houdende met de verschillende technologieën die worden toegepast. Bijgevolg zou een differentiatie per technologie kunnen leiden tot een prijsverhoging voor de verbindingen die van bepaalde technologieën gebruikmaken. Daarom is het Instituut er niet van overtuigd dat een dergelijke differentiatie in het voordeel is van alle operatoren.

18.7.2 In-Span Interconnect Link

Over dit deel is geen enkele opmerking gemaakt. Het BIPT heeft hieraan geen commentaar toe te voegen.

18.7.3 Belgacom-sited Interconnect Link

Over dit deel is geen enkele opmerking gemaakt. Het BIPT heeft hieraan geen commentaar toe te voegen.

18.7.4 Mid span interconnect link

Over dit deel is geen enkele opmerking gemaakt. Het BIPT heeft hieraan geen commentaar toe te voegen.

18.8 FEES RELATED TO THE INTRODUCTION OF NON GEOGRAPHIC NUMBERS OF THE OPERATOR IN BELGACOMSWITCHING EQUIPMENT

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

18.8.a. Voor al de vergoedingen wordt een prijsstijging van 25 % voorgesteld. Een operator vraagt zich af of dit betekent dat de lonen van het Belgacom-personeel, in tegenstelling met de trend op de markt, met zo'n 25% gestegen zijn.

Opmerkingen van Belgacom

18.8.a. De prijsverhoging is inderdaad te wijten aan een stijging van de loonkosten. De definitieve prijzen zullen bepaald worden zodra de loonkosten vastliggen.

Besluit van het BIPT en motivering

18.8.a. Na verificatie van de loonkosten die door Belgacom in rekening worden genomen, zijn de volgende prijzen in aanmerking genomen per type van interventie:

	BRIO 2003	BRIO 2004	Delta
Adaptation of a Local Exchange	€46,38	€54,93	18,43%
Adaptation of a Local AGE	€92,76	€109,86	18,43%
Adaptation of an Area AGE	€115,95	€137,32	18,43%
Intervention on an IN Platform	€34,79	€41,20	18,42%
One-time charge per order	€417,42	€494,37	18,43%

De stijging van de uurloonkosten voor BRIO 2004 t.o.v. BRIO 2003 is hoofdzakelijk het gevolg van de vaststelling dat in de uurloonkosten van BRIO 2003 verkeerdelijk de pensioenkosten voor statutairen (het gedeelte van de PBS-kosten dat betrekking heeft op statutairen die momenteel nog bij Belgacom actief zijn) niet waren verrekend. Dit is rechtgezet in de berekening van de uurloonkosten voor BRIO 2004.

18.9 FEES FOR BELGACOM HALF LINKS

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

18.9.a. De prijszetting van half links waarvoor geen actieve elementen noodzakelijk zijn om een bepaalde afstand te overbruggen is te hoog. De operatoren verklaren dat half links tot een bepaalde lengte geen actieve elementen nodig hebben om een grotere afstand te overbruggen. Dit zou een afzonderlijke klasse moeten zijn, met afzonderlijke prijzen. Een onderscheid zou moeten worden gemaakt tussen de half links die wel additionele actieve elementen vereisen en diegene die dit niet doen.

18.9.b. Een operator formuleert de volgende opmerkingen :

- het verschil tussen de prijzen in BRIO 2003 en in BRIO 2004 (overeenstemmend met addendum nr. 1 bij BRIO 2003) is niet constant maar varieert naar gelang van het debiet en de geografische situatie.
- het prijsverschil tussen een retailhuurlijn en een half link is relatief groter voor een lijn van 0-5 km dan bij langere lijnen
- het verschil tussen de prijzen voor Customer-sited en Belgacom-sited is niet constant maar varieert naar gelang van het debiet van de lijn

18.9.c. Een operator is van mening dat korte half links in België duurder zijn in vergelijking met de andere Europese landen, in het bijzonder voor debieten van 64 kbit/s tot 2 Mbit/s. De Belgische prijzen liggen bovendien boven het plafond dat door de Commissie voorgesteld is in haar ontwerpaanbeveling².

18.9.d. Die operator vindt ook dat de prijzen van half links van Belgacom incompatibel zijn zowel met de price-squeezetest die OPTA ontwikkeld heeft, als met de leefbaarheidstest die is ingesteld in het advies van het BIPT van 14 november 2001 (vergelijking tussen de prijs van een huurlijn van een zekere afstand en de prijs van 2 half links).

18.9.e. Sommige operatoren vragen waarom de handelskortingen van Belgacom niet van toepassing zijn op de half links terwijl dat wel het geval is voor backhaul-huurlijnen backhaul (cf. aanvullend advies van het BIPT betreffende de backhaul-huurlijnen : 2.1. *In principe worden de retailprijzen reeds vastgelegd in het kader van de regelgevende verplichting tot basering op de kosten. Dit houdt in dat voor de prijzen van de «backhaulhuurlijnen» de retailprijzen van huurlijnen van dezelfde aard als uitgangspunt moeten worden genomen. Dat houdt ook in dat alle bepalingen met betrekking tot die huurlijnen zonder enige beperking van toepassing zijn, dus ook de «discount plans», het begrip tijdelijke huurlijn en het begrip SLA.*

Andere operatoren vinden dat de kostenbasering niet mag worden beïnvloed door het volume per klant, omdat de kosten van Belgacom op het totale volume gebaseerd zijn. Volgens die operatoren zouden volumekortingen niet mogelijk mogen zijn in geval van kostenbasering.

18.9.f De local half links, die verdwenen zijn uit BRIO 2004, moeten opnieuw worden ingevoerd. Door het verdwijnen van dit tarief vermindert de waarde van de aanwezigheid in de lokale centrales. Omdat lokale half links technisch eenvoudiger zijn dan half links die meerdere MDF's omvatten wordt er gevraagd om dit tarief opnieuw in te voeren.

Inzake de prijzen voor half links stellen de OLO's dat deze in lijn zouden moeten zijn met die van het BIPT-advies van 13 februari 2002 betreffende de interne huurlijn (advies gepubliceerd op BIPT-website op 4/03/2002). Het Instituut heeft Belgacom gevraagd om de verschillen te verrechtvaardigen die zouden kunnen bestaan tussen een local half link en de dienst die in dat advies bedoeld wordt.

Opmerkingen van Belgacom

18.9.a. Nihil.

18.9.b. Nihil.

² Draft Commission Recommendation on leased lines interconnection prices and on major supply conditions for wholesale leased lines, COCOM03-11REV2, ontwerp van 3 juni 2003.

18.9.c. Men moet rekening houden met tal van redenen waarom deze tarieven op internationaal vlak niet vergelijkbaar zijn en aldus niet kunnen worden gebruikt voor het staven van bepaalde conclusies (gebruikte kostenmodel, verschillen in de geografische structuur in deze landen, verschillen in netwerkstructuur, keuze van technologie, SLA, leveringstermijnen, precieze bepaling van de lengte van de lijnen, ...).

18.9.d. Nihil.

18.9.e. De kortingen die voor huurlijnen gelden, kunnen niet zomaar op half links worden toegepast. Eerst moet worden bepaald of de korting al of niet in aanmerking kan komen voor de half links, en daarna moet het deel van de korting worden bepaald dat relevant is. Ten slotte moeten de nodige voorwaarden worden vastgelegd, waaraan moet worden voldaan om de korting te kunnen genieten.

De BCS-kortingen (van toepassing op de lijnen met een capaciteit van 2 Mbit/s of meer) zijn niet van toepassing op de half links, omdat die korting afhankelijk is van de levering van de BCS-retaildienst, die voor half links niet wordt aangeboden. De overige kortingen kunnen daarentegen in het kader van de half links in aanmerking komen, maar vergen toch een specifieke analyse om de volgende redenen :

- in de prijs van de half links wordt geen rekening gehouden met de commerciële kosten en half links hebben niet altijd twee local tails : er moet dus worden opgelet dat er geen dubbele aftrek is van kosten, doordat rekening wordt gehouden met de kortingen, omdat volume gebonden en aan de duur gebonden kortingen gedeeltelijk worden gerechtvaardigd door besparingen op de commerciële kosten.
- Schaalvoordelen zijn vooral aanwezig in het gedeelte toegang tot een huurlijn. Omdat een Belgacom-sited half link slechts één toegang heeft, zijn die schaalvoordelen proportioneel minder gerechtvaardigd in het kader van half links.

Als reactie op de specifieke vragen van het Instituut heeft Belgacom tevens de volgende inlichtingen verstrekt :

Belgacom gaat niet akkoord om de maximale volume en long term discount toe te passen in een price squeeze test om verschillende redenen:

- een maximale discount voor half-links zou ertoe leiden dat de retaildivisie van Belgacom benadeeld wordt voor klanten die geen langetermijncontracten nemen of geen grote volumes afnemen. In deze gevallen zouden de alternatieve operatoren steeds een meer competitief voorstel kunnen doen op basis van Half Link zonder voorwaarden om bepaalde volumes en termijnen te respecteren.
- de operatoren kunnen nu reeds huurlijnen aan hun klanten aanbieden op basis van huurlijnen die opgenomen zijn in hun retail global contract met Belgacom en kunnen zo ook een competitief of vaak competitiever aanbod doen ten opzichte van Belgacom.
- het is gejustifieerd om niet de maximale discount toe te passen in een price squeeze test. Op die manier worden operatoren aangezet om het resterende deel van de huur lijn op een zo efficiënt mogelijke manier op te bouwen op basis van hun eigen netwerk.
- Belgacom kan enkel bijkomende discounts geven in het kader van half-links indien de operatoren aan minimale voorwaarden inzake volume en langetermijncontracten voldoen die binnen het kader van Half Link leiden tot kostenverminderingen.

18.9.f. De specifieke prijs voor lokale half links werd door het BIPT opgelegd en is inderdaad niet coherent met de algemene methodologie die voor Transport Interconnect Service van toepassing is. De prijzen voor Transport-Interconnectlijnen worden bepaald op basis van een retail-

minusprincipe. In het retailaanbod van Belgacom voor huurlijnen zijn geen lokale huurlijnen opgenomen. Belgacom heeft voor Transport-Interconnectlijnen echter een prijs bepaald voor afstanden tussen 0 en 5 km op basis van het principe van retail minus. Lokale lijnen vallen onder deze afstand tussen 0 en 5 km. Operatoren die lokale half links wensen voor 2Mbit/s kunnen dan ook terugvallen op deze prijzen voor half links met een afstand tussen 0 en 5 km.

Een local half link is een half link waarbij beide uiteinden op hetzelfde local distribution frame aangesloten zijn. Als half link valt die dienst onder dezelfde SLA als huurlijnen en daarvoor is het op technisch gebied nodig dat via de apparatuur van de transmissiezaal wordt gegaan. De dienst die daarentegen bedoeld wordt in het advies van het BIPT van 13 februari 2002 is geen half link maar een eenvoudige kabel die een OLO in zijn collocatieruimte verbindt met Belgacom Mobile, binnen eenzelfde gebouw van Belgacom. Die kabel gaat niet langs de apparatuur van de transmissiezaal en valt onder geen enkele SLA.

Besluit van het BIPT en motivering

18.9.a. Het BIPT is van oordeel dat de operatoren hun verzoek niet voldoende duidelijk hebben gemaakt en dat het terzake geen definitieve conclusie kan trekken. Het Instituut vindt echter dat het behoud van een aanbod van lokale half links (cf. hieronder) zou moeten tegemoet komen aan de bezorgdheid van de operatoren.

18.9.b. Wat het prijsverschil betreft tussen BRIO 2003 en BRIO 2004, verwijst het BIPT naar zijn mededeling van 10 september 2003 met betrekking tot de tarieven voor half links. In die mededeling wordt uitgelegd dat de prijzen verminderd zijn met een bedrag dat het resultaat is van een gegeven percentage (dat lichtjes varieert naar gelang van het debiet, maar naar gelang van de lengte of de geografische situatie) dat wordt toegepast op de prijzen van de retailhuurlijnen. Het feit dat de prijzen van de huurlijnen wel variëren naar gelang van het debiet en de geografische situatie verklaart waarom het verschil 2003/2004 niet constant is.

In verband met het verschil tussen huurlijn en half link, alsook tussen Customer-sited en Belgacom-sited half links is het Instituut van mening dat die verschillen toe te schrijven zijn aan de valorisatie van de local tail. De waarde van een local tail hangt af van het debiet en weegt verhoudingsgewijs meer door in kortereafstandslijnen.

18.9.c. Het lijkt alsof bepaalde internationale vergelijkingen (vooral in het 8^e verslag over de tenuitvoerlegging) niet correct zijn als gevolg van een slechte interpretatie van de afstandsintervallen [0-5 km] en [5-20 km] die door Belgacom worden gebruikt. Belgacom heeft recent aan het Instituut bevestigd dat de afstandsintervallen altijd de hoogste waarde van het interval nemen. Anders gezegd : een lijn van 5 km zit in het interval [0-5 km]. Die regel geldt zowel voor huurlijnen als voor half links.

De internationale vergelijkingen moeten ook om een andere reden omzichtig worden benaderd. De berekening van de afstanden kan van land tot land verschillen. De Europese Commissie gebruikt in principe de afstand tussen de eindpunten, terwijl Belgacom de radiale afstand tussen lokale centrales neemt (een local half link heeft op die manier een « lengte » van 0 km). In de benchmarking van de Commissie is het dus mogelijk dat een Belgacom-sited half link van 2 of 5 km wordt vergeleken met langere half links in de overige landen.

Na die verduidelijkingen stelt het BIPT vast dat sommige tarieven voor Belgacom-sited half links onder het plafond liggen dat door de Commissie was aanbevolen in 1999 :

Debiet	Belgacom-sited half	Aanbeveling 1999
---------------	----------------------------	-------------------------

	link (Z1-Z1 zelfde zone) €maand	€maand
64 kbit/s tot 5 km	109,53	80
2Mbit/s tot 5 km	267,21	350
34 Mbit/s tot 2 km	826,96	1.800
34 Mbit/s tot 5 km	826,96	2.600

Hetzelfde geldt indien men de vergelijking maakt met de nieuwe ontwerp-aanbeveling COCOM 2003. Dat nieuwe ontwerp biedt als belangrijke evolutie dat zowel rekening wordt gehouden met de installatiekosten (afgeschreven op 2 jaar) als met de maandelijkse vergoedingen.

Debiet	Belgacom-sited half link (Z1-Z1 zelfde zone) €maand (installatie inbegrepen)	Aanbeveling 2003 €maand
64 kbit/s tot 2 km	135,35	87
64 kbit/s tot 5 km	135,35	87
2 Mbit/s tot 2 km	355,01 (1^e HL 318,84 (volgende HL's))	238
2 Mbit/s tot 5 km	355,01 (1 ^e HL) 318,84 (volgende HL's)	316
34 Mbit/s tot 2 km	930,25	1.122
34 Mbit/s tot 5 km	930,25	1.325

Het Instituut merkt ten slotte op dat het verschil ten opzichte van de aanbevelingen nog vergroot wanneer men rekening houdt met andere gevallen dan de verbindingen "Z1-Z1 zelfde zone".

18.9.d. Het BIPT constateert dat de auteur van de commentaar niet strikt de methodologie heeft toegepast die het BIPT voorstond in zijn advies van 14 november 2001 en die uitgelegd is in een mededeling van 23 mei 2002. In die documenten schreef het BIPT: *Daarbij is het Instituut ervan uitgegaan dat de uiteinden van de halflinks altijd binnen eenzelfde tariefzone lagen.* Zijnerzijds is de operator ervan uitgegaan dat de uiteinden van de half links in dezelfde zones lagen als diegene waarin de uiteinden van de huurlijnen lagen. Welnu, aangezien het merendeel van de half links korte lijnen zijn, is de hypothese dat de twee uiteinden in eenzelfde zone liggen waarschijnlijker (hoewel zich ook andere situaties kunnen voordoen). Meer bepaald had het BIPT de volgende hypothesen gehanteerd voor zijn leefbaarheidstest :

Vergelijking tussen :	
Huurlijnen	Half links (altijd dezelfde zone)

Z1-Z1 (zelfde zone)	$Z1-Z1 * 2$
Z1-Z1	$Z1-Z1 * 2$
Z1-Z2	$Z1-Z1 + Z2-Z2$
Z1-Z3	$Z1-Z1 + Z3-Z3$
Z1-Z4	$Z1-Z1 + Z4-Z4$
Z2-Z2 (zelfde zone)	$Z2-Z2 * 2$
Z2-Z2	$Z2-Z2 * 2$
Z2-Z3	$Z2-Z2 + Z3-Z3$
Z2-Z4	$Z2-Z2 + Z4-Z4$
Z3-Z3 (zelfde zone)	$Z3-Z3 * 2$
Z3-Z3	$Z3-Z3 * 2$
Z3-Z4	$Z3-Z3 + Z4-Z4$
Z4-Z4	$Z4-Z4 * 2$

Wat de methode betreft die OPTA aanbeveelt, stelt het BIPT vast dat het voornaamste verschil met de methode van het BIPT erin bestaat dat de retailkosten worden opgeteld bij de prijs van de half links. Ook het percentage van de korting dat op de huurlijnen wordt toegepast, is hoger (10% in plaats van 7%).

Het Instituut is van mening dat de percentages die OPTA gebruikt, niet kunnen worden overgeplaatst in de Belgische situatie. Bovendien kan dezelfde opmerking als hierboven worden gemaakt over de keuze van de half links die als vergelijkingspunt worden genomen.

Het BIPT merkt op dat de leefbaarheidstest die in 2001 is gebruikt, alleen rekening hield met de volume- en duurgebonden kortingen. Nu past Belgacom ook BCS-kortingen toe, kortingen op grond van de forecasts van de klanten (voor de klanten die een « Global Contract » hebben gesloten), en ook « high capacity » discounts (op lijnen met een capaciteit van 34 Mbit/s of meer). Nu kunnen die andere kortingen invloed hebben op de resultaten van de test en dus op het concurrentievermogen van de OLO's.

18.9.f. Het BIPT herinnert eraan dat Belgacom aangemeld is als een operator met een sterke positie op de markt voor retailhuurlijnen (zie hieromtrent de mededeling van het BIPT van 14 april 2003). Hoewel die sterke positie is vastgesteld voor verschillende capaciteiten van huurlijnen (<, = en > dan 2 Mbit/s), moet worden benadrukt dat het marktaandeel van Belgacom bijzonder hoog is voor de lijnen met een capaciteit van minder dan 2 Mbit/s.

Het BIPT stelt overigens vast dat hoewel het aantal half links (interconnectieproduct bestemd om concurrentie mogelijk te maken met de retailhuurlijnen van Belgacom) gevoelig is gestegen in de loop van de jongste twee jaar, dat aantal op een uiterst laag absoluut niveau blijft.

Het Instituut houdt ook rekening met het feit dat de tarieven voor half links van 64 kbit/s van Belgacom hoger liggen dan de maximumprijzen die door de Europese Commissie worden aanbevolen. Hoewel het zich bewust is van de hierboven vermelde limieten, legt het Instituut er de nadruk op dat de afwijkingen betrekkelijk groot zijn voor een capaciteit van 64 kbit/s, zelfs wanneer vergeleken wordt met de gunstigste prijs van Belgacom (verbindingen Z1-Z1 zelfde zone).

Uit wat voorafgaat trekt het Instituut de conclusie dat de markt voor huurlijnen met een geringe capaciteit gekenmerkt wordt door de bijzonder sterke positie van Belgacom en dat de tarieven die totnogtoe zijn toegepast voor half links met een overeenstemmende capaciteit (N x 64 kbit/s) die situatie niet hebben kunnen verhelpen. Het Instituut heeft dus gegronde redenen om zich vragen te stellen over de hoogte van die tarieven en over de doeltreffendheid van de maatregelen die het

genomen heeft in zijn advies van 14 november 2001 om de ontwikkeling van een concurrentiële markt te bevorderen.

Gelet op het statuut van Belgacom als operator met een sterke marktpositie moeten zowel zijn tarieven voor retailhuurlijnen, als die van zijn half links op de werkelijk gedragen kosten gebaseerd zijn. De tarieven voor half links worden momenteel vastgesteld door een methode van het type "retail minus" toe te passen (kleinhandelsprijs waarvan de elementen worden afgetrokken die niet relevant zijn in het kader van de interconnectie : commerciële kosten en niet-relevante andere kosten en, in voorkomend geval, waarde van een local tail). Daarom is het tariefverschil tussen enerzijds een huurlijn, en een of meer half links anderzijds van doorslaggevend belang om op de markt voor huurlijnen voor daadwerkelijke concurrentie te zorgen. Om zich te vergewissen van de leefbaarheid van de tarieven voor half links, heeft het BIPT voor elke capaciteit van half link een vergelijking gemaakt van de prijs van een retailhuurlijn met een gemiddelde of grotere lengte, met die van 2 Belgacom-sited half links met een korte of gemiddelde lengte. De volgende situaties zijn onderzocht :

- scenario 0: vergelijking tussen een LL (5-20 km) en 2 HL (0-5 km)
- scenario 1: vergelijking tussen een LL (20-50 km) en 2 HL (0-5 km)
- scenario 2: vergelijking tussen een LL (50-100 km) en 2 HL (5-20 km)
- scenario 3: vergelijking tussen een LL (50-100 km) en 2 HL (0-5 km)
- scenario 4: vergelijking tussen een LL (>100 km) en 2 HL (5-20 km)

Rekening houdende met de hierboven voorgestelde marktsituatie, acht het BIPT het noodzakelijk om de volgende wijzigingen aan te brengen in de analyse die verricht is in het kader van het advies van 14 november 2001 :

- het rekening houden met de maximumkortingen (op volume en duur) die aan de retailklanten worden toegestaan, en niet langer met een gemiddeld percentage van de korting. Er moet immers vanuit worden gegaan dat de alternatieve operatoren door half links te kopen een concurrentieel aanbod moeten kunnen doen, ook aan de klanten die bij Belgacom maximumkortingen genieten.
- het rekening houden met de BCS-korting (Belgacom Cosmopolitan Solutions) voor huurlijnen met een capaciteit van 2 Mbit/s of meer; want hoewel de BCS-retaildienst niet aangeboden wordt aan HL's, wordt die wel aangeboden voor huurlijnen en geeft dan aanleiding tot kortingen voor de klanten van Belgacom. Het zijn de tarieven met alle kortingen dooreen waarmee de OLO's moeten kunnen concurreren.
- het rekening houden met de korting voor forecasts die toegestaan wordt in het kader van het Global Contract.
- het rekening houden met de « high capacity »-korting om te zorgen voor de leefbaarheid van half links met een capaciteit van 34 Mbit/s.
- het rekening houden met het feit dat de OLO naast de prijs van de half links ook zijn eigen kosten moet dragen, met name zijn eigen commerciële of vergelijkbare kosten (« retail costs »). De methodologie die voordien door het Instituut is gevolgd, bood de OLO's weliswaar de garantie dat zij de retailkosten van Belgacom niet moesten dragen, maar niet de garantie dat zij hun eigen retailkosten mochten dekken. Het Instituut vindt dus dat het verschil tussen het tarief van een huurlijn (maximumkortingen afgetrokken) en 2 half links op z'n minst de waarde van de retailkosten van de OLO zou moeten vertegenwoordigen. Bij gebrek aan informatie over de retailkosten van de OLO's en gelet op de kans dat de OLO's elk uiteenlopende retailkosten hebben, is het BIPT van mening dat rekening moet worden gehouden met de « retail »-kosten

van Belgacom (d.i. de niet-relevante kosten die geëlimineerd zijn door de retail-minusmethode). Het percentage in aanmerking genomen retailkosten is in elk geval het percentage dat Belgacom in aanmerking neemt voor de volledige huurlijn, waarmee de 2 half links moeten kunnen concurreren.

De test die het BIPT heeft toegepast, is dus als volgt (voorbeeld voor scenario 0) :

$$(2 \cdot HL_{0-5km}) \cdot (1 - x) \cdot (LL_{5-20km} \cdot y\%)$$

waarbij :

x = % retailkosten

y = samenvoeging van de maximumkortingen

Rekening houdende met die wijzigingen, maakt de leefbaarheidstest duidelijk dat de Belgacom-sited half links met een capaciteit van N x 64 kbit/s de alternatieve operatoren niet altijd de mogelijkheid bieden om commerciële aanbiedingen te formuleren. Bijgevolg dient Belgacom zijn tarieven voor Belgacom-sited half links te wijzigen zodat situaties worden uitgesloten waarin de kosten van 2 half links, verhoogd met een percentage dat de retailkosten vertegenwoordigt, hoger uitvallen dan de prijs van een huurlijn (maximumkortingen afgetrokken). Wanneer met de test geen rekening wordt gehouden, moet van de prijs van de half links binnen eenzelfde zone een bedrag worden afgetrokken dat als volgt wordt berekend :

$$\text{vermindering} = HL_{2003} \cdot \frac{LL \cdot y\%}{2 \cdot (1 - x)}$$

De volgende correcties moeten dus worden aangebracht :

Vermindering van de tarieven van de HL's van 0-5 km ingevolge scenario 0				
Capaciteit	Z1-Z1 zelfde zone	Z2-Z2 zelfde zone	Z3-Z3 zelfde zone	Z4-Z4
64	10,99	11,75	12,54	14,85
128	7,45	8,09	8,72	10,63
256	10,77	11,68	12,60	15,35
384	13,24	14,37	15,49	18,89
512	16,13	17,51	18,88	23,00
640	19,03	20,65	22,28	27,13

Vermindering van de tarieven van de HL's van 5-20 km ingevolge scenario 2				
Capaciteit	Z1-Z1 zelfde zone	Z2-Z2 zelfde zone	Z3-Z3 zelfde zone	Z4-Z4
64	16,97	19,26	20,62	23,42
128	12,36	12,99	13,60	15,45
256	17,85	18,75	19,64	22,32

18.9.f. Het BIPT herinnert eraan dat het zich in voorgaande adviezen altijd verzet heeft tegen het verdwijnen van de lokale half links, die beantwoorden aan een bijzondere technische realiteit en dus niet zouden mogen worden opgenomen in een afstandsinterval van 0-5 km. De tarieven van de lokale half links zijn sedert 2000 niet meer gewijzigd en hebben niet de prijsverlaging genoten van de HL's 0-5 km. Het Instituut stelt ook vast dat na de tariefwijzigingen van de jongste jaren, de

prijzen van de lokale half links en die van 0-5 km onderling niet meer coherent zijn wat de 2 Mbit/s betreft : een half link 0-5 km is goedkoper dan een lokale half link (tegen het tarief van BRIO 2003).

Rekening houdende met wat voorafgaat is het BIPT van oordeel dat de volgende correcties moeten worden aangebracht :

- de prijzen voor lokale half links die in BRIO 2003 vermeld zijn, moeten met ongeveer 4,5% worden verlaagd, zodat de PTS- en PBS-kosten eruit worden gehaald, overeenkomstig de regel die op de overige half links is toegepast ;
- de prijs voor lokale half links van 2 Mbit/s moet worden geplafonneerd op de prijs van de half links [0-5 km].

Bijgevolg moeten de tarieven van de lokale half links er als volgt uitzien :

Capaciteit	Customer-sited	Belgacom-sited
64k	143,41	76,23
128k	162,09	90,05
256k	232,89	129,38
384k	274,82	152,70
512k	316,75	175,98
640k	358,68	199,27
2M	518,84	267,21
34M	1.116,72	656,89

18.10. STANDALONE STP

18.10.1 SA-STP access

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

18.10.1.a. Aangezien de SA-STP-vergoeding in het verleden door het BIPT werd verworpen kunnen de OLO's niet akkoord gaan met de betaling van een dergelijke vergoeding.

Opmerkingen van Belgacom

18.10.1.a. Belgacom is van mening dat het wettelijke kader het toestaat om de kosten in verband met de diensten die aan andere operatoren worden verstrekt, te recupereren en dat het SA-STP-systeem door zijn efficiëntie, de signalisatiekosten verlaagt in het voordeel van de andere operatoren.

Besluit van het BIPT en motivering

18.10.1.a. Het BIPT verworpt de aanrekening van die kosten aan de OLO's. Het BIPT verwijst voor een volledige motivering naar zijn adviezen over de voorgaande BRIO's.

18.10.2. Annual fee resulting from the interconnection to Belgacom local access points

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

18.10.2.a. Deze jaarlijkse vergoeding wordt door de OLO's beschouwd als een barrière om te concurreren op het niveau van de lokale toegangspunten. Naar analogie met de beslissing van het BIPT voor BRIO 2003 moet de vergoeding dan ook worden verwijderd uit het referentie-interconnectieaanbod voor 2004.

Opmerkingen van Belgacom

18.10.2.a. Belgacom gaat niet akkoord met de bewering dat deze kosten een barrière vormen om te concurreren op lokale interconnectie. Ook in het geval van local interconnect komt het voordeel van SA-STP's zeer concreet tot uiting. Bij interconnectie op een LAP, dient de OLO niet in signaleringskanalen te voorzien in de betrokken interconnectielink. De signalering kan immers gestuurd worden naar de SA-STP's samen met het andere signaleringsverkeer.

De signaleringsberichten voor een LAP kunnen echter niet samen met het interne Belgacomverkeer gestuurd worden omdat de Signalling Point Codes van de signaleringsberichten met betrekking tot interconnectieverkeer een ander plan volgen dan die met betrekking tot het interne verkeer van Belgacom. Daarom moet Belgacom specifieke signalisatielinken aanleggen voorbehouden voor het interconnectieverkeer van deze operatoren. De in het BRIO vermelde kosten vormen een vergoeding voor deze signalisatielinken.

Besluit van het BIPT en motivering

18.10.2.a. Het BIPT verwerpt de aanrekening van die kosten aan de OLO's. Het BIPT verwijst voor een volledige motivering naar zijn adviezen over de voorgaande BRIO's.

19 LIST OF AREA ACCESS POINTS AND TELEPHONE ZONES

Over dit deel is geen enkele opmerking gemaakt. Het BIPT heeft hieraan geen commentaar toe te voegen.

20 PRACTICAL INFORMATION

Over dit deel is geen enkele opmerking gemaakt. Het BIPT heeft hieraan geen commentaar toe te voegen.

B PLANNING AND OPERATIONS

5 EXCHANGE OF INFORMATION

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

In verband met deel 5.1.1, punt 5, vragen verscheidene operatoren welke laboratoria erkend zijn om te certifiëren dat de switches voldoen aan de toepasselijke specificaties van Belgacom.

Opmerkingen van Belgacom

Belgacom antwoordt dat alle laboratoria erkend door de Europese Gemeenschap om conformiteitstesten uit te voeren aanvaard zijn door Belgacom.

Besluit van het BIPT en motivering

Het BIPT beslist dat alle laboratoria erkend door de Europese Unie om conformiteitstesten uit te voeren bevoegd zijn.

6 TRANSMISSION FACILITIES

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

In verband met deel 6.2.2, vragen verscheidene operatoren de verklaring tussen haakjes "(with an 8 E1's increment)" te verduidelijken. De operatoren vragen of dat betekent dat het "increment" 8 E1's bedraagt.

Opmerkingen van Belgacom

Belgacom verklaart dat de interne bekabeling in local access points verschilt van die in access area points om redenen van verschillen in interferentieproblematiek tussen LAP en AAP. Bijgevolg stelt Belgacom dat de interne bekabeling in access area points besteld kan worden per twee interne kabels welke samen overeenstemmen met een 8 E1 increment. In LAP's is het increment in interne bekabeling één kabel wat overeenstemt met 4 E1.

Besluit van het BIPT en motivering

De bovenstaande toelichting dient opgenomen te worden in de tekst van de P&O onder B.6.

9 FORECASTING AND ORDERING

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

9.a. Een operator beweert dat deel 9.3.3.5, dat recent is ingevoegd in bijlage 4 onmogelijk kan worden uitgevoerd, omdat moet worden bewezen dat de andere partij ongelijk heeft. Die operator stelt voor dat een neutrale partij de verantwoordelijkheid voor die vertraging op zich neemt.

9.b. Verscheidene operatoren verklaren dat deel 9.3.3.5, dat recent is ingevoegd in bijlage 4 oneerlijk is en dat BELGACOM niet het recht heeft om die wijziging aan te brengen. Dat deel gaat over de rechten van de ATAP-vergoeding indien de IC's met vertraging in dienst worden gesteld.

Bovendien stelt BELGACOM voor om de ATAP-bestelling als geannuleerd te beschouwen indien de vertraging tot meer dan 6 maanden oploopt. Verscheidene operatoren beweren dat dit oneerlijk is en dat dit zal leiden tot extra sancties die nog eens bij de aanrekening van de ATAP-vergoeding komen.

Opmerkingen van Belgacom

9.a. Sectie 9.3.3.5 van toepassing op de ATAP-fee is op juist dezelfde wijze opgesteld als sectie 9.3.3.4 voor de IC-links. Het bewijs wordt dus in beide gevallen op dezelfde manier geleverd. De OLO's protesteren de huidige manier van werken onder 9.3.3.4 niet.

Besluit van het BIPT en motivering

9.a. Het BIPT gaat akkoord met de opmerking van die operator. Om werkbaar te zijn moet een bepaling zoals diegene die door Belgacom wordt voorgesteld, op een objectieve basis steunen. Vooraf moet worden vastgelegd hoe het bewijs van een fout door een van de partijen moet worden geleverd. Verder vindt het BIPT geen procedure voor de vaststelling van fouten terug in 9.3.3.4 zoals gesuggereerd door Belgacom.

9.b. Indien de vertraging wordt veroorzaakt door Belgacom, zal Belgacom aan de OLO een sanctie moeten betalen die gelijk is aan de schadeloosstelling voor de huur van de ATAP voor de periode van de vertraging. Indien de vertraging wordt veroorzaakt door de OLO, zal de OLO de schadeloosstelling voor de huur van de ATAP moeten betalen op basis van de bestelling die de OLO bij BELGACOM heeft geplaatst. Belgacom mag een bestelling niet als geannuleerd beschouwen, tenzij de OLO een annuleringsbericht heeft verstuurd.

13 LEAD TIMES FOR PROVISIONING

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

13.a. In verband met deel 13 vragen verscheidene operatoren te specificeren wat onder normale omstandigheden wordt verstaan.

13.b. Verscheidene operatoren beweren dat de toevoeging aan deel 13.1 niet correct is. In dat deel bevestigt Belgacom dat de maximale uitvoeringstermijn om de IC-links te leveren, 15 maanden bedraagt, wanneer BELGACOM nieuwe switchingapparatuur moet bestellen.

13.c. Verscheidene operatoren verklaren dat de uitvoeringstermijnen zoals die geschetst zijn in de delen 13.1.1 (Initial Order), 13.1.2.1 (new Interconnect Link), 13.1.2.2 (existing interconnect link)

te lang zijn en moeten worden gewijzigd : een uitvoeringstermijn van 2 maanden en een ‘best effort’ uitvoeringstermijn van een maand indien de OLO om een kortere uitvoeringstermijn verzoekt.

13.d. Een operator vraagt verduidelijking van de term “new switching equipment”. Bovendien vraagt die operator in het BRIO te zeggen dat de “new switching equipment” niet een “normally used switching equipment” is en dat de “normally used switching equipment” moet worden ondergebracht in de P&O.

Opmerkingen van Belgacom

13.a. Onder « normale omstandigheden » verstaat Belgacom zonder volledig te zijn :

- wanneer het verschil tussen de vaste bestelling en de laatste forecast de percentages vermeld in paragraaf 9.3.4. niet overschrijdt,
- wanneer de site van de OLO geschikt is voor de installatie van de transmissieapparatuur in geval van Customer-sited IC links,
- wanneer er geen tekort aan capaciteit is in de switches van Belgacom,
- wanneer de collocatieruimte niet verzadigd is in geval van Belgacom-sited IC-links en bij een nieuwe installatie van een OLO in een collocatieruimte,
- wanneer de bouw- en milieuvergunningen die vooraf nodig zijn voor de werkzaamheden om de transportcapaciteit uit te breiden, niet geschorst zijn.

13.b. en d. Belgacom bestelt sedert 3 jaar geen nieuwe switchingapparatuur meer bij zijn leverancier. Onder « nieuwe switchingapparatuur » verstaat Belgacom apparatuur die nodig is om zijn capaciteit te vergroten, niet apparatuur die nodig is om zijn bestaande capaciteit in stand te houden.

Doordat vanwege Belgacom en de overige operatoren aanvragen voor nieuwe switchingapparatuur uitbleven, heeft de leverancier van Belgacom besloten om niet langer productiemateriaal te behouden, noch een voorraad aan te houden. Die leverancier kan dus niet langer een redelijke leveringstermijn garanderen. Omdat Belgacom aan de huidige leverancier gebonden is, is het voor Belgacom onmogelijk om de termijn terug te brengen van 15 tot 6 maanden.

13.c. De vergelijking tussen de leveringstermijn van de IC-links en die van de commerciële huurlijnen houdt geen rekening met de verschillen tussen die twee diensten.

De oplevering van een interconnectiesysteem behelst veel meer dan de levering van een huurlijn. Naast de transmissieaspecten, verbonden aan het statuut van huurlijn, zijn de volgende bijkomende activiteiten vereist:

In de engineeringfase:

- reservatie van een poort op de AGE + vastleggen van de jumpering naar de transmissiezaal;
- trunkgroepbeheer;
- routeringsprincipes;
- definitie van de signaleringslinks;

in de communicatie fase:

- uitwisselen van de CIC-tabellen en DIF-positities;
- en in de uitvoerings fase:

- activatie van de poort en jumpering;
- programmatie van trunkgroepen en routeringen;
- creatie van signaleringslinks;
- routing voor signalering;
- voorzieningen voor barring en ported number interception;
- activatie van de accounting.

Bovendien is er een bijkomende testfase, nl. de end-to-endtesten (van switch tot switch), samen met de OLO. De scheiding van transmissietesten en end-to-endtesten is ingevoerd op uitdrukkelijk verzoek van de OLO's tijdens de eerste SLA-besprekingen.

Besluit van het BIPT en motivering

13.a. Het BIPT gaat akkoord met de definitie van normale omstandigheden, behalve in de volgende punten:

- elke bijkomende voorwaarde is onderhevig aan goedkeuring door het BIPT.
- saturatie of uitputting van capaciteit in collocatie en switchingcapaciteit moeten door Belgacom vermeden worden door te anticiperen op de vraag welke voortvloeit uit de forecasts van de OLO's. Bijgevolg kan "normal conditions" niet betekenen dat dergelijke saturatie of uitputting de normale levertijden in het gedrang brengt.

13.b. Het BIPT begrijpt dat in de huidige omstandigheden levertijden langer zijn dan voorheen. Daarom zal het BIPT tijdelijk aanvaarden dat de levertijd voor nieuwe schakelapparatuur tot 15 maanden kan oplopen. In een dergelijk geval moet Belgacom aan de OLO die nadeel ondervindt, bewijzen dat Belgacom de kortst mogelijke levertijd verkregen heeft binnen het kader van alle bestaande overeenkomsten met zijn leveranciers. Ingeval de marktsituatie verandert zal Belgacom de maximale levertijd verkorten tot de nieuwe realiteit.

13.c. Het BIPT ziet geen redenen waarom de door Belgacom vooropgestelde lijst van activiteiten niet kan worden uitgevoerd in twee maanden. Het BIPT beslist dat deze levertijd twee maanden is. Bovendien moet een kortere 'best effort' levertijd bestaan als de OLO hiernaar vraagt. De levertijden in paragraaf 9.2 moeten in overeenstemming zijn met die van paragraaf 13.

13.d. Belgacom moet in de tekst van het BRIO stellen dat "new switching equipment" die is welke nodig is om de capaciteit van het netwerk uit te breiden en dus niet besteld wordt om de bestaande capaciteit te handhaven.

14 ROUTING PRINCIPLES

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

14.a. In verband met deel 14, de paragrafen 3 en 4, vragen verscheidene operatoren uitleg over de manier waarop de switches het verschil zullen herkennen tussen een trafic overflow waaraan een lage prioriteit kan worden gegeven en een trafic overflow die wordt veroorzaakt door een storing van het netwerk waarbij geen lage prioriteit mag worden gegeven.

14.b. Verscheidene operatoren merken op dat BELGACOM code 14 terugzendt wanneer het verkeer op de verkeerde local exchange getermineerd wordt (omdat het nummer overgedragen is

naar een andere LEX) en andere zeggen dat dit onaanvaardbaar is en dat BELGACOM de oproep zou moeten verwerken en op de juiste LEX beëindigen.

Opmerkingen van Belgacom

14.a. Er bestaan geen automatismen om de behandeling van overloopverkeer tijdens een belangrijke netwerkstoring te wijzigen: dit moet via een operatortussenkomst aangepast worden aan de omstandigheden.

Besluit van het BIPT en motivering

14.a. Belgacom moet in sectie 14 verduidelijken hoe de gelijkheid of ongelijkheid in prioriteit tussen trafiek van de “receiving Party” en “primary traffic” tot stand komt.

14.b. Hieromtrent verwijst het Instituut naar zijn opmerkingen in punt 3.a.

ANNEX 3: INFORMATION REGARDING BELGACOM-SITED INTERCONNECTION

Opmerkingen van het BIPT en/of voortvloeiend uit de openbare consultatie

Een operator vraagt een wijziging van de interne bekabeling (bijlage 3 bij P&O). De operator zou willen dat de mogelijkheid wordt ingevoerd van één coaxkabel, bestaande uit 4 bestanddelen voor Rx en 4 bestanddelen voor Tx (of een andere constellatie).

Opmerkingen van Belgacom

Nihil

Besluit van het BIPT en motivering

Zie hoofdstuk 6 “Transmission facilities”.

M. Van Bellinghen
Lid van de Raad

G. Deneff
Lid van de Raad

C. Rutten
Lid van de Raad

E. Van Heesvelde
Voorzitter van de Raad

16 december 2003